

Prognoza oddziaływania na
środowisko projektu
miejscowego planu
zagospodarowania
przestrzennego dla terenu części
obrębu Bieczyny oraz dla terenu
części obrębu Srocko Wielkie

28.06.2023 r., 24.10.2023 r.

mgr Michalina Szeliga

Spis treści

Spis tabel:	2
Spis map:	2
1. Wstęp	3
1) Podstawa formalno prawna opracowania.....	3
2) Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne	5
3) Informacje o zawartości, głównych celach opracowania oraz powiązaniach z innymi dokumentami.....	9
4) Metody stosowane przy sporządzaniu prognozy oddziaływania na środowisko	13
2. Stan oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego	14
1) Położenie geograficzne	14
2) Ukształtowanie powierzchni ziemi, rzeźba terenu, geologia, surowce mineralne	17
3) Warunki glebowe.....	19
4) Charakterystyka stosunków wodnych	20
a) Wody powierzchniowe	21
b) Wody podziemne	24
c) Retencja	26
d) Ryzyko powodziowe	27
5) Gospodarka wodno – ściekowa	27
6) Gospodarka odpadami komunalnymi.....	28
7) Powietrze atmosferyczne	28
8) Warunki akustyczne.....	31
9) Pole elektromagnetyczne	38
10) Klimat lokalny	39
11) Szata roślinna i świat zwierzęcy	40
12) Przyrodnicze obszary chronione.....	41
13) Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione	43
3. Charakterystyka ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	43
1) Ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym	44
2) Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	47
3) Istniejące problemy ochrony środowiska	49
4) Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględnienia w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	50
5) Projektowana zmiana kierunków zagospodarowania terenu	64
6) Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	64

7) Zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń projektu planu miejscowego	64
4. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	65
1) Powierzchnia ziemi, zasoby i krajobraz.....	66
2) Zasoby wodne	68
3) Różnorodność biologiczna, fauna i flora	69
4) Ludzie	70
5) System powiązań przyrodniczych, w tym obszary chronione	71
6) Powietrze, klimat i środowisko akustyczne	71
7) Pole elektromagnetyczne	71
8) Zabytki i dobra materialne	71
9) Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu miejscowego na całość komponentów środowiska przyrodniczego.....	72
10) Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	72
11) Alternatywne rozwiązania.....	72
12) Zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	73
5. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania	74
6. Ocena rozwiązań przyjętych w projekcie planu miejscowego, podsumowanie i wnioski	75
7. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	76
8. Oświadczenie autora prognozy	78

Spis tabel:

Tabela 1: Zdjęcia przedstawiające obszar opracowania planu miejscowego i otoczenie.....	15
Tabela 2: Klasy jakości powietrza na terenie strefy wielkopolskiej w 2021 r.....	29
Tabela 3: Temperatura, opady oraz usłonecznienie w 2021 r.	40
Tabela 4: Cele, kierunki interwencji, wybrane zadania oraz ustalenia projektu planu miejscowego...	53

Spis map:

Mapa 1: Położenie obszaru objętego planem na tle mapy OpenStreetMap	10
Mapa 2: Położenie obszaru opracowania planu na tle ortofotomapy.....	15
Mapa 3: Położenie obszaru opracowania planu na tle mapy topograficznej	18
Mapa 4: Położenie obszaru opracowania planu na tle mapy hipsometrycznej.....	18
Mapa 5: Położenie obszaru objętego projektem planu miejscowego na tle mapy hydrograficznej	21
Mapa 6: Położenie obszaru opracowania projektu planu na tle mapy sozologicznej.	48

1. Wstęp

1) Podstawa formalno prawna opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części obrębu Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie, zainicjowanego uchwałą nr XLIV/408/22 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 31 stycznia 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części obrębu geodezyjnego Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania planu na środowisko. Rolą tego opracowania jest ocena wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko oraz minimalizacja szkodliwych oddziaływań na środowisko, które mogą zachodzić w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji przestrzennych podjętych w planie.

Podstawę prawną wykonania prognozy oddziaływania na środowisko projektu przedmiotowego planu stanowi ustawa z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 46, art. 51 i art 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Przy opracowaniu prognozy korzystano również z innych ustaw i rozporządzeń szczegółowo wymienionych w punkcie 2 niniejszego rozdziału.

Zakres i stopień szczegółowości został uzgodniony przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia 6 maja 2022 r. nr WOO-III.411.155.2022.PW.1;
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kościanie pismem z dnia 12 kwietnia 2022 r. nr ON.NS.9011.7.9.2022.

Wielkopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Poznaniu pismem z dnia 21 lipca 2023 r. nr DN-NS.9011.518.2022 pozytywnie zaopiniował projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kościanie pismem z dnia 18 lipca 2023 r. nr ON.NS.9011.9.5.2023 pozytywnie zaopiniował projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko z uwagami:

- 1) realizacja zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych w niniejszym projekcie planu, a także ich późniejsze użytkowanie winny być prowadzone z uwzględnieniem ustaleń planu, w szczególności dotyczących ochrony środowiska oraz zdrowia i życia ludzi;
- 2) realizację założeń w projekcie planu miejscowego należy prowadzić w sposób zapewniający nieprzekroczenie dopuszczalnych norm w środowisku;
- 3) w celu dotrzymania wymaganych standardów jakości środowiska i zapobiegania występowania negatywnych skutków na zdrowie ludzi należy zastosować wszelkie dostępne rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne w zakresie realizacji założeń planu miejscowego;
- 4) przestrzegać należy wszystkich ustaleń zawartych w projekcie uchwały w sprawie uchwalenia w/w planu miejscowego oraz zaleceń zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko, a dotyczących ochrony środowiska, w tym głównie w zakresie ochrony akustycznej, powietrza atmosferycznego, środowiska gruntowo – wodnego oraz wytwarzania odpadów;
- 5) drogi istniejące i projektowane nie mogą stanowić ponadnormatywnej uciążliwości dla zabudowy mieszkaniowej – istniejącej i projektowanej.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu opinią z dnia 3 sierpnia 2023 r. nr WOO-III.410.496.2023.PW.1 zaopiniował projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko z uwagami w zakresie:

- 1) przeanalizowania, czy na obszarze opracowania planu miejscowego występują gatunki roślin, grzybów i zwierząt objęte ochroną gatunkową, wymienioną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2830);
- 2) uzupełnienia prognozy oddziaływania na środowisko i ocenę wpływu odbudowy, rozbudowy i przebudowy urządzeń wodnych oraz sieci drenażowej i melioracyjnej na bioróżnorodność i gatunki objęte ochroną przy uwzględnieniu lokalnych warunków geologicznych i hydrogeologicznych, wpływu na środowisko gruntowo – wodne obszaru opracowania oraz obszarów położonych w sąsiedztwie z uwzględnieniem skuteczności i wydajności systemu melioracyjnego w zakresie odprowadzania nadmiaru wody m.in. w przypadkach wystąpienia deszczy nawalnych, skutkujących możliwością lokalnych podtopień;
- 3) konieczności przestrzegania na etapie realizacji planu przepisów dotyczących ochrony gatunkowej, w tym przede wszystkim zakazów niszczenia siedlisk i miejsc związanych z rozrodem gatunków chronionych, umyślnego zabijania, okaleczania lub chwytania oraz przypadkowego płoszenia i niepokożenia, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U., poz. 1408), rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 w. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, a także określonych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a także przed podjęcie prac konieczności inwentaryzacji pod kątem występowania chronionych gatunków ptaków i gadów i w razie stwierdzenia ich występowania dostosowania do okresów ich migracji i rozrodu;
- 4) uwzględnienia w projekcie planu, że niewielka część obszaru opracowania (część działki o nr ewid. 16 obręb Bieczyny) znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 Będlewo – Bieczyny PLH300039 i konieczne jest zawarcie analizy i oceny przewidywanego oddziaływania realizacji ustaleń projektu planu na zadania ochronne ww. obszaru Natura 2000, dla którego obowiązuje zarządzenie nr 3/2019 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Będlewo – Bieczyny PLH300039 (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 2140);
- 5) wskazania rozwiązań uniemożliwiających wprowadzanie zanieczyszczeń do gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych, przy zagospodarowaniu wód opadowych i roztopowych;
- 6) wyjaśnienia na czym polega ochrona obszaru ze względu na położenie w zasięgu obszaru objętego koncesją nr 27/2001/Ł z dnia 28.03.2017 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Kościan – Śrem” wraz ze wskazaniem zasięgu tego obszaru;
- 7) wskazania możliwych do realizacji na obszarze opracowania planu urządzeń wodnych wraz z określeniem ich wpływu na środowisko gruntowo – wodne obszaru opracowania oraz terenów sąsiednich;
- 8) określenia, przeanalizowania i oceny przewidywanego znaczącego oddziaływania skumulowanego na zasoby ilościowe wód podziemnych w związku z dopuszczeniem indywidualnych ujęć wody dla potrzeb zaopatrzenia rolnictwa w wodę, przy założeniu, że wody podziemne wykorzystuje się przede wszystkim do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;

- 9) wskazania jakiego rodzaju mikroinstalacje wykorzystujące odnawialne źródła energii są dopuszczone ustaleniami planu uwzględniając istniejące uwarunkowania środowiskowe i przestrzenne oraz określenia, analizy oraz oceny przewidywanego znaczącego oddziaływania na środowisko;
- 10) wskazania przepisów odrębnych dotyczących zagospodarowania ścieków, w tym ciekłych odchodów zwierzęcych oraz nawozów naturalnych oraz określenia, analizy i oceny przewidywanego oddziaływania przyjętych rozwiązań na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
- 11) podania aktualnych wyników badań jakości wód podziemnych w punktach monitoringu wg danych z 2022 r.;
- 12) zweryfikowania zapisów rozdziału dotyczącego określenia, analizy i oceny potencjalnej zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego;
- 13) wskazania przepisów odrębnych dotyczących zaopatrzenia w energię elektryczną oraz ciepło z sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, w tym odnawialnych źródeł energii, wraz określeniem, oceną i analizą przewidywanego znaczącego oddziaływania na środowisko rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną oraz ciepło z odnawialnych źródeł energii;
- 14) wskazania przepisów odrębnych dotyczących ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk, zagospodarowania terenu pod uprawy rolnicze, ogrodnicze i sadownicze, zagospodarowania terenu pod uprawy leśne;
- 15) rozwinięcia i uzupełnienia rozdziału przedstawiającego streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Przedmiotowe uwagi zostały kompleksowo przeanalizowane, co skutkowało wprowadzeniem zmian zarówno do projektu planu miejscowego jak i prognozy oddziaływania na środowisko.

2) Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono w oparciu o następujące przepisy prawne oraz materiały źródłowe:

- 1) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym¹
- 2) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko²;
- 3) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody³;
- 4) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska⁴;
- 5) Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne⁵;
- 6) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych⁶;
- 7) Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach⁷;
- 8) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami⁸;

¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn.zm.

² Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 z późn.zm.

³ Dz.U. z 2022 r., poz. 916 z późn.zm.

⁴ Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 z późn.zm.

⁵ Dz. U. z 2022, poz. 2625 z późn.zm.

⁶ Dz. U. z 2022, poz. 2409 z późn.zm.

⁷ Dz. U. z 2022, poz. 672 z późn.zm.

⁸ Dz.U. z 2022 r., poz. 840 z późn.zm.

- 9) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach⁹;
- 10) Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków¹⁰;
- 11) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach¹¹;
- 12) Ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu¹²
- 13) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane¹³;
- 14) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze¹⁴;
- 15) Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii¹⁵;
- 16) Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych¹⁶;
- 17) Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju¹⁷;
- 18) Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku;
- 19) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona Dyrektywy 79/409/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa¹⁸;
- 20) Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory¹⁹;
- 21) Dyrektywa 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy (CAFE);
- 22) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko²⁰;
- 23) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie²¹;
- 24) Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych i roztopowych do wód lub urządzeń wodnych²²;
- 25) Rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych²³
- 26) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku²⁴;

⁹ Dz. U. z 2022 r., poz. 2519 z późn.zm.

¹⁰ Dz. U. z 2023 r., poz. 537 z późn.zm.

¹¹ Dz. U. z 2022 r., poz. 699 z późn. zm.

¹² Dz.U. z 2023 r., poz. 569 z późn.zm.

¹³ Dz. U. z 2023 r., poz. 682 z późn.zm.

¹⁴ Dz. U. z 2023, poz. 633, z późn.zm.

¹⁵ Dz. U. z 2022, poz. 1378 z późn.zm.

¹⁶ Dz. U. z 2021 r., poz. 724 z późn.zm.

¹⁷ Dz. U. z 2018 r., poz. 1235 z późn.zm.

¹⁸ Dz. Urz. U.E. L 20/7

¹⁹ Dz.Urz.U.E.L.206

²⁰ Dz. U., poz. 1839 z późn.zm.

²¹ Dz. U. z 2022 r., poz. 1225 z późn.zm.

²² Dz.U., poz. 1311 z późn.zm.

²³ Dz. U. z 2016 r. poz. 1757

²⁴ Dz. U. z 2014 r., poz. 112

- 27) Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku²⁵;
- 28) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r., w sprawie ochrony gatunkowej roślin²⁶;
- 29) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r., w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt²⁷;
- 30) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r., w sprawie ochrony gatunkowej grzybów²⁸;
- 31) Polityka ekologiczna Państwa 2030 – strategia na rzecz w obszarze środowiska i gospodarki wodnej, przyjęte uchwałą nr 67 Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2019 r.²⁹;
- 32) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem³⁰;
- 33) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry³¹;
- 34) Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”³²;
- 35) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 15 lipca 2021 r. w sprawie przyjęcia Planu przeciwdziałania skutkom suszy³³;
- 36) Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie określenia w rejonie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć³⁴;
- 37) Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi³⁵;
- 38) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych³⁶;
- 39) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000³⁷;
- 40) Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 marca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Będlewo – Bieczyny³⁸

²⁵Dz. U., poz. 2248

²⁶Dz. U., poz. 1409

²⁷Dz. U. z 2022 r., poz. 2380

²⁸Dz. U., poz. 1408

²⁹M.P., poz. 794

³⁰Dz. U. Nr 140, poz. 824 z późn.zm.

³¹Dz. U, poz. 335

³²Dz. U. z 2016 r., poz. 283

³³Dz. U., poz. 1615

³⁴Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 1638

³⁵Dz. U. 2017 poz. 2294

³⁶Dz.U., poz. 2148

³⁷Dz. U. z 2014 r. poz. 1713

³⁸Dz. U., poz. 612

- 41) Uchwała nr IX/168/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie określenia „Programu ochrony powietrza w zakresie ozonu dla strefy wielkopolskiej”³⁹;
- 42) Uchwała nr XXI/391/20 z dnia 13 lipca 2020 r. Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie „Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”⁴⁰;
- 43) Uchwała Nr XXII/405/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 28 września 2020 r. w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa wielkopolskiego na lata 2019 – 2025 wraz z planem inwestycyjnym;
- 44) Uchwała nr XXXIX/941/17 z dnia 18 grudnia 2017 r. Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego (strefa wielkopolska), ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw⁴¹;
- 45) Uchwała Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania⁴²;
- 46) Uchwała nr LI/1000/23 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego;
- 47) Program ochrony środowiska dla Gminy Czempień na lata 2020-2023 z perspektywą na lata 2024-2027, przyjęty uchwałą nr XXI/163/20 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 11 maja 2020 r.;
- 48) Uchwała nr LXV/530/18 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 12 września 2018 r. w sprawie aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Czempień;
- 49) Uchwała nr XLII/316/14 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie „Programu opieki nad zabytkami gminy Czempień na lata 2014 – 2017”⁴³;
- 50) Uchwała nr XLVI/347/17 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 27 lipca 2017 r. w sprawie: przyjęcia Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Czempień na lata 2016 – 2023;
- 51) Uchwała nr L/446/22 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czempień;
- 52) Mapa zasadnicza w skali 1:1000,
- 53) Mapa hydrograficzna w skali 1:50000, www.geoportal.pl,
- 54) Mapa sozologiczna w skali 1:50000, www.geoportal.pl,
- 55) Mapa topograficzna w skali 1:10000, www.geoportal.pl,
- 56) Szczegółowa mapa geologiczna Polski (SMGP) w skali 1:50000;
- 57) Dane z Państwowego Monitoringu Środowiska, www.gios.gov.pl,
- 58) Wstępna ocena ryzyka powodziowego dostępna na stronie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, www.kzgw.gov.pl,
- 59) Dane z przeglądarki mapowej e-PSH Państwowej Służby Hydrologicznej, <http://spdpsh.pgi.gov.pl/PSHv7/>,
- 60) Rastrowa Mapa Podziału Hydrograficznego Polski dostępna na stronie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, www.kzgw.gov.pl,
- 61) Dane dostępne na portalu www.geoportal.pl, w tym ortofotomapa.

³⁹ Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 6240

⁴⁰ Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 5954

⁴¹ Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 8807

⁴² Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 4021

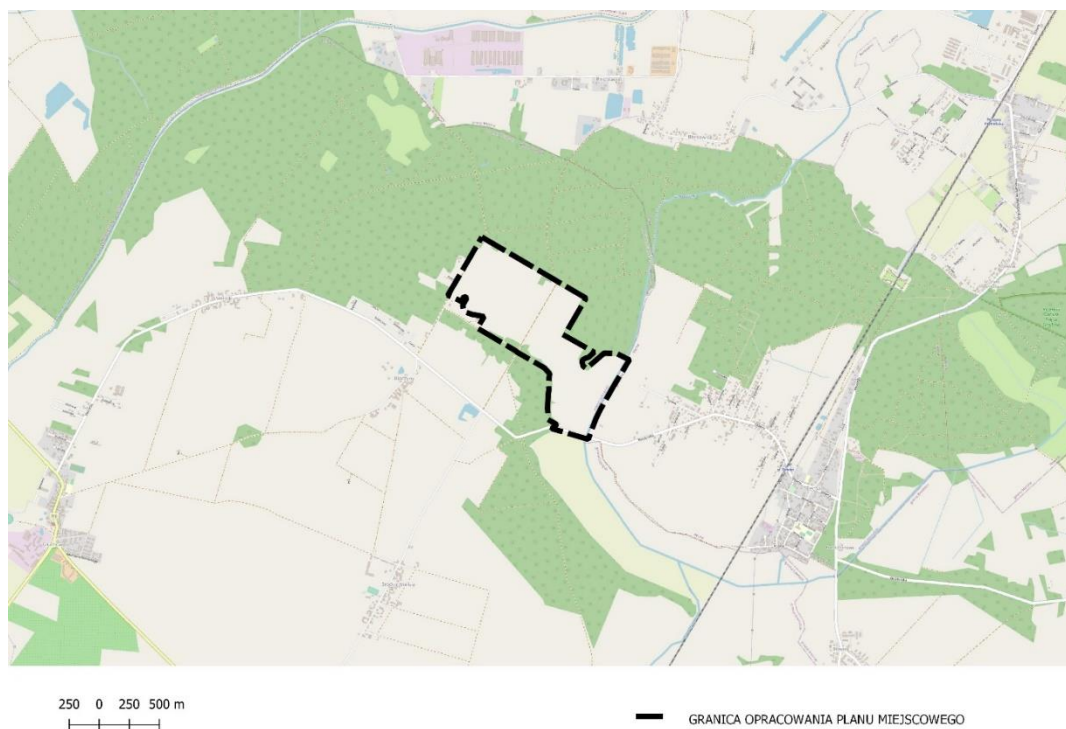
⁴³ Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 1865

3) Informacje o zawartości, głównych celach opracowania oraz powiązaniach z innymi dokumentami

Plan miejscowy został zainicjowany uchwałą nr XLIV/408/22 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 31 stycznia 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części obrębu geodezyjnego Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie.

Obszar opracowania obejmuje teren o powierzchni około 87 ha, z czego grunty użytkowane rolniczo stanowią ok. 81 ha. Przez obszar opracowania przebiegają rowy obsadzone drzewami i krzewami liściastymi. Przyjmują one postać zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. Na obszarze opracowania występują także enklawy niewielkich lasów. Jest to teren położony w północnej części gminy. Od północy, zachodu oraz wschodu teren opracowania sąsiaduje z kompleksami leśnymi. Dodatkowo od strony północnej obszar opracowania sąsiaduje z obszarem ochrony siedlisk Natura 2000 Będziewo – Bieczyny PLH 300039, ustanowionym rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 marca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Będziewo – Bieczyny. Przedmiotowy obszar Natura 2000 fragmentarycznie w części północno – zachodniej zachodzi na obszar opracowania planu. Od wschodu poprzez Kanał Olszynka obszar opracowania planu miejscowego graniczy z gruntami rolnymi położonymi na terenie wsi Pecna, gmina Mosina, powiat poznański. Przez obszar opracowania przepływa Kanał Olszynka oraz Rów Dunaja. Obszar opracowania od strony południowo – wschodniej graniczy z drogą powiatową nr 3911P droga wojewódzka nr 310 – Głuchowo – Sierniki – Bieczyny - granica powiatu poznańskiego - (Pecna). Przez obszar opracowania przebiega droga powiatowa nr 2491P (Borkowice) – granica powiatu kościańskiego - Srocko Wielkie – Piechanin – droga wojewódzka nr 310. Położenie obszaru objętego planem przedstawione zostało na mapie nr 1.

Mapa 1: Położenie obszaru objętego planem na tle mapy OpenStreetMap

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych www.geoportal.gov.pl i OpenStreetMap

Jak wynika z uzasadnienia do uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia przedmiotowego planu miejscowego celem jego opracowania jest ochrona gruntów rolnych, zlokalizowanych w bliskim sąsiedztwie gruntów leśnych, przed intensywnym jej zabudowaniem wywołanym niekontrolowanym rozrastaniem się jednostek osadniczych. W celu ochrony „zielonych płuc” gminy Czempień konieczne jest ograniczenie rozwoju zabudowy na obszarach przyleśnych oraz na dużych kompleksach gruntów rolnych zlokalizowanych w sąsiedztwie gruntów leśnych. Wyznaczenie terenów na potrzeby upraw rolniczych pozwoli na ograniczenie zabudowy i umożliwi ochronę gruntów rolnych oraz sąsiadujących gruntów leśnych, w szczególności przed; intensywnym rozrostem zabudowy mieszkaniowej, rozwojem zabudowy przemysłowo – usługowej w tym mogącej zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w miejscowościach Bieczyny i Srocko Wielkie. Celem jest zatem również ochrona dużych kompleksów gruntów rolnych przed urbanizacją.

Dla obszaru opracowania planu miejscowego nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jest to obszar niezabudowany, wykorzystywany rolniczo, otoczony gruntami leśnymi i rolnymi. Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, przyjętym uchwałą nr L/446/22 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czempień dla obszaru opracowania wyznaczono kierunek zagospodarowania przestrzennego: tereny rolnicze z dopuszczeniem realizacji zabudowy związanej z obsługą rolnictwa.

Zatem celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie aktualnego rolniczego sposobu zagospodarowania i przeznaczenia tego terenu. Co prawda ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy dopuszczają na tym terenach rolniczych zabudowę związaną z obsługą rolnictwa, niemniej jednak:

- granice obszaru opracowania planu miejscowego wyznaczone zostały w taki sposób, że umożliwiają rozwój zwartej jednostki osadniczej Bieczyny, położonej około 500 m na południe od obszaru opracowania planu;

- obecna struktura gospodarstw rolnych, w tym między innymi zależność pomiędzy wielkością gospodarstwa, a jego efektywnością ekonomiczną oraz zmniejszająca się ilość gospodarstw rolnych nie wskazuje na konieczność wyznaczania w tym terenie nowych obszarów lokalizacji zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych.

Innymi słowy plan miejscowy dotyczy istniejącego obszaru rolniczego, oddalonego od miejscowości Bieczyny i otoczonego kompleksami leśnymi. Dodatkowo należy zauważyć, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych grunty pod wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych budynkami mieszkalnymi oraz innymi budynkami i urządzeniami służącymi wyłącznie produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno – spożywczemu stanowią grunty rolne. Występuje zatem pewna fikcja, że zabudowany teren gospodarstwa rolnego stanowi grunt rolny. Niemniej jednak, chociaż taka zabudowa służy gospodarce rolnej, to taki grunt traci swój charakter produkcyjny jako uprawa polowa. Oznacza to, że na takim gruncie nie można prowadzić upraw. Co więcej sposób organizacji obecnych gospodarstw rolnych powoduje, że w coraz większym zakresie są to przedsiębiorstwa, gdzie obszar gospodarstwa jest powierzchnią całkowicie utwardzoną, na której zlokalizowane są zarówno budynki (inwentarskie, magazynowe, ale także chłodnie itp.) jak i skomplikowane urządzenia (generatory, instalacje) i budowle (np. silosy), związane z prowadzoną produkcją rolną. Zatem obecnie gospodarstwo rolne, w zależności od specjalizacji, składa się z upraw polowych, na których prowadzona jest gospodarska rolna i zagrody, w ramach której zlokalizowane są budynki, budowle, przechowywany jest sprzęt rolniczy, a powierzchnia terenu jest utwardzona. Biorąc pod uwagę ww. cele opracowania planu miejscowego, przedmiotowy plan miejscowy jako służący ochronie i zachowaniu istniejącego stanu zagospodarowania, realizuje się poprzez zakaz zabudowy. Plan miejscowy nie ogranicza jednocześnie możliwości funkcjonowania istniejącej zabudowy zagrodowej, znajdującej się poza obszarem opracowania planu miejscowego. Plan miejscowy nie ogranicza także wyznaczenia nowych terenów zróżnicowanej zabudowy w ramach struktury przestrzennej wsi Bieczyny i Srocko Wielkie. Zatem celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie rolniczego użytkowania gruntu, rozumianego jako proces produkcyjny przeprowadzany na gruncie rolniczym przekształcania zasobów w dobra, aby uzyskać zbiory (plony). Proces ten obejmuje zasiewy, pielęgnację i zbiór.

Projekt planu uwzględnia wnioski oraz nie narusza zapisów zawartych w poniższych dokumentach:

1. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania, przyjęty uchwałą nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. Zgodnie z tym dokumentem gmina Czempin została zaliczona do:
 - 1) miast małych tj. do 20 tysięcy mieszkańców, o funkcji mieszanej (usługowo – przemysłowych);
 - 2) występowania złóż węgla brunatnego w obrębie rowu tektonicznego Poznań – Gostyń – złożo „Czempin”;
 - 3) gmin z największym ujemnym saldem osób wyjeżdżających do pracy;
 - 4) gmin położonych na terenie Zewnętrznego Pierścienia Drogowego Dalekiego Zasięgu – węzeł „Czempin”;
 - 5) gmin objętych systemem kolei międzyregionalnej nr 271 Wrocław Główny – Leszno – Poznań oraz regionalnej nr 369 Mieszków – Śrem – Czempin;
 - 6) gmin objętych wznowieniem ruchu kolejowego na nieczynnej linii kolejowej nr 369 Mieszków – Śrem – Czempin;
 - 7) gmin położonych na obszarach wiejskich uczestniczących w procesach rozwojowych;
 - 8) gmin ochrony gleb dla celów produkcji rolnej;
 - 9) gmin narażonych na niebezpieczeństwo powodzi w skali dorzeczy;

- 10) obszarów ochrony krajobrazów kulturowych;
- 11) objętych inwestycjami celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym – budowa drogi S5 Nowe Marzy – Bydgoszcz – Poznań – Wrocław, modernizacja linii kolejowej E59 (271) Poznań – Wrocław, budowa zbiornika Czempiń w ramach gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej oraz przebudowa linii napowietrznej WN -110 kV relacji SE Plewiska (PLE) – GPZ Stęszew (SEW) – GPZ Kościan (KCI) – GPZ Śmigiel (SMI) – RS Widziszewo (WDZ) – SE Leszno Gronowo (LES) w zakresie elektroenergetyki;
- 12) występowania udokumentowanych złóż gazu ziemnego „Borowo”, „Gorzyce” kruszywa naturalnego w Bieczynach, węgla brunatnego oraz częściowo udokumentowanego złoża gazu ziemnego „Szczepowice”;
- 13) obszarów objętych Głównym Zbiornikiem Wód Podziemnych nr GZWP nr 150 Pradolina Warszawa – Berlin (Koło – Odra);
- 14) obszarów objętych parkiem krajobrazowym im. gen. Dezyderego Chłapowskiego oraz obszarem Natura 2000 Będlewo – Bieczyny;
- 15) objętych jednolitą częścią wód powierzchniowych JCWP nr PLRW60000185699 Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia, PLRW600016185692 Żydowski Rów, PLRW600017185589 Kanał Szymanowo – Grzybno, PLRW600017185694 Olszynka, PLRW60002518567299 Racocki Rów, PLRW60000185691 Kanał Mosiński od Kanału Przysieka Stara do Żydowskiego Rowu;
- 16) objętych jednolitą częścią wód podziemnych JCWPd nr PLGW600060 oraz PLGW600070, przeznaczonych również do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 17) obszarów przebiegu dróg wojewódzkich nr 310 Głuchowo – Czempiń – Śrem oraz 311 Kawczyn – Czempiń;
- 18) gmin, których miasto wymaga budowy obwodnic;
- 19) gmin zaliczonych do miejskiego obszaru ośrodka wojewódzkiego – Poznańskiego Obszaru Metropolitalnego;
- 20) obszarów ochrony i kształtowania zasobów wodnych
- 21) gmin o braku wyraźnych predyspozycji dla rozwoju funkcji metropolitalnych;
- 22) obszarów, gdzie na strukturę zielonego pierścienia metropolii składają się tereny otwarte – rolnicza przestrzeń produkcyjna, tereny łąk i pastwisk oraz wyspy leśne;
- 23) obszarów, gdzie w ramach kształtowania spójnego systemu przyrodniczego występują tylko obszary węzłowe o randze europejskiej i krajowej (park krajobrazowy im. gen. Dezyderego Chłapowskiego, obszar Natura 2000 Będlewo – Bieczyny), a brak jest obszarów węzłowych o randze regionalnej, ponadregionalnej i lokalnej;
- 24) obszarów występowania korytarzy ekologicznych: dolin rzecznych tj. krajowy: korytarz Kanały Obrzańskie, Kanał Mosiński, regionalny: Olszynki i lokalny: Kanał Piotrowo – Iłówiec oraz korytarzy lądowych – Dolina Środkowej Obry (Łęgi Obrzańskie);
- 25) gmin objętych strefą III obsługi kolejną o częstotliwości połączeń od 30 do 60 min z udziałem komunikacji autobusowej;
- 26) gmin posiadających węzły przesiadkowe, stacje i przystanki – Czempiń;
- 27) gmin nieposiadających kompleksów wojskowych;
- 28) gmin posiadających elementy systemu infrastruktury technicznej: linia elektroenergetyczna 220 kV Plewiska – Leszno / Polkowice, linia elektroenergetyczna 110 kV Poznań Pd. – Kościan, linia elektroenergetyczna 110 kV Plewiska – Kościan, gazociąg wysokiego ciśnienia DN 150, gazociąg kopalniany, 2 zbiorniki LNG;

- 29) gmin, które w ramach Poznańskiego Systemu Metropolitalnego zaliczone zostały do strefy zewnętrznej – strefy równoważenia rozwoju oraz do zielonego pierścienia metropolii (północno – wschodnia część gminy).
2. Zgodnie z Lokalnym Programem Rewitalizacji Miasta Czempień na lata 2016 – 2023, przyjętym uchwałą nr XLVI/347/17 Rady Miejskiej w Czempiniu obszar objęty projektem planu miejscowego w zakresie obrębu Bieczyny znajduje się w obszarze zdegradowanym, jednakże obszar planu znajduje się poza obszarem rewitalizacji.
 3. Zgodnie z uchwałą nr LI/100/23 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazu województwa wielkopolskiego, obszar opracowania znajduje się w przeważającej części w granicach krajobrazu leśnego z przewagą siedlisk lasowych o rzeźbie dolinnej i częściowo w południowo-wschodniej części w granicach krajobrazu wiejskiego z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych, tworzących małe pola o rzeźbie dolinnej, niezaliczonych do niezaliczonym do krajobrazów priorytetowych.
 4. Zgodnie z Programem opieki nad zabytkami gminy Czempień na lata 2014 – 2017, przyjętym uchwałą nr XLII/316/14 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 3 marca 2014 r. na obszarze opracowania planu miejscowego jest zlokalizowane zewidencjonowane stanowisko archeologiczne obszaru Bieczyny AZP 57-26/14.
 5. Dla obszaru gminy obowiązuje Program ochrony środowiska dla gminy Czempień na lata 2020 – 2023 z perspektywą na lata 2024 – 2027, przyjęty uchwałą nr XXI/163/20 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 11 maja 2020 r.. Program ochrony środowiska gminy Czempień jest aktualnym, obowiązującym dokumentem przenoszącym ustalenia dokumentów międzynarodowych, krajowych, wojewódzkich i powiatowych w zakresie ochrony środowiska do obszaru i zakresu działania gminy Czempień. Projekt planu miejscowego uwzględnia jego zapisy, co zostało szczegółowo opisane w dalszej części opracowania.
 6. Obszar objęty planem położony jest poza:
 - obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne tj. obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$);
 - obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne tj. obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$);
 - obszarem, o którym mowa w art. 16 pkt 34 lit. c ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne tj. obszarem między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 224, stanowiące działki ewidencyjne;
 - obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$);
 - obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału powodziowego;
 - poza obszarem występowania podtopień tj. położenia zwierciadła wody podziemnej blisko powierzchni terenu, co skutkuje podmokłościami w rejonie i sąsiedztwie doliny rzecznej.⁴⁴

4) Metody stosowane przy sporządzaniu prognozy oddziaływania na środowisko

Celem prognozy jest określenie skutków wywołanych zmianą zagospodarowania terenu na środowisko jako całość oraz jego poszczególne elementy. Celem prognozy jest także wskazanie

⁴⁴ www.pgi.gov.pl: zakładka geozagrożenia,

i zaproponowanie działań ograniczających, łagodzących i eliminujących negatywny wpływ na środowisko.

Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne dane dotyczące charakterystyki poszczególnych komponentów środowiska oraz dane państwowego monitoringu środowiska. Przedmiotowe dane opracowano przy zastosowaniu metod opisowych, w odniesieniu do obecnego sposobu zagospodarowania terenu, przy uwzględnieniu obecnego stanu wiedzy dotyczącej ochrony środowiska.

2. Stan oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego

1) Położenie geograficzne

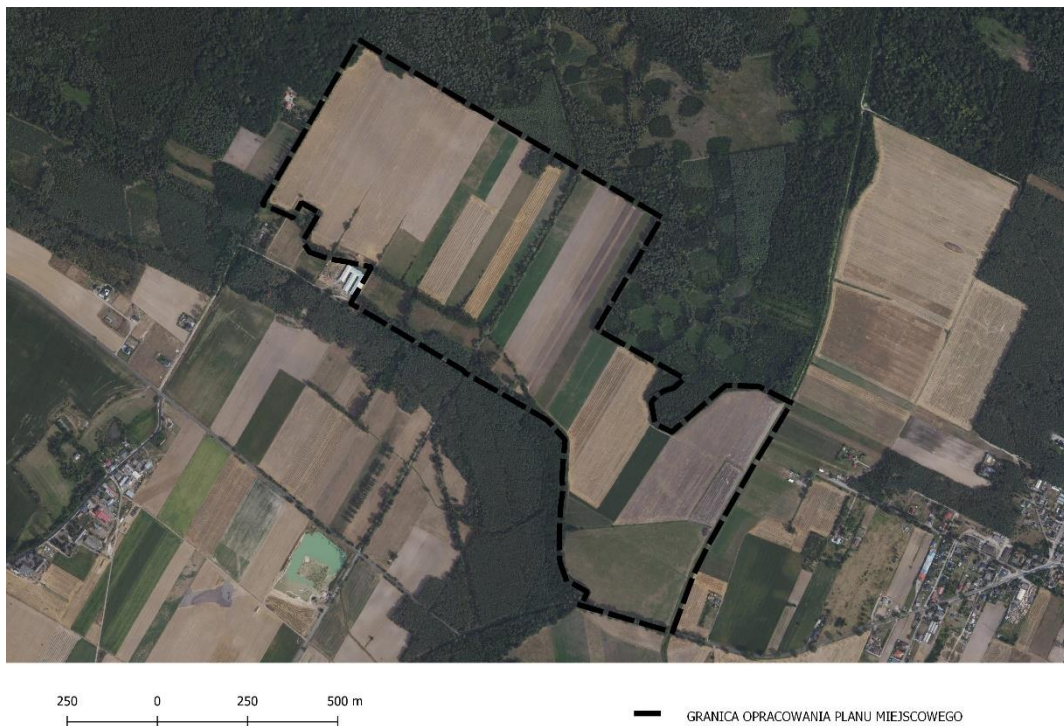
Gmina Czempień jest gminą miejsko – wiejską, położoną w województwie wielkopolskim, powiecie kościańskim. Gmina Czempień sąsiaduje:

- od północy z gminą Stęszew i Mosina (powiat poznański);
- od wschodu z gminą Brodnica i Śrem (powiat śremski);
- od południa z Kościan i Krzywiń (powiat kościański);
- od zachodu z gminą Granowo (powiat grodziski).

Powierzchnia gminy stanowi 14 219 ha (142 km²). Obszar opracowania projektu planu miejscowego obejmuje ok. 87 ha, co stanowi ok. 0,6 % powierzchni gminy.

Omawiany obszar zgodnie z podziałem Polski na regiony fizyczno - geograficzne J. Kondrackiego (1998), położony jest w obrębie prowincji Nizy Środkowoeuropejskiego, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego, makroregionu Pradolina Warciańsko – Odrzańska, mezoregionu Kotliny Śremska. Obejmuje ona równoleżnikowy fragment doliny Warty, pomiędzy ujściem Proсны, a ujściem Kanału Mosińskiego, w którym nad łąkowymi tarasem zalewowym rzeki Warty, w części zachodniej wznoszą się zalesione tereny piaszczyste, a w części wschodniej pola uprawne. Rzeźba terenu jest tutaj uboga – teren jest płaski, monotony. Położenie obszaru objętego planem miejscowym na tle ortofotomapy przedstawione zostało na mapie nr 2 oraz na zdjęciach przedstawionych w tabeli nr 1.

Mapa 2: Położenie obszaru opracowania planu na tle ortofotomapy

Źródło: Opracowanie własne na podstawie www.geoportal.gov.pl

Tabela 1: Zdjęcia przedstawiające obszar opracowania planu miejscowego i otoczenie

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części obrębu Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie

Źródło: Opracowanie własne

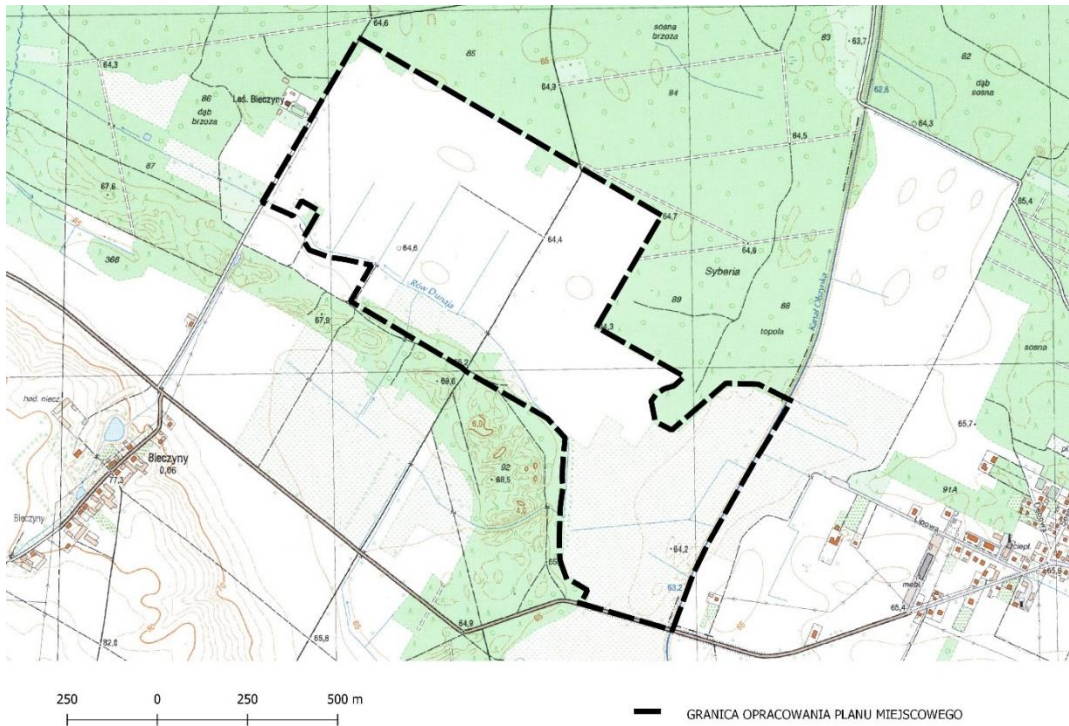
2) Ukształtowanie powierzchni ziemi, rzeźba terenu, geologia, surowce mineralne

Obszar gminy Czempień położony jest w obrębie północnej części monokliny przedsudeckiej, zbudowanej ze skał permsko-mezozoicznych, które zalegają niezgodnie na pofałdowanych utworach mezozoicznych. Powyżej spoczywają osady dolnego permu z wulkanitami oraz częściowo utwory karbonu. Zalegające wyżej osady triasu wykształcone są w postaci iłów i mułowców, z wkładkami gipsów i anhydrytów oraz piaskowców, wapieni, dolomitów i osiągają miąższość około 1700m. Na osadach triasu spoczywają piaskowce i iłowce jurajskie. Osady górnej jury tworzą wyraźnie obniżoną powierzchnię o charakterze rowu tektonicznego, tzw. Rów Poznania (A.Choiński, P.Suchanecki i inni, 1990). Rozciąga się on od Poznania, przez Czempień aż po okolice Gostynia. Charakterystyczne dla tej struktury są serie węgla brunatnego zalegające na głębokości około 220-250 m, o miąższości kilkudziesięciu metrów. Pod koniec kredy i na początku paleogenu obszar gminy był wynurzony i denudowany, a miąższość powstałych w tym okresie osadów waha się w granicach 100-200 m. Powyżej zalegają osady z dominacją utworów ilastych – pstre iły poznańskie. Na iłach plioceńskich zalegają utwory czwartorzędowe, o zmiennej miąższości, od 4 do 65 m. Osady czwartorzędowe (glacjalne i fluwioglacjalne) to głównie gliny zwałowe zlodowacenia Odry i Wisły, porozdzielane przez piaski i żwiry wodnolodowcowe. Dominującym utworem geologicznym na powierzchni terenu (pod warstwą gleby), jest glina zwałowa fazy leszczyńskiej stadiu głównego zlodowacenia Wisły, zajmująca ponad 60% obszaru gminy. Obok gliny zwałowej, na powierzchni występują również piaski, żwiry i głązy lodowcowe, a także piaski i żwiry rzeczne fazy pomorskiej zlodowacenia Wisły (w dolinach Kanału Mosińskiego i Olszynki). Holocen reprezentowany jest w postaci torfów, namułów organicznych oraz piasków eolicznych o niewielkiej miąższości, rzadko przekraczającej 3m (J.Chachaj, 1992)⁴⁵. Obszar opracowania planu jest płaski o wysokości ok. 64,5 – 65,0 m n.p.m. Położenie i ukształtowanie terenu obszaru objętego planem miejscowym na tle mapy topograficznej przedstawione zostało na mapie nr 3, a na mapie hipsometrycznej na mapie nr 4.

⁴⁵ Program ochrony środowiska dla gminy Czempień na lata 2016 – 2019 z perspektywą na lata 2020-2023

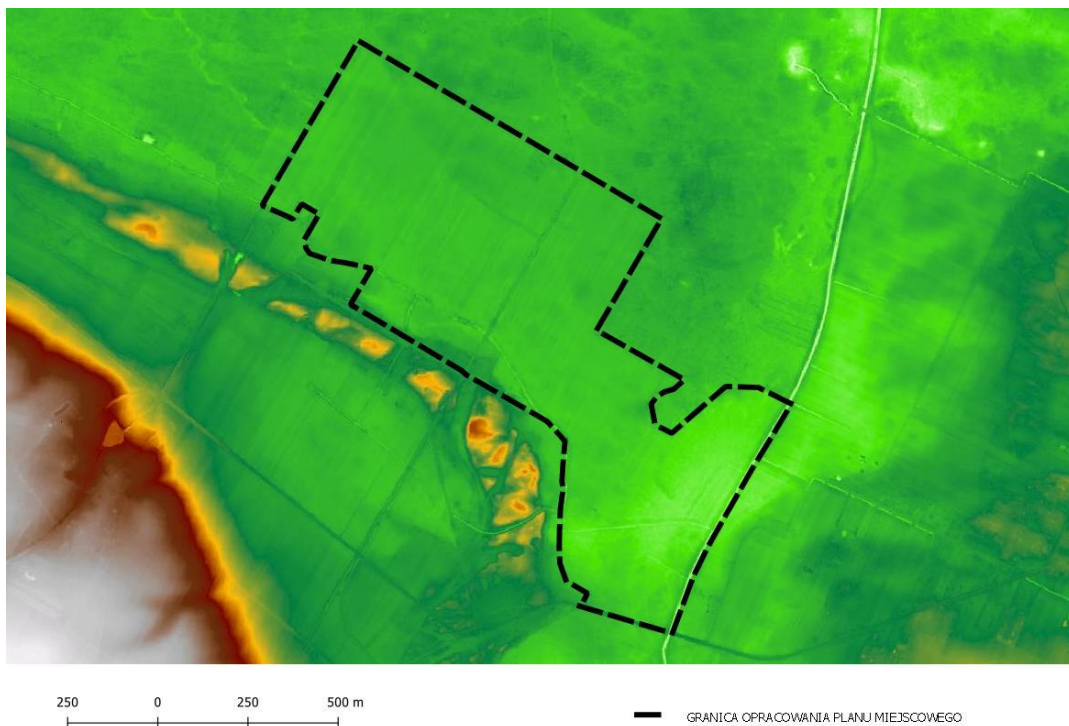
Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części obrębu Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie

Mapa 3: Położenie obszaru opracowania planu na tle mapy topograficznej

Źródło: Opracowanie własne na podstawie www.geoportal.gov.pl

Mapa 4: Położenie obszaru opracowania planu na tle mapy hipsometrycznej

Źródło: Opracowanie własne na podstawie www.geoportal.gov.pl

Zgodnie z szczegółową mapą geologiczną Polski 1:50000 obszar opracowania to:

- piaski i żwiry rzeczno-wodnolodowcowe o genezie osadów rzecznych wodnolodowcowych, fazy poznańskiej;

- piaski i namuły rzeczne den dolinnych o genezie osadów rzecznych (fluwialne, aluwialne) holoceniowe.

Zgodnie z mapą litogenetyczną Polski 1:50000 obszar opracowania projektu planu miejscowego to:

- piaski pyłowate o genezie rzecznej;
- piaski zwirowate o genezie rzecznej.

Na terenie opracowania projektu planu miejscowego nie występują złoża kruszyw naturalnych i związane z nimi obszary i tereny górnicze. Jednocześnie obszar opracowania projektu planu miejscowego objęty jest koncesją nr 27/2001/Ł z dnia 28 marca 2017 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Kościan – Śrem” ważnej do dnia 28 marca 2047 r. Dodatkowo wschodnia część obszaru opracowania planu miejscowego znajduje się na terenie udokumentowanego złoża węgla brunatnego nr WB 786. „Mosina”. Celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu. Ustalenia planu zatem utrzymują stan aktualny dotyczący sposobu wykonywania przedmiotowej koncesji oraz dostępu do złóż.

Sposób wykonania przedmiotowej koncesji oraz wynikające z tego ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu przestrzennym wynikają z ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze oraz udzielonej koncesji. Są one ustalane przez organy administracji rządowej – właściwych ministrów, co świadczy o ich wadze dla całości kraju i muszą być uwzględniane w dokumentach krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Dodatkowo w procedurze sporządzania projektu planu miejscowego uczestniczą organy administracji geologicznej (starosta, marszałek, minister), które mają możliwość składania wniosków do planu oraz uczestniczą w procedurze uzgadniania, a zatem weryfikacji ustaleń projektu planu z wydanymi przez dany organ koncesjami na poszukiwanie i wydobywanie złóż. W procedurze opracowania planu występują także podmioty, na rzecz których przedmiotowe koncesje zostały ustanowione, którym przysługuje prawo składania wniosków i opinii. Dodatkowo zgodnie z art. 49z ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze rozpoczęcie fazy wydobywczej wymaga uzyskania decyzji inwestycyjnej. Przedmiotowa koncesje udzielane są na wiele lat. Nie oznaczają one automatycznie fazy wydobywczej. Niemniej jednak uwzględnienie w planie miejscowym zarówno koncesji jak i złóż jest obowiązkiem wynikającym z ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze. Ujawnienie służy wskazaniu, że na danym obszarze występują zasoby, które ze względu na ich znaczenie społeczno-gospodarcze, w tym energetyczne, może wpływać na sposób zagospodarowania i użytkowania danego terenu.

Teren objęty projektem planu nie znajduje się, zgodnie z dokumentacją pn. „Rejestr terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi na terenie Powiatu Kościańskiego”, w rejestrze terenów, na których występują osuwiska oraz w rejestrze terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

3) Warunki glebowe

Na obszarze gminy dominują gleby płowe i brunatne właściwe obejmujące około 60% powierzchni gminy. Ze względu na dobre uwilgotnienie oraz zasobność w składniki pokarmowe zaliczone zostały one do 4 kompleksu przydatności rolniczej tj. do kompleksu żyniego bardzo dobrego. Kolejnym typem gleb, zajmującym powierzchnię około 17 % są gleby płowe i brunatne wylugowane, zaliczone do kompleksu żyniego dobrego oraz zajmujące powierzchnię około 15% czarne ziemie i gleby brunatne ciężkie, zaliczone do kompleksu pszennego dobrego. Najlepsze gleby występują głównie na obszarach wysoczyznowych, obejmujących tereny wsi Bieczyny, Srocko Wielkie, Piechanin, Nowe Tarnowo, Jarogniewice, Gorzyce i Gorzyczki oraz Borowo i Donatowo.

Na pozostałych terenach występują gleby słabsze – płowe i brunatne właściwe zaliczane do V i VI klasy bonitacyjnej, przy udziale gleb murszowych i czarnych ziem wytworzonych z piasków słabogliniastych lub gliniastych lekkich. Wzdłuż cieków tj. Kanału Mosińskiego, Olszynka i pozostałych mniejszych cieków występują gleby wytworzone z utworów organicznych, wykorzystywanych jako trwałe użytki zielone 2 i 3 kompleksu przydatności rolniczej.

Obszar opracowania obejmuje grunty orne klas , RIVb, RV, łąki ŁIV pastwiska trwałe PsV, lasy LsV i LsVI oraz grunty rolne pod wodami (W), a zatem grunty nie wymagające uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych. W niniejszym przypadku mając na uwadze cel opracowania planu miejscowego utrzymany zostaje dotychczasowy sposób zagospodarowania i użytkowania terenu.

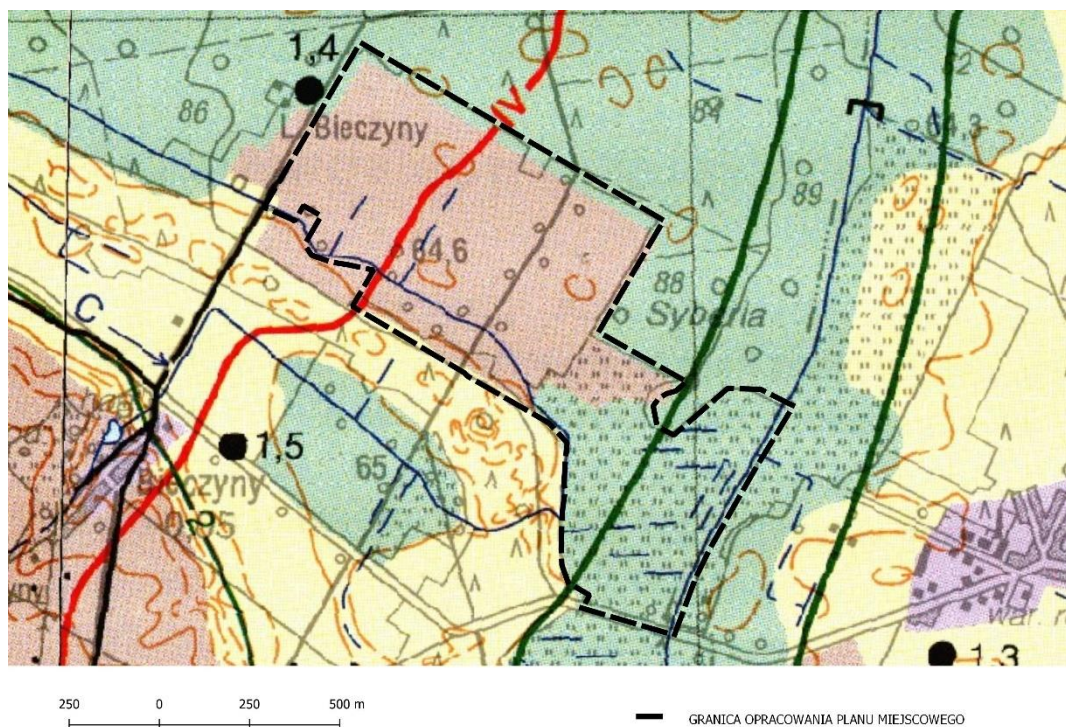
Na terenie gminy Czempień, w tym na obszarze opracowania planu miejscowego oraz na terenie powiatu kościańskiego, nie został zlokalizowany żaden punkt badawczy w ramach monitoringu krajowego chemizmu gleb ornich prowadzonego przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach (IUNG). Na terenie województwa takich punktów było 17, a kraju 216. Najbliżej położony znajdował się w miejscowości Robakowo, w gminie Kórnik (pkt nr 111), na typie gleby Ap (gleby płowe), stanowiącej 5 kompleks (żytni dobry) przydatności rolniczej, IVa klasę bonitacyjną i typie gleby (głina piaszczysta). Wyniki badań także w odniesieniu do pozostałych punktów pomiarowych wskazują że:

- 1) badania opisujące właściwości i jakość gleb wskazują brak istotnych zmian na przestrzeni wyniki 25 lat w porównaniu ze stanem wyjściowym;
- 2) zwiększenie udziału kwaśnych i bardzo kwaśnych gleb wynika z przyczyn naturalnych (skład mineralogiczny skały macierzystej) oraz zaniedbań w wapnowaniu;
- 3) poziom próchnicy nie uległ zmianie;
- 4) nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych zawartości pestycydów.

4) Charakterystyka stosunków wodnych

Zgodnie z mapą hydrograficzną Polski obszar objęty projektem planu miejscowego to teren, gdzie hydroizobaty (głębokość do zwierciadła wody od powierzchni terenu w m), znajdują się na głębokości 1- 2 m, teren stanowi w większości grunty klasy o 3 klasie tj. przepuszczalności słabej i we wschodniej części o 1 klasie tj. przepuszczalności łatwej. Obszar opracowania obejmuje w wschodniej części Kanał Olszynka. Położenie obszaru objętego projektem planu miejscowego na tle mapy hydrograficznej przedstawione zostało na mapie nr 5.

Mapa 5: Położenie obszaru objętego projektem planu miejscowego na tle mapy hydrograficznej

Źródło: Opracowanie własne na podstawie www.geoportal.gov.pl

a) Wody powierzchniowe

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną system gospodarowania wodami opiera się o dorzecza, a podstawowym elementem podziału hydrograficznego obszarów dorzeczy są jednolite części wód. Jednolita część wód oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych. Jednolite części wód są jednostkami, dla których określa się stan wód. Badania stanu wód powierzchniowych prowadzone są w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Ramowa Dyrektywa Wodna została zaimplementowana do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r.

Teren objęty planem leży w dorzeczu Odry, w regionie wodnym Warty.

Obszar opracowania projektu planu miejscowego położony jest na obszarze JCWP nr RW600016185699 Kanał Mosiński od Obrzańkiego Kanału Południowego do ujścia, która powstała z połączenia i podzielenia dwóch JCWP RW60000185691 (Kanał Mosiński od Kanału Przysieka Stara do Żydowskiego Rowu) oraz RW60000185699 (Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia) oraz nr RW6000101856949 „Olszynka”.

JCWP nr RW600016185699 Kanał Mosiński od Obrzańkiego Kanału Południowego do ujścia:

- to sztuczna część wód (SCW) zakwalifikowana tak ze względu na genezę powstania oraz zmiany hydromorfologiczne (zapory, bariery, przegrody (zabudowa poprzeczna); zmiany fizyczne koryta /strefy nadbrzeżnej, zabudowa podłużna);
- jest monitorowana;
- cechująca się umiarkowanym potencjałem ekologicznym ze względu na przewodność, azot ogólny, azot azotanowy; fitobentos, makrobezkręgowce, stanem chemicznym poniżej dobrego ze i ostatecznie złym stanem wód⁴⁶;

⁴⁶ Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.)

- w której jako źródło presji występuje: nawożenie i depozycja oraz odpływ miejski (wody opadowe), rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski; rozproszone - rolnictwo, leśnictwo oraz prostowanie koryta;
- która nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz nie jest przeznaczona do celi kąpieliskowych;
- jest wrażliwa na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód;
- dla której wyznaczono dobry potencjał ekologiczny oraz stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry;
- o słabym potencjale sorpcyjnym (wrażliwość zlewni na presję antropogeniczną) oraz naturalną podatnością na presję wskutek niekorzystnych wartości potencjału sorpcyjnego;
- silnie i ekstremalnie zagrożoną suszą;
- o braku ryzyka przepływu;
- dla której zastosowano odstępstwo w czasie terminu osiągnięcia celu środowiskowego, które jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot azotanowy, azot ogólny, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; MMI, IO; benzo(g(w), h(w), i)perylen(w). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań.
- dla której zastosowano złagodzenie celi środowiskowych ze względu na brak ; brak możliwości skutecznego odwrócenia zmian hydromorfologicznych oraz brak alternatyw dla pełnionych funkcji społeczno – gospodarczych;
- dla której przewidziano działania podstawowe: poprawa warunków dla obszarów chronionych (rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie dopływu zanieczyszczeń), gospodarka ściekowa w aglomeracjach (realizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych), gospodarka ściekowa w obszarach niezurbanizowanych (uporządkowanie i poprawa infrastruktury związanej z gospodarką ściekową na obszarze gminy poza aglomeracjami, analizy techniczno-ekonomiczne gospodarowania ściekami w obszarze gminy poza aglomeracjami), aktualizacja programu ochrony środowiska pod kątem poprawy efektywności dotyczącej ograniczania dopływu zanieczyszczeń do JCWP.

Ostatnie badanie miało miejsce w 2019 r. na punkcie pomiarowym Kanał Mosiński - Głuchowo. Wykazało ono 3 klasę czystości, umiarkowany potencjał ekologiczny, stan chemiczny poniżej dobrego oraz ostatecznie zły stan wód⁴⁷.

Ostatnie badanie przeprowadzone w 2020 r. na punkcie kontrolnym Kanał Mosiński - Głuchowo wykazało I klasę wybranych wskaźników, przekroczenia stężenia rtęci i jej związków oraz difenyloteru bromowanego w badaniu stanu chemicznego oraz brak badania potencjału ekologicznego⁴⁸. Zgodnie z § 14 i § 15 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych⁴⁹ w 2020 r. nie została dokonana klasyfikacja i ocena stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a wyłącznie klasyfikacja wskaźników wód. Jednocześnie

⁴⁷ Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014 – 2019 na podstawie monitoringu – www.gios.gov.pl

⁴⁸ Klasyfikacja wskaźników jakości jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w 2020 r. – www.gios.gov.pl

⁴⁹ Dz. U., poz. 1475

zgodnie z oceną jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016-2021 na podstawie monitoringu przedmiotowa JCWP cechowała się III klasą czystości, umiarkowanym potencjałem ekologicznym, stanem chemicznym poniżej dobrego i ostatecznie złym stanem wód⁵⁰.

JCWP nr RW6000101856949 Olszynka:

- silnie zmieniona część wód (SZCW), ze względu na brak możliwości skutecznego odwrócenia zmian hydromorfologicznych, brak alternatyw dla pełnionych funkcji, ograniczenie migracji ryb (przekroczenie wskaźnika m3 - obliczenia wykonawcy wg HYMO), zapory, bariery, przegrody (zabudowa poprzeczna); zmiany fizyczne koryta /strefy nadbrzeżnej, zabudowa podłużna oraz rolnictwo - nawadnianie, drenaż; ochrona przeciwpowodziowa;
- jest monitorowana;
- cechująca się złym potencjałem ekologicznym ze względu na BZT5, OWO, przewodność, azot ogólny, azot amonowy, azot azotanowy, fosfor ogólny, fosfor fosforanowy (V); makrofity, makrobezkręgowce, ichtiofauna, stanem chemicznym poniżej dobrego ze i ostatecznie złym stanem wód⁵¹;
- w której jako źródło presji występuje: nawożenie i depozycja oraz odpływ miejski (wody opadowe) oraz z źródła bytowe i komunalne (punktowe i rozproszone), eutrofizacja, rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski, prostowanie koryta - rzeki główne, - rzeki pozostałe, budowle piętrzące - rzeki główne;
- która nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz nie jest przeznaczona do celi kąpieliskowych;
- jest wrażliwa na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód;
- dla której wyznaczono dobry potencjał ekologiczny oraz stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w),benzo(b)fluoranten(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry;
- o słabym potencjale sorpcyjnym (wrażliwość zlewni na presję antropogeniczną) oraz naturalną podatnością na presję wskutek niekorzystnych wartości potencjału sorpcyjnego;
- słabo i umiarkowanie zagrożoną suszą;
- o braku ryzyka przepływu;
- dla której zastosowano odstępstwo w czasie terminu osiągnięcia celu środowiskowego, które jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot azotanowy,OWO,BZT5, azot ogólny, azot amonowy, fosfor ogólny, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; MIR, MMI, EFI+PL/ IBI_PL. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań.
- dla której zastosowano złagodzenie celi środowiskowych ze względu na brak alternatyw dla pełnionych funkcji społeczno – gospodarczych;
- dla której przewidziano działania podstawowe: gospodarka ściekowa w aglomeracjach (rozbudowa sieci kanalizacji sanitarnej w Piechaninie), poprawa warunków dla obszarów chronionych (rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie dopływu zanieczyszczeń), gospodarka ściekowa w aglomeracjach (realizacja

⁵⁰ www.gios.gov.pl

⁵¹ Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.)

Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych - modernizacja oczyszczalni ścieków w celu poprawy jakości odprowadzanych ścieków w aglomeracji Czempin (ID oczyszczalni: PLWL0550), gospodarka ściekowa w obszarach niezurbanizowanych (uporządkowanie i poprawa infrastruktury związanej z gospodarką ściekową na obszarze gminy poza aglomeracjami, analizy techniczno-ekonomiczne gospodarowania ściekami w obszarze gminy poza aglomeracjami.), poprawa warunków hydromorfologicznych rzek i potoków (ochrona i odtwarzanie naturalnych procesów hydromorfologicznych w korycie w zakresie spełnienia celów środowiskowych obszarów przyrodniczych - rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie utrzymania naturalnego charakteru koryta, działania renaturyzacyjne), zapewnienie ciągłości biologicznej i morfologicznej rzek i potoków (udrażnianie przegród poprzecznych i dostosowanie ich do wymagań budowli proekologicznych z uwzględnieniem spełnienia celów środowiskowych).

Ostatnie badanie miało miejsce w punkcie pomiarowym Olszynka – Krosno miało miejsce w latach 2019 - 2021 r i wykazało zły potencjał ekologiczny, stan chemiczny poniżej dobrego i ostatecznie zły stan wód⁵².

Monitoring jednolitych części wód powierzchniowych prowadzi się w formie:

- 1) pomiarów objętości i poziomu lub natężenia przepływu wód w zakresie stosownym dla stanu ekologicznego i chemicznego oraz potencjału ekologicznego;
- 2) badania wskaźników jakości wód na potrzeby oceny:
 - a) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione i trendów jego zmian,
 - b) potencjału ekologicznego sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych i trendów jego zmian,
 - c) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i trendów jego zmian.
 - d) spełnienia dodatkowych wymagań określonych dla obszarów chronionych,
 - e) długoterminowych trendów zmian stężeń substancji priorytetowych.

Rodzaje monitoringów wód powierzchniowych to:

- 1) monitoring diagnostyczny;
- 2) monitoring operacyjny;
- 3) monitoring badawczy;
- 4) monitoring obszarów chronionych.

b) Wody podziemne

Teren opracowania projektu planu miejscowego znajduje się w obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 150 – Pradolina Warszawa – Berlin.

Jest to zbiornik o charakterze ponadregionalnym, o charakterze porowym, o zasobach występujących w czwartorzędowych utworach wodonośnych i szacunkowych zasobach dyspozycyjnych wynoszących 350 000 m³/d przy module 217 m³/d x km² i wodnoprzewodności 200-500 m²/d. Zbiornik cechuje się swobodno – naporowym zwierciadłem wody, a zasadnicze znaczenia dla zaopatrzenia w wodę stanowi poziom wód gruntowych i wód wgłębnych pradoliny. Jakość wód GZWP nr 150 zaliczona została w większości do klasy III – zadowalającej jakości. Występuje lokalne podwyższenie stężenia żelaza, manganu oraz potasu, natomiast pozostałe wskaźniki występują w ilościach dopuszczalnych. GZWP nr 150 nie posiada zabezpieczenia utworami nieprzepuszczalnymi i tym samym jest podatny na zanieczyszczenia z powierzchni terenu. Jest to zbiornik o charakterze odkrytym z lokalnie występującą warstwą izolującą. Obszar zbiornika stanowią w zdecydowanej

⁵² Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016 – 2021 na podstawie monitoringu – www.gios.gov.pl

większości łąki, pola uprawne i lasu. Teren GZWP cechuje się stosunkowo niskim zaludnieniem z przewagą małych miast do 5 tysięcy mieszkańców. Z tych względów, biorąc pod uwagę także sposób zagospodarowania terenu oraz uwarunkowania hydrogeologiczne, wyznaczono obszar ochronny o powierzchni 1926,5 km². Rzeczywisty pobór wód podziemnych na terenie zbiornika w 2010 r. wynosił 90 849 m³/d, co stanowiło około 26% zasobów dyspozycyjnych⁵³.

Obszar opracowania projektu planu miejscowego znajduje się w obrębie Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 60 (identyfikator UE – PLGW600060). Na JCWPd składają się warstwy wodonośne w piaskach typu krzemionkowego czwartorzędowych (Q) i mioceńskich (M), o charakterze porowym, średnim współczynniku filtracji wynoszącym $5 \times 10^{-4} - 10^{-5}$, o średniej miąższości utworów wodonośnych przekraczającej 40 m, liczbie poziomów wodonośnych 1-2 oraz nadkładzie warstwy wodonośnej cechującej się głównie utworami słaboprzepuszczalnymi, lokalnie przepuszczalnymi piaskami czwartorzędowymi (Q). Jest to JCWPd która:

- jest monitorowana;
- cechowała się w 2019 r. dobrym stanem chemicznym, dobrym stanem ilościowym i ostatecznie dobrym stanem wód;
- cechowała się 30% wykorzystaniem zasobów dostępnych do zagospodarowania;
- cechuje się występowaniem presji: pobór punktowy z ujęć wód podziemnych (rejon Poznań), presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem i gospodarką komunalną;
- cechuje się ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożenie ilościowe i jakościowe;
- jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- dla której wyznaczono cel środowiskowy: dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy;
- nie jest objęta odstępstwem w zakresie osiągnięcia celi środowiskowych;
- jest objęta działaniami podstawowymi w zakresie przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych związanych z poborem wód podziemnych uwzględniających faktyczne zapotrzebowanie na wodę oraz dostępne zasoby wód podziemnych, a nie możliwości techniczne poboru wody z ujęcia, ograniczenie zużycia wody w rolnictwie poprzez przeprowadzenie szkoleń dla prowadzących działalność rolniczą w zakresie możliwości zastosowania wodooszczędnych technik nawadniania gruntów ornych oraz sposobów retencjonowania i zagospodarowania wód opadowych w rolnictwie wraz z przekazaniem informacji o możliwych programach pozyskiwania środków na realizację działań w dowiązaniu do specyfiki produkcji rolnej, ograniczenie zużycia wody w przemyśle poprzez przeprowadzenie przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą analizy możliwości ograniczenia zużycia wody w przemyśle poprzez zastosowanie najlepszych dostępnych technik oszczędzających wodę wraz z oceną możliwości ich zastosowania, rozpoznanie występowania nowych zanieczyszczeń w wodach podziemnych poprzez przeprowadzenie badań w zakresie identyfikacji nowych zanieczyszczeń w wodach podziemnych w rejonach intensywnej presji urbanizacyjnej, rolniczej i przemysłowej (farmaceutyki, związki PFAS, hormony, używki, środki higieny osobistej), przeprowadzenie szkoleń dla prowadzących działalność rolniczą w zakresie stosowania działań ze "Zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej" oraz rozpoznania warunków środowiskowych w celu doboru optymalnych działań ze "Zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej". Rozpoznanie po szkoleniu powinien prowadzić prowadzący działalność rolniczą, w doborze właściwych praktyk powinien prowadzącego działalność wspomagać ODR,

⁵³ Informator PSH Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce, Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017 r.

stosowanie działań ze "Zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej" dopasowanych do warunków środowiskowych, opracowanie dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej ustalającej zasoby eksploatacyjne ujęcia wód podziemnych poprzez sporządzenie (na podstawie decyzji właściwego organu administracji geologicznej określającej potrzebę i termin przedłożenia dodatku do dokumentacji geologicznej) dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej ustalającej zasoby eksploatacyjne ujęcia wód podziemnych, weryfikacja zasobów eksploatacyjnych ujęć wód podziemnych ustalonych na podstawie dokumentacji hydrogeologicznych wykonanych przed 2004 r. poprzez wykonanie analizy obejmującej identyfikację ujęć wód podziemnych o zasobach eksploatacyjnych znacznie przekraczających średni rzeczywisty pobór w poprzednim cyklu planistycznym, złożenie wniosków o weryfikację zasobów eksploatacyjnych ujęć wód podziemnych w trybie wykonania dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej, do właściwych organów administracji geologicznej.

Najbliżej położonymi punktami pomiarowymi jest punkt nr 1495 położony w Pecnej (gm. Mosina), w utworach czwartorzędowych (Q), na terenie zabudowy wiejskiej, w studni wierconej. Ostatnie badanie przeprowadzone w tym punkcie w 2022 r. wykazało IV klasę czystości wody – wody niezadowolającej jakości.⁵⁴ Z informacji dostępnych na stronie www.mjwp.gios.gov.pl wynika również że JCWPd nr 60 w 2012 r. cechowała się dobrym stanem chemicznym oraz dobrym stanem ilościowym, a w 2016 r. cechowała się słabym stanem chemicznym oraz dobrym stanem ilościowym. Jako przyczynę słabego stanu wód wskazano możliwość migracji znacznego ładunku azotanów z wód podziemnych do wód powierzchniowych zlewni JCWP „Mogilnica od Rowu Kąkolewskiego do ujścia”. Natomiast w 2019 r. przedmiotowa JCWPd zachowała się dobrym stanem chemicznym oraz dobrym stanem ilościowym.

Zarówno JCWP oraz JCWPd zaliczone zostały do wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć, zgodnie z rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r.⁵⁵.

Zgodnie z Prognozą sytuacji hydrogeologicznej w strefach zasilania i poboru wód podziemnych za okres 1.06.2023 – 30.06.2023 prognozuje się, że w przypadku wystąpienia niekorzystnych warunków meteorologicznych w nadchodzących tygodniach, niżówka hydrogeologiczna może występować w północnozachodniej części kraju. W szczególności zjawisko to prognozowane jest w obrębie województwa pomorskiego oraz wschodniej części województwa zachodniopomorskiego. Na obszarach objętych niżówką mogą pojawić się utrudnienia w zaopatrzeniu w wodę z płytkich ujęć wód podziemnych (indywidualne studnie gospodarskie) oraz z ujęć komunalnych eksploatujących pierwszy poziom wodonośny⁵⁶.

c) Retencja

Wsparcie dla małej retencji na terenie województwa wielkopolskiego odbywa się w oparciu o „Program małej retencji na lata 2016 – 2022 dla województwa wielkopolskiego”, realizowany przez samorząd województwa wielkopolskiego. Dodatkowo w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy oraz retencji obowiązuje rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 15 lipca 2021 r. w sprawie przyjęcia Planu przeciwdziałania skutkom suszy. Zgodnie z tym opracowaniem obszar opracowania jest:

- ekstremalnie zagrożony suszą atmosferyczną (IV klasa);
- ekstremalnie zagrożony suszą rolniczą (IV klasa);

⁵⁴ 2020 – Klasy jakości wód podziemnych – monitoring jakości wód podziemnych – monitoring operacyjny – www.gios.gov.pl

⁵⁵ Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 1638

⁵⁶ www.pgi.gov.pl

- silnie zagrożony suszą hydrologiczną (III klasa);
- słabo zagrożony suszą hydrogeologiczną (I klasa).

Biorąc pod uwagę poszczególne rodzaje suszy, obszar opracowania jest silnie zagrożony suszą (III klasa). W kontekście powyższego istotne jest racjonalne gospodarowanie wodą, w tym zapewnienie możliwości jej retencji⁵⁷.

d) Ryzyko powodziowe

Obszar objęty planem położony jest poza:

- obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne tj. obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$);
- obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne tj. obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$);
- obszarem, o którym mowa w art. 16 pkt 34 lit. c ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne tj. obszarem między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 224, stanowiące działki ewidencyjne;
- obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$);
- obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału powodziowego;
- obszarem występowania podtopień tj. położenia zwierciadła wody podziemnej blisko powierzchni terenu, co skutkuje podmokłościami w rejonie i sąsiedztwie doliny rzecznej.

5) Gospodarka wodno – ściekowa

Z danych Głównego Urzędu Statystycznego wynika, że w 2021 r. na terenie gminy Czempień znajdowało się 145,4 km sieci wodociągowej oraz 79,6 km sieci kanalizacyjnej. Do sieci podłączonych było 100 % mieszkańców, a do sieci kanalizacyjnej 76% mieszkańców.

Przez obszar opracowania planu przebiega infrastruktura techniczna. Znajdują się tutaj także urządzenia wodne.

Na terenie gminy Czempień woda dostarczana jest z ujęć oraz stacji uzdatniania wody: AKSUW Czempień, SUW Borówko Stare, SUW Gorzyczki, SUW w Piotrowie, SUW w Jasieniu, SUW w Głuchowie. Miejscowość Bieczyny i Srocko Wielkie zaopatrywana jest w wodę z ujęcia wód podziemnych czwartorzędowych z SUW w Głuchowie. Przedmiotowe ujęcie zlokalizowane jest na działce o nr ewid. 48/16 obręb Głuchowo, w części parkowej dawnego zespołu dworskiego, przekształconego w PGR Głuchowo, stanowiącej obecnie teren prywatny. SUW dla przedmiotowego ujęcia znajduje się na działce gminnej 48/1 obręb Głuchowo, w odległości ok. 250 m od ujęcia⁵⁸. Zgodnie z decyzją Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Poznaniu z dnia 10 września 2019 r. nr PO.ZUZ.4.4100.488.2018. dla przedmiotowego ujęcia wyznaczono tylko i wyłącznie teren ochrony bezpośredniej ujęcia wód podziemnych, wokół studni, na działce o nr ewid. 48/16 obręb Głuchowo, o wymiarach 14 x 15 m. Stąd też wynika, że obszar opracowania planu miejscowego położony jest poza strefą ochrony bezpośredniej ujęcia wody podziemnej w Głuchowie.

⁵⁷ <https://isok.gov.pl/hydrogeoportal.html>

⁵⁸ Analiza ryzyka – ocena zagrożeń zdrowotnych z uwzględnieniem czynników negatywnie wpływających na jakość ujmowanej wody podziemnej z utworów czwartorzędowych na komunalnym ujęciu wody podziemnej w miejscowości Głuchowo, gm. Czempień, powiat kościański, opracowana przez mgr. I. Chomickiego na zlecenie PGK Sp. z o.o. w Czempiniu, 2022 r.

Starosta Kościański nie zatwierdzał (lub przyjmował) dokumentacji geologicznych ustalających, na obszarze objętym projektem planu, ujęć wód podziemnych.

Ścieki z miejscowości Bieczyny i Srocko Wielkie odprowadzane są do oczyszczalni ścieków typu mechaniczno – biologicznego z chemicznym usuwaniem fosforu zlokalizowanej w Czempiniu.

Na terenie miejscowości Bieczyny i Srocko Wielkie zadania przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego, zgodnie z ustawą z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków oraz uchwałą nr IV/19/18 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 17 grudnia 2018 r. w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków obowiązującego na terenie gminy Czempień, realizuje Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Czempiniu Sp. z o.o.

Zgodnie z uchwałą nr XXVIII/220/20 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Czempień, obszar opracowania projektu planu miejscowego znajduje się poza zasięgiem, terenów objętych systemem kanalizacji zbiorczej zakończonym oczyszczalnią ścieków zlokalizowaną w miejscowości Piechanin 62 (działka o nr ewid. 283/4 obręb Piechanin).

Celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie dotychczasowej funkcji rolniczej, bez możliwości wkraczania z zabudową. Zatem zapotrzebowanie na wodę związane będzie z potrzebami prowadzenia gospodarki rolnej. Również planowana funkcja terenu: uprawy rolnicze i leśne nie powoduje powstawania ścieków bytowych.

6) Gospodarka odpadami komunalnymi

W zakresie gospodarki odpadami na terenie gminy Czempień obowiązuje uchwała nr XIX/140/20 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 24 lutego 2020 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Czempień⁵⁹ oraz uchwała nr 62/XIV/2018 Zgromadzenia Związku Międzygminnego „Centrum zagospodarowania odpadów Selekt” z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie przyjęcia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Związku Międzygminnego „Centrum zagospodarowania odpadów – SELEKT”⁶⁰.

7) Powietrze atmosferyczne

Jakość powietrza atmosferycznego jest wypadkową naturalnych procesów i zjawisk zachodzących w atmosferze oraz emisji substancji związanych z działalnością człowieka. Z powodu wpływu emisji antropogenicznej na środowisko konieczne jest podejmowanie działań zmniejszających presję i niekorzystne zmiany w środowisku. Główny kierunek działań skierowany jest na redukcję emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z opalania i procesów technologicznych. Ważne są również zadania związane z dbałością o stan dróg i taboru komunikacji publicznej oraz utrzymaniem czystości i pielęgnacji zieleni. Rozkład emisji substancji gazowych i pyłowych do powietrza w znaczącym stopniu odpowiada charakterowi zagospodarowania terenu. Wpływ na jakość powietrza atmosferycznego mają: zanieczyszczenia przemysłowe, zanieczyszczenia wywołane emisją niską oraz zanieczyszczenia komunikacyjne.

Zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, dotyczącego stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza gmina Czempień należy do strefy wielkopolskiej (PL3003) – pozostałej części województwa. Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Ocena dokonywana jest w oparciu o punkty pomiarowe uzupełnione danymi z modelowania matematycznego. Obszary przekroczeń dla poszczególnych substancji zostały

⁵⁹ Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 4224

⁶⁰ Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 1492

określone na podstawie wyników modelowania rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w połączeniu z analizą wyników uzyskanych w stacjach pomiarowych.

Przy ocenie dokonywanej pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia ludzi uwzględnia się 12 substancji: dwutlenek siarki SO₂, dwutlenek azotu NO₂, tlenek węgla CO, benzen C₂H₆, ozon O₃, pył PM₁₀, pył PM_{2.5}, ołów Pb w PM₁₀, arsen As w PM₁₀, kadm Cd w PM₁₀, nikiel Ni w PM₁₀, benzo(a)piren B(a)P w PM₁₀, a w celu ochrony roślin uwzględnia się 3 substancje: dwutlenek siarki SO₂; tlenki azotu NO_x, ozon O₃.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska w rocznej ocenie jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2022⁶¹, zaprezentował wyniki oceny jakości powietrza atmosferycznego pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia oraz dla ochrony roślin. Wynikiem tej oceny jest zaliczenie strefy wielkopolskiej do jednej z klas:

1. w klasyfikacji podstawowej:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe.

2. w klasyfikacji dodatkowej (klasyfikacja wprowadzona na potrzeby raportowania do Komisji Europejskiej):

- do klasy A1 – jeżeli brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} dla fazy II – tj. ≤20 µg/m³;
- do klasy C1 – jeżeli odnotowano przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} dla fazy II – tj. >20 µg/m³;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężenia ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężenia ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Roczna ocena jakości powietrza na rok 2022 w województwie wielkopolskim dla strefy wielkopolskiej według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia ludzi wykazała przekroczenie i zaliczenie do klasy C benzo(a)pirenu B(a)P w PM₁₀ oraz do klasy D2 ozonu O₃. W przypadku pozostałych mierzonych substancji nie zanotowano przekroczeń i tym samym strefę wielkopolską zakwalifikowano w tym zakresie do klasy A. Jako główną przyczynę przekroczeń należy wskazać oddziaływanie emisji związanych z funkcjonowaniem sektora komunalno-bytowego. Dodatkowo w przypadku ozonu znaczenie miały sprzyjające warunki meteorologiczne sprzyjające się formowaniu ozonu w powietrzu takie jak duże nasłonecznienie i wysoka temperatura.

Tabela 2: Klasy jakości powietrza na terenie strefy wielkopolskiej w 2022 r.

Kod strefy	Nazwa strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃	PM ₁₀	Pb (PM ₁₀)	As (PM ₁₀)	Cd (PM ₁₀)	Ni (PM ₁₀)	BaP (PM ₁₀)	PM _{2.5}
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
PL 3003	Strefa wielkopolska	A	A	A	A	A (D2)	A	A	A	A	A	C	A

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim – raport wojewódzki na rok 2021

Należy zwrócić uwagę, że zaliczenie do klasy C nie oznacza jednocześnie, że jakość powietrza na terenie całej strefy nie spełnia określonych wymogów i konieczności prowadzenia intensywnych działań na rzecz poprawy jakości powietrza na obszarze całej strefy. Oznacza natomiast konieczność podjęcia działań w odniesieniu do wybranych, o określonym zasięgu, obszarów w strefie i dla

⁶¹ Roczne oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim, Ocena na rok 2022, www.gios.gov.pl

określonych zanieczyszczeń. Należy także zauważyć, że na otrzymane wyniki mają istotny wpływ występujące w roku badania warunki meteorologiczne takie jak temperatura powietrza, opady atmosferyczne, pokrywa śnieżna, rozkład kierunków wiatrów. W 2022 r. warunki meteorologiczne, a zwłaszcza temperatura, w skali kraju, nie odbiegały od normy wieloletniej. Porównując wyniki z 2022 r. oraz 2021 r. należy stwierdzić, że w przypadku pyłu PM10 i PM2,5 w 2021 r. strefa wielkopolska zakwalifikowana została do klasy C, a w 2022r. do klasy A.

Ocena jakości powietrza w strefie wielkopolskiej pod kątem ochrony roślin nie wykazała przekroczeń w zanieczyszczeniu powietrza dwutlenkiem azotu oraz dwutlenkiem siarki, a co za tym idzie strefa wielkopolska została zaliczona do klasy A. W przypadku ozonu, a w szczególności parametru AOT40 (wskaźnik określający zanieczyszczenie powietrza ozonem, obliczany dla okresu maj – lipiec), nastąpiły przekroczenia i strefa wielkopolska została zaliczona do klasy A wg poziomu docelowego i klasy D2 wg poziomu celu długoterminowego. W odniesieniu do poprzedniego roku, stan nie uległ zmianie.

Wynikiem rocznej oceny jakości powietrza jest wyodrębnienie stref, wymagających podjęcia działań naprawczych, zmierzających do poprawy jakości powietrza (strefy klasy C). Fakt ten nakłada na zarząd województwa obowiązek przygotowania oraz uchwalenia programów ochrony powietrza (POP). Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr XXI/391/20 z dnia 13 lipca 2020 r. przyjął „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”. W Programie wyznaczono działania związane z redukcją emisji ze źródeł indywidualnego ogrzewania lokali skorygowane pod kątem wielkości redukcji emisji koniecznej do osiągnięcia oraz rodzaju działań jakie mają być podejmowane. Wskazano również działania ograniczające emisję komunikacyjną oraz działania systemowe. Jednym z działań systemowych realizowanym przez gminy jest: uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego wymogów dotyczących zaopatrywania budynków w ciepło z nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń z indywidualnych systemów grzewczych oraz uwzględnianie tych zapisów w decyzjach o warunkach zabudowy i poddaniu analizie na etapie wydawania pozwoleń na budowę. Zapisy w planach powinny również dotyczyć projektowania linii zabudowy uwzględniając zapewnienie „przewietrzania” miast ze szczególnym uwzględnieniem terenów o gęstej zabudowie oraz zwiększenia powierzchni terenów zielonych (nasadzanie drzew i krzewów).

Zgodnie z Raportem o Stanie Środowiska w Wielkopolsce: „dotrzymanie wymaganych prawem norm jest wyrazem troski o środowisko i podstawą jego ochrony przed oddziaływaniem negatywnych czynników, stanowi także element ochrony zdrowia ludzi. Początkowo obserwowano znaczący wpływ na jakość powietrza sektora energetyki i przemysłu, a znacznie mniejszy sektora transportu i bytowo-komunalnego. W wyniku stosowania rozwiązań techniczno-technologicznych i prawnych wpływ sektora przemysłu znacznie się zmniejszył. Jednakże mimo znacznej redukcji emisji w tym obszarze, standardy jakości powietrza nadal nie są dotrzymane. Wyniki ocen rocznych wskazują, że za nieodpowiednią jakość powietrza w Polsce odpowiada w pierwszej kolejności zjawisko tzw. niskiej emisji, pochodzącej z sektora bytowo-komunalnego oraz z transportu.”

Dążąc do ograniczenia zanieczyszczenia powietrza wynikających z emisji z obiektów zaliczanych do sektora komunalno – bytowego tj. lokalnych kotłowni i palenisk domowych, wyposażonych w niskie emitery i zlokalizowanych często w centralnych, gęsto zabudowanych obszarach miast, emisji z transportu drogowego oraz pyłu z zakładów przemysłowych przy uwzględnieniu warunków meteorologicznych takich jak niska temperatura, brak wiatru, występowanie inwersji termicznej Sejmik Województwa Wielkopolskiego podjął uchwałę nr XXXIX/941/17 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego (strefa wielkopolska),

ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Uchwała ta wprowadza ograniczenia i zakazy w zakresie eksploatacji instalacji w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i na środowisko. Uchwała określa rodzaje podmiotów oraz instalacje, dla których wprowadza się ograniczenia lub zakazy. Podmiotami tymi są osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, eksploatujące instalacje (w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy Prawo ochrony środowiska), w których następuje spalanie paliw stałych, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne, takich jak kocioł, kominek lub piec. Uchwała wprowadza zakaz stosowania następujących paliw:

- 1) węgla brunatnego oraz paliw stałych produkowanych z jego wykorzystaniem;
- 2) mułów i flotokonzentratów węglowych oraz mieszanek produkowanych z ich wykorzystaniem;
- 3) paliw, w których udział masowy węgla kamiennego o uziarnieniu poniżej 3 mm wynosi więcej niż 15 %;
- 4) węgla kamiennego oraz paliw stałych produkowanych z wykorzystaniem tego węgla, nie spełniających któregośkolwiek z poniższych parametrów jakościowych:
 - a) wartość opałowa co najmniej 23 MJ/kg,
 - b) zawartość popiołu nie więcej niż 10%,
 - c) zawartość siarki nie więcej niż 0,8 %;
- 5) biomasy stałej, której wilgotność w stanie roboczym przekracza 20%.

Uchwałą nr XXIV/187/20 z dnia 12 sierpnia 2020 r Rada Miejska w Czempiniu przyjęła Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Czempień na lata 2020 – 2030. W przedmiotowym dokumencie jako główne cele wskazano:

- 1) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych z instalacji wykorzystywanych na terenie Gminy, a także emisji pochodzących z transportu;
- 2) redukcję energii finalnej poprzez podniesienie efektywności energetycznej;
- 3) zwiększenia efektywności wykorzystania energii oraz wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

Na obszarze opracowania projektu planu miejscowego emisja związana będzie z prowadzoną gospodarką rolną i leśną i obejmować ona będzie zarówno pracę maszyn i urządzeń rolniczych, jak i wykorzystanie środków ochrony roślin oraz nawozów (uciążliwości zapachowe)⁶². Dodatkowo źródłem emisji liniowej będą pojazdy poruszające się po drogach przebiegających przez obszar opracowania planu.

8) Warunki akustyczne

Kryteria poprawności klimatu akustycznego w środowisku określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz dział V „Ochrona przed hałasem” ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Dla klas terenu wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje podano dopuszczalny równoważny poziom hałasu L_{AeqD} w porze dziennej (6:00–22:00) i L_{AeqN} w porze nocnej (22:00–6:00) oraz dopuszczalne wartości wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N dla poszczególnych rodzajów źródeł hałasu i określonych przedziałów czasu. Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu dla danego terenu jest zaklasyfikowanie go do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania.

⁶² Ministerstwo Środowiska: „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej”, Warszawa 2016 r., „Lista substancji i związków chemicznych, które są przyczyną uciążliwości zapachowej”, Warszawa 2016 r.

Obszar opracowania planu miejscowego od strony południowo – wschodniej graniczy z drogą powiatową nr 3911P droga wojewódzka nr 310 – Głuchowo – Sierniki – Bieczyny - granica powiatu poznańskiego - (Pecna). Przez obszar opracowania przebiega droga powiatowa nr 2491P (Borkowice) – granica powiatu kościańskiego - Srocko Wielkie – Piechanin – droga wojewódzka nr 310.

Zgodnie z Oceną stanu akustycznego środowiska na terenie województwa wielkopolskiego w roku 2021 r.⁶³ na terenie gminy Czempin zostały zlokalizowane punkty badawcze. W zakresie badania hałasu drogowego przekroczenia krótkookresowych dopuszczalnych wartości poziomu hałasu w środowisku stwierdzono w ramach pomiaru hałasu drogowego w 13 przypadkach. Tylko w punktach 7 i 8 w Złotowie przez całą dobę panowały poprawne warunki akustyczne. Największy stopień degradacji klimatu akustycznego środowiska wykazały badania przeprowadzone w miejscowości Miłosław (punkt 13), w otoczeniu drogi krajowej nr 15, gdzie przekroczenia wartości dopuszczalnych wyniosły około 8 dB w porze dnia i około 9 dB w nocy (średnio w skali roku). W tym rejonie zarejestrowano również najwyższe ze zmierzonych wartości poziomu hałasu – równoważny poziom hałasu w porze dnia sięgał w dni powszednie 70 dB, w porze nocy 65,4 dB. Znaczne odstępstwa od obowiązujących standardów wykazały również pomiary wykonane w Środzie Wielkopolskiej, w otoczeniu drogi wojewódzkiej nr 432, przy ul. Harcerskiej i Niedziałkowskiego, a także w Obłóczkowie w sąsiedztwie drogi krajowej nr 15. Stwierdzone przekroczenia dopuszczalnej wartości poziomu hałasu we wskazanych lokalizacjach wynosiły w porze dziennej około 3–7 dB, w porze nocy około 7–8 dB. Zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Środowiska poziom dzienno-wieczornonocny LDWN w Miłosławiu, w rejonie ul. Wrześnińskiej, przekracza wartość dopuszczalną o 8,5 dB, w Środzie Wielkopolskiej, przy ul. Gnieźnińskiej o 5,6 dB, natomiast w Śremie, w otoczeniu ul. Gen. Władysława Sikorskiego, na wysokości ul. Marciniaka – o 3,7 dB. W Miłosławiu i Środzie Wielkopolskiej nie są również zachowane poprawne wartości wskaźnika długookresowego poziomu hałasu LN w porze nocy – stwierdzone przekroczenia wyniosły odpowiednio 5,8 i 2,3 dB.

W roku 2021 Autostrada Wielkopolska S.A. wykonała pomiary akustyczne przy autostradzie A2, na odcinku pomiędzy węzłami Poznań Zachód i Poznań Krzesiny, w km 155+870 – 172+000, w ramach analizy porealizacyjnej oddziaływania na środowisko. Obowiązek wykonania analizy został nałożony na zarządcę drogi decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, polegającego na dobudowie trzeciego pasa ruchu i wzmocnieniu konstrukcji nawierzchni autostrady A2 na odcinku od węzła Poznań Zachód do węzła Poznań Krzesiny. Pomiary przeprowadzono w 33 punktach pomiarowych, w tym w 24 punktach, których lokalizacja została jednoznacznie wskazana w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w celu weryfikacji skuteczności zrealizowanych w ramach przedsięwzięcia środków minimalizujących oddziaływanie akustyczne i przyjętych na etapie prognozy oddziaływania założeń oraz w 9 punktach zlokalizowanych przy poszczególnych węzłach autostrady, służących kalibracji modelu akustycznego. W pięciu przypadkach stwierdzono przekroczenia obowiązujących standardów na terenach faktycznie zagospodarowanych, wynoszące dla równoważnego poziomu hałasu w porze dnia L_{AeqD} od 0,1 dB (P.26) do 4,5 dB (P.10) oraz dla równoważnego poziomu hałasu w porze nocy L_{AeqN} od 1 dB do 4,1 dB. Największe odstępstwa od obowiązujących standardów w porze dnia zarejestrowano w pobliżu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w Luboniu, przy ul. Niepodległości 44 (punkt 10), gdzie przekroczenie wynosiło 4,5 dB, a w porze nocy 4,1 dB. W wielu przypadkach, w tym w punkcie w Luboniu, przy ul. Niepodległości 44, oraz w punkcie w Poznaniu, przy ul. Starołęckiej 142, warunki akustyczne kształtowane są nie tylko przez pojazdy poruszające się autostradą A2, ale również przez ruch komunikacyjny związany z innymi drogami w sąsiedztwie punktów pomiarowych. Przekroczenia wartości dopuszczalnych poziomu hałasu w środowisku stwierdzone w 3 punktach, dotyczą zabudowy jednorodzinnej chronionej ekranami akustycznymi i są powodowane oddziaływaniem akustycznym

⁶³ www.gios.gov.pl

autostrady A2. Wielkość stwierdzonych w tych punktach przekroczeń mieści się w przedziale 0,1–1,8 dB. W sąsiedztwie punktu przy ul. Żabikowskiej 78 w Luboniu, położonego na terenie niepodlegającym ochronie akustycznej, jest zlokalizowana zabudowa mieszkaniowa – uzyskane w tym punkcie wartości poziomu hałasu wskazują na przekroczenie dopuszczalnych wartości poziomu hałasu w środowisku na jej obszarze. Powodem degradacji klimatu akustycznego jest w tym przypadku oddziaływanie skumulowane autostrady A2 i ul. Żabikowskiej.

W roku 2021 Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu wykonał pomiary akustyczne przy drodze wojewódzkiej nr 185 na odcinku Obrzycko – Szamotuły, w ramach analizy porealizacyjnej oddziaływania na środowisko drogi wojewódzkiej nr 185. W ramach analizy wykonano całodobowe badania hałasu w 6 punktach pomiarowych, na terenach podlegających ochronie akustycznej. Pomiary przeprowadzono w oparciu o metodę ciągłych pomiarów w ograniczonym czasie (24 h); na ich podstawie określono równoważny poziom hałasu dla pory dnia oraz nocy. Punkty pomiarowe zlokalizowano na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (4 punkty), mieszkaniowo-usługowej oraz zagrodowej (2 punkty). Przekroczenia poziomów dopuszczalnych hałasu, zarówno w porze dnia jak i nocy, stwierdzono dla wszystkich punktów pomiarowych. Największe odstępstwa od obowiązujących standardów zarejestrowano w pobliżu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w Obrzycku, przy ul. Szamotulskiej 8/1 (punkt 6), gdzie przekroczenie wynosiło 5,8 dB dla pory dnia i 7,1 dB dla pory nocy. W okresie wykonywania pomiarów, w związku z modernizacją linii kolejowej, zamknięty był przejazd kolejowy w ciągu ul. Chrobrego w Szamotułach.

Pomiary poziomu hałasu w otoczeniu drogi ekspresowej S5 wykonano w ramach analizy porealizacyjnej na odcinku Poznań – Radomicko. Analizowany odcinek drogi S5 wraz z łącznikami ma długość około 54 km i położony jest na terenie powiatów poznańskiego, kościańskiego i leszczyńskiego, w gminach: Komorniki, Dopiewo, Stęszew, Czempień, Kościan, Śmigiel oraz Lipno. W dziewięciu przypadkach stwierdzono przekroczenia obowiązujących standardów na terenach faktycznie zagospodarowanych, wynoszące dla równoważnego poziomu hałasu w porze dnia 1,4 dB oraz dla równoważnego poziomu hałasu w porze nocy od 1,1 dB do 3,8 dB. W siedmiu przypadkach, poziom hałasu kształtował się na granicy wartości dopuszczalnej (w przeważającej większości przypadków jedynie w porze nocy). Wykonane w ramach opracowania obliczenia wskazały dodatkowo inne miejsca, w których obowiązujące standardy akustyczne nie są aktualnie dotrzymane – za istniejącymi ekranami akustycznymi, a także w rejonach, gdzie na wcześniejszym etapie nie przewidziano zabezpieczeń akustycznych. Przeprowadzona analiza akustyczna wykazała, iż istnieją możliwości zrealizowania dodatkowych zabezpieczeń w postaci ekranów akustycznych, wydłużenia lub podwyższenia ekranów istniejących lub zastosowania dyfraktorów oktagonalnych. W wielu przypadkach niekorzystną okazała się kwestia dopuszczenia do realizacji nowych budynków mieszkalnych w zasięgu ponadnormatywnego oddziaływania hałasu analizowanej drogi. Część terenów oraz budynki, dla których proponuje się dodatkowe zabezpieczenia zostały zrealizowane już po wydaniu decyzji na realizację inwestycji.

W roku 2021 wykonano badania hałasu kolejowego w otoczeniu wybranych odcinków linii kolejowej nr 272 Poznań – Kluczbork w Witaszycach i Jarocinie. Stanowiska pomiarowe usytuowano w różnych odległościach od linii kolejowej, mikrofon umieszczony był na wysokości 4 m nad poziomem gruntu. Zgromadzone wyniki dokumentują bardzo istotny wzrost poziomu hałasu emitowanego przez przejeżdżające pociągi w przypadku użycia dźwiękowych sygnałów ostrzegawczych. Sygnały te były wykorzystywane przez część pociągów osobowych i ekspresowych i powodowały wzrost poziomu ekspozycji hałasu w stosunku do przejazdów realizowanych bez użycia sygnałów o kilka dB (nawet 10). Średnio uciążliwość akustyczna pociągu osobowego lub ekspresowego w przypadku użycia systemu ostrzegawczego była większa, niż towarzysząca przejazdom pociągów towarowych (bez sygnału). Przedstawione wyniki wskazują na przekroczenie obowiązujących standardów w otoczeniu linii kolejowej nr 272 w Witaszycach, w obu punktach, oraz w Jarocinie, w punkcie położonym bliżej linii

kolejowej. Stwierdzone przekroczenia w porze dnia wyniosły około 2–3 dB, w porze nocy około 5–6 dB. Zgodnie z przyjętą klasyfikacją, stan klimatu akustycznego w miejscach zidentyfikowanych przekroczeń dopuszczalnych wartości poziomu hałasu kolejowego należy określić jako niedobry. W Jarocinie, przy ul. Torowej 16, w dalej położonym punkcie pomiarowym, warunki akustyczne w porze dnia były poprawne, w nocy kształtowały się na granicy wartości dopuszczalnej.

W 2021 roku PKP Polskie Linie Kolejowe SA wykonały pomiary akustyczne ramach analizy porealizacyjnej w zakresie oceny zastosowanych środków ochrony przed hałasem na terenach wymagających ochrony akustycznej, zlokalizowanych w sąsiedztwie linii kolejowej nr 271, na odcinku Czempień – Poznań Główny. Linia 271 jest częścią ciągu komunikacyjnego E59. Obowiązek wykonania analizy został nałożony na zarządcę linii decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. W ramach pracy wykonano całodobowe badania hałasu w 25 punktach pomiarowych. Zastosowano metodę wyznaczania ekspozycyjnych poziomów dźwięku w odniesieniu do pojedynczych zdarzeń akustycznych z ciągłą rejestracją sygnału akustycznego przez okres jednej doby, zgodnie z obowiązującą metodyką pomiarową. Dokonano również oceny warunków akustycznych na terenach podlegających ochronie oraz oceny skuteczności zastosowanych środków ochrony akustycznej, a w przypadku budynków chronionych zlokalizowanych na terenach niepodlegających ochronie (w granicach przyległego pasa gruntu lub na innych terenach niepodlegających ochronie) – dokonując oceny warunków wewnątrz tych budynków, określonych metodą obliczeniową. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku zostały przekroczone w punkcie w Czempiniu, przy ul. Północnej na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (o 1,7 dB w porze dnia i 1,4 dB w porze nocy) oraz w punkcie w Poznaniu, przy ul. Południowej, na terenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego (w porze nocy o 2,8 dB). Ponadto w 5 punktach zmierzono wartości powyżej 56,0 dB w porze nocy lub powyżej 61,0 lub 65,0 dB w porze dnia, jednak punkty te położone są w granicach przyległego pasa gruntu lub na innych terenach niepodlegających ochronie przed hałasem, zatem nie obowiązują dla nich dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Równocześnie inwestor spełnił wszystkie warunki realizacji inwestycji w zakresie akustyki. W szczególności zrealizowane zostały wszystkie wymagane środki minimalizujące oddziaływanie na klimat akustyczny, wskazane przez organ ochrony środowiska w postanowieniach uzgadniających warunki realizacji przedsięwzięcia. Wyniki pomiarów wykorzystano do kalibracji modelu obliczeniowego, który pozwolił na kompleksową ocenę warunków akustycznych na terenach podlegających ochronie, położonych w zasięgu oddziaływania badanego odcinka linii kolejowej oraz warunków akustycznych wewnątrz budynków podlegających ochronie, zlokalizowanych na terenach, które taką ochroną nie są objęte. W ramach wskazanych do realizacji środków ochrony przed hałasem zaproponowano ekrany akustyczne oraz absorbery przyszynowe. Na czterech odcinkach stwierdzono konieczność wykonania dodatkowych zabezpieczeń akustycznych oraz wskazano dwa miejsca, w których należy zmodyfikować parametry istniejących ekranów akustycznych, w tym zwiększyć wysokość istniejących ekranów. W przypadku nielicznych budynków zalecono zastosowanie absorberów przyszynowych lub wymianę stolarki okiennej.

W związku z realizacją obowiązków wynikających z ustawy Prawo ochrony środowiska, od 2011 r. zarządzający lotniskiem „Ławica” prowadzi w jego otoczeniu monitoring hałasu. Wyznaczone punkty pomiarowe znajdują się po przeciwnych stronach lotniska: w Poznaniu i w Przeźmierowie. Oba punkty są położone w obszarze ograniczonego użytkowania (OOU). W roku 2021 długookresowe wskaźniki poziomu hałasu L_{DWN} i LN w punkcie pomiarowym w Poznaniu kształtowały się poniżej wartości odpowiednio 60 dB i 50 dB, tj. poniżej wartości dopuszczalnych obowiązujących na terenach zabudowy mieszkaniowej poza granicą obszaru ograniczonego użytkowania, a w przypadku punktu położonego w Przeźmierowie, w strefie wewnętrznej, wskaźnik LN o 1 dB przekroczył poziom 50 dB, obowiązujący poza obszarem ograniczonego użytkowania. Pomiary wykonane w roku 2021 potwierdziły natomiast przypadki przekraczania na terenach zabudowy mieszkaniowej w Przeźmierowie i w Poznaniu dopuszczalnych wartości krótkookresowych równoważnego poziomu hałasu obowiązujących dla tego

typu zabudowy poza granicą obszaru ograniczonego użytkowania. Stwierdzone uciążliwości akustyczne miały miejsce w porze nocy, incydentalnie również w porze dnia. W roku 2021 w punkcie monitoringowym położonym na terenie Przeźmierowa równoważny poziom hałasu w porze dnia przekraczał wartość 60 dB podczas dwóch dni o 0,6 dB i o 1 dB, natomiast równoważny poziom hałasu w porze nocy przekraczał wartość 50 dB podczas 88 nocy (maksymalnie o 8,7 dB). Oznacza to radykalne ograniczenie liczby dni z poziomem L_{AeqD} powyżej 60 dB w stosunku do roku 2019 (z 45 dni w roku 2019 do dwóch dni) oraz przeszło dwukrotne zmniejszenie liczby nocy z poziomem L_{AeqN} powyżej 50 dB (z 215 nocy w roku 2019), a także zmniejszenie liczby nocy z poziomem równoważnym hałasu powyżej 50 dB w stosunku do roku 2020 (105 nocy). W punkcie monitoringowym położonym na terenie Poznania analogiczne sytuacje miały miejsce tylko w porze nocnej – podczas 53 nocy (w roku 2019 podczas 2 dni i 69 nocy, w roku 2020 podczas jednego dnia i 52 nocy). W celu ograniczenia uciążliwości akustycznych powodowanych funkcjonowaniem lotniska „Ławica”, realizacja operacji lotniczych przebiega z zachowaniem ustaleń wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ustalenia te dotyczą m.in. ograniczenia sumy operacji lotniczych w porze dnia i nocy dla poszczególnych typów samolotów, wyłączenia z eksploatacji szczególnie uciążliwych akustycznie statków powietrznych, zmiany organizacji ruchu, zmiany lokalizacji instalacji będących źródłem hałasu, zastosowania tłumików akustycznych w urządzeniach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych. Operatorzy statków powietrznych wykonujący operacje lotnicze zobowiązani są do stosowania procedur ograniczenia hałasu odpowiednich dla danego typu statku powietrznego, a w przypadku ich braku – do stosowania ogólnych procedur służb żeglugi powietrznej.

Lotnisko wojskowe Poznań – Krzesiny jest położone w południowo-wschodniej części miasta, około 8 km od centrum, na południe od autostrady A2, w bezpośrednim sąsiedztwie terenów silnie zurbanizowanych na terenie Poznania oraz innych miejscowości (na zachód od drogi startowej – osiedla Marlewo, Świerczewo, na północ – osiedle Nowe Miasto i Szczepankowo, na północnywschód – osiedle Krzesiny i miejscowość Świątniczki, na wschód – miejscowości Jaryszki, Szczytniki, Gądk, Robakowo, na południe – osiedle Głuszyna oraz miejscowości Babki i Daszewice). Pomiary poziomu hałasu wykonano jako pomiary okresowe zlecone przez zarządzającego w dniu 17.11.2021 r., równocześnie w 10 punktach pomiarowych, z których siedem było zlokalizowanych na terenach objętych granicami obszaru ograniczonego użytkowania, trzy na terenach zabudowy mieszkaniowej podlegających ochronie akustycznej. W dniu realizacji badań akustycznych na lotnisku operowały samoloty F-16 Block 52+. Mikrofon usytuowano na wysokości 4 m nad powierzchnią gruntu. Ze względu na brak aktywności lotniska w porze nocy, określono jedynie równoważny poziom hałasu w porze dziennej. W punkcie pomiarowym przy ul. Oświęcimskiej 40 w Poznaniu stwierdzono w dniu pomiarów przekroczenie dopuszczalnej wartości równoważnego poziomu hałasu o 5,7 dB, w pozostałych dwóch punktach położonych poza obszarem ograniczonego użytkowania panowały poprawne warunki akustyczne. Równoważny poziom hałasu przekroczył wartość dopuszczalną określoną dla terenów zabudowy mieszkaniowej obowiązującą poza obszarem ograniczonego użytkowania w porze dziennej (60 dB) w 4 punktach. Najniekorzystniejsze warunki akustyczne stwierdzono na terenie osiedla Marlewo, przy ul. Tarnobrzeskiej 7 w Poznaniu, gdzie równoważny poziom hałasu w porze dnia wyniósł 73,2 dB, a zatem przekroczył wartość 60 dB o 13,2 dB. Rejestrowane wartości poziomu ekspozycji hałasu podczas pojedynczych operacji lotniczych mieściły się w przedziale od 81,9 dB (lądowanie samolotu F16 ze wschodu) do 116,9 dB (start czterech samolotów F-16 na zachód).

Lotnisko wojskowe Powidz jest położone w gminie Powidz, w powiecie słupeckim, w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości Powidz, Giewartów, Niezgoda, Ostrowo Kościelne, Skąpie, Rudy, Mielżyn, Ruchocinek i Wiekowo. Pomiary poziomu hałasu wykonano jako pomiary okresowe zlecone przez zarządzającego w dniu 25.11.2021 r., równocześnie w 10 punktach pomiarowych, z których trzy były zlokalizowane na terenach objętych granicami obszaru ograniczonego użytkowania,

pozostałych siedem na terenach zabudowy mieszkaniowej podlegających ochronie akustycznej. W dniu realizacji badań akustycznych na lotnisku operowały samoloty M28, C-130, AH64, F16, EC135, Mi17, W3 i UH60. Mikrofon usytuowano na wysokości 4 m nad powierzchnią gruntu. Ze względu na brak aktywności lotniska w porze nocy, określono jedynie równoważny poziom hałasu w porze dziennej. W żadnym z punktów pomiarowych na terenach chronionych nie stwierdzono przekroczenia wartości dopuszczalnej równoważnego poziomu hałasu w porze dnia $L_{AeqD} = 60$ dB. Rejestrowane wartości poziomu ekspozycji hałasu podczas pojedynczych operacji lotniczych mieściły się w przedziale 63,5 dB (operacja niezidentyfikowana) – 103,6 dB (start dwóch samolotów F-16).

W 2021 roku Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. wykonały w ramach analizy porealizacyjnej pomiary akustyczne w otoczeniu czterotorowej wielonapięciowej linii napowietrznej relacji Plewiska – Kromolice. Celem pomiarów było wyznaczenie poziomu hałasu emitowanego do środowiska przez dwutorową linię elektroenergetyczną 400 kV relacji Plewiska – Kromolice tor I i II, jednotorową linię elektroenergetyczną 220 kV relacji Plewiska – Poznań – Południe – Konin oraz jednotorową linię elektroenergetyczną 110 kV relacji Plewiska – Kromolice. Pomiary wykonano w 28 punktach usytuowanych pod przęsłami linii na terenach zabudowy mieszkaniowej o różnym charakterze lub na terenach ogólnodostępnych, niepodlegających ochronie akustycznej. Pomiary wykazały brak przekroczeń dopuszczalnych wartości poziomu hałasu w środowisku.

W roku 2021 działalnością kontrolną Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących krótkookresowych poziomów hałasu w środowisku – równoważnego poziomu hałasu w porze dnia (L_{AeqD}) i równoważnego poziomu hałasu w porze nocy (L_{AeqN}) objęto 267 obiektów niebędących źródłami hałasu komunikacyjnego. Kontrole dotyczyły głównie zakładów przemysłowych – zarówno produkcyjnych jak i przetwórczych, w tym zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego, przemysłu metalowego, drzewnego, meblarskiego, produkcji opakowań z tworzyw sztucznych, zakładów wydobywania kruszywa, składowania złomu, a także ferm, myjni samochodowych, baz transportowych i przeładunkowych, zakładów naprawczych, sklepów i punktów dystrybucji, elektrowni wiatrowych, kościołów, strzelnic, zakładów usługowych, obiektów gastronomicznych i rozrywkowych. Źródłami hałasu były najczęściej: instalacje wentylacyjne, klimatyzatory, maszyny i urządzenia do obróbki materiałów, odpylacze, kompresory i sprężarki, sortowniki, przesiewacze, taśmociągi, pompy, suszarnie, urządzenia nagłaśniające, turbiny wiatrowe, manewry pojazdów na placach przeładunkowych oraz myjnie samochodowe. W ramach kontroli prowadzonych przez WIOŚ w Poznaniu w roku 2021 stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu do 10 dB w porze dziennej oraz do 25 w porze nocnej.

Pomiary poziomu hałasu emitowanego do środowiska wykonywane były również przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w związku z realizacją obowiązków wynikających z przepisów prawa, tj. przez zakłady, dla których wydana została decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu lub zarządzających instalacjami posiadającymi pozwolenia zintegrowane. W roku 2021 badania akustyczne zrealizowało 190 podmiotów. Były to fermy drobiu, gospodarstwa rolne, ubojnie, cukrownie, zakłady przemysłu spożywczego, rolnego, farmaceutycznego, metalowego, drzewnego, papierniczego, galwanizernie, huta szkła, zakłady składowania i przetwarzania odpadów, oczyszczalnie ścieków, elektrownie i elektrociepłownie, terminale przeładunkowe i transportowe, obiekty handlowe i rozrywkowe. Przekroczenia dopuszczalnych wartości poziomu hałasu w środowisku stwierdzono w 8 przypadkach, w tym w 7 w porze nocy. Stwierdzone odstępstwa w większości wynosiły do 4 dB, w jednym przypadku, w porze nocnej powyżej 11 dB. Stwierdzone odstępstwa wymagają od zarządzających podjęcia natychmiastowych działań w celu eliminacji uciążliwości akustycznych.

Spośród wszystkich obiektów skontrolowanych w roku 2021 (z wyłączeniem obiektów emitujących hałas komunikacyjny), 9 dostosowało się do obowiązujących standardów akustycznych.

W 2021 roku przeprowadzono również 5 kontroli interwencyjnych dotyczących komunikacyjnych źródeł hałasu: lotniczego – w Kazimierzu Biskupim oraz drogowego – w Janowicach

(gmina Stare Miasto), Złotnikach (gmina Suchy Las), Kruszewni (gmina Swarzędz) i Malanowie. W przypadku hałasu lotniczego otrzymane wartości równoważnego poziomu hałasu kształtowały się poniżej wartości dopuszczalnej (60 dB). Pomiary hałasu drogowego wykonane w zasięgu oddziaływania akustycznego autostrady A2 w miejscowości Janowice (gmina Stare Miasto) nie wykazały przekroczeń dopuszczalnych wartości poziomu hałasu w środowisku, w pozostałych przypadkach klimat akustyczny odbiegał od obowiązujących standardów. Największe odstępstwa od obowiązujących przepisów stwierdzono w Malanowie, przy ul. Tureckiej 61 (droga wojewódzka nr 470) – na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej poziom równoważny hałasu w porze dnia przekraczał wartość dopuszczalną o 6,5 dB, w porze nocy o 7,7 dB. Bardzo niekorzystne warunki panowały również w Złotnikach, przy ul. Obornickiej, w rejonie ul. Radosnej, gdzie na terenie zabudowy mieszkaniowo-usługowej stwierdzono przekroczenie wynoszące 4,8 dB w porze dnia i 7,7 dB w porze nocy. Na osiedlu Izabelin w Kruszewni, w zasięgu oddziaływania akustycznego drogi powiatowej 2410P obowiązujące dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej standardy były przekroczone o 1,6 dB w porze dnia i o 3,2 dB w porze nocy.

Działania, których celem jest ograniczenie ponadnormatywnej emisji hałasu są zapisane w dokumentach o charakterze strategicznym – programach ochrony środowiska przed hałasem. Obowiązek ich sporządzania dotyczy aglomeracji o liczbie mieszkańców przekraczającej 100 tysięcy oraz głównych dróg, linii kolejowych i lotnisk. Przyjęte programy określają zadania służące eliminacji konfliktów akustycznych, z uwzględnieniem priorytetów wynikających z wielkości przekroczenia obowiązujących standardów akustycznych oraz liczby narażonych mieszkańców. Działania służące zachowaniu poprawnych warunków akustycznych w środowisku muszą jednak być przede wszystkim podejmowane na kolejnych etapach realizacji różnego rodzaju inwestycji. Uwzględnianie zagadnień dotyczących klimatu akustycznego na etapie projektowania jest najbardziej efektywnym i najkorzystniejszym akustycznie sposobem działania – likwidacja istniejących konfliktów akustycznych zwykle pociąga za sobą ogromne koszty, nie zawsze również jest możliwa.

Obecnie najpoważniejszym zagrożeniem dla poprawnych warunków akustycznych w środowisku są hałasy komunikacyjne, zwłaszcza drogowe, w coraz większym stopniu również lotnicze. Najkorzystniejszym rozwiązaniem jest zawsze ograniczenie emisji hałasu, co w przypadku hałasów drogowych, szczególnie na terenach miast, można osiągnąć poprzez działania wymuszające ograniczenia prędkości pojazdów i ich egzekucję itp. poprzez zastosowanie fotoradarów, kontrole prędkości przez policję, monitoring prędkości pojazdów i tablice informacyjne, sterowanie sygnalizacją świetlną, zmiany organizacji ruchu (itp. zwężenie pasów ruchu), budowę progów spowalniających, poduszek berlińskich, wyniesionych przejść dla pieszych, wyniesionych skrzyżowań, szycan drogowych itp. Istotne możliwości ograniczenia hałasu stwarzają modyfikacje układu komunikacyjnego polegające na budowie obwodnic lub inne zmiany w obrębie istniejących układów komunikacyjnych. Podstawowe znaczenie ma jednak długofalowa i konsekwentnie prowadzona polityka przestrzenna i uwzględnianie zagadnień akustycznych na etapie planowania przestrzennego

W przypadku zróżnicowanych istniejących działalności poprawę warunków akustycznych można osiągnąć poprzez zmianę lokalizacji zakładu lub wybranych źródeł hałasu, zmianę warunków propagacji hałasu w kierunku terenów chronionych (wprowadzenie elementów ekranujących, wymianę urządzeń na mniej hałaśliwe, zastosowanie obudów i tłumików akustycznych zwiększenie izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych pomieszczeń produkcyjnych, ograniczenie prac przy drzwiach otwartych do niezbędnego minimum, a także w ostateczności zaprzestanie danej działalności

Obszar objęty projektem planu obejmuje tereny nie wymagające ochrony akustycznej. Źródłem hałasu na obszarze opracowania projektu planu miejscowego będą maszyny i sprzęty wykorzystywane w produkcji rolnej i leśnej i będzie to hałas sezonowy, związany z określonymi pracami. Źródłem hałasu mogą być także pojazdy poruszające się pod dragach znajdujących się na

obszarze opracowania planu. Niemniej jednak również w tym przypadku będzie to hałas zależny od pór roku oraz dnia.

9) Pole elektromagnetyczne

Pole elektromagnetyczne to pole elektryczne, magnetyczne i elektromagnetyczne o częstotliwości od 0 Hz do 300GHz. Z uwagi na sposób oddziaływania promieniowania na materię widmo promieniowania elektromagnetycznego można podzielić na promieniowanie jonizujące i niejonizujące. Wokół linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia pojawiają się promieniowanie niejonizujące. Nadmierne dawki takiego promieniowania działają szkodliwie na człowieka i inne organizmy żywe. Może powodować wystąpienie zaburzeń funkcji ośrodkowego układu nerwowego, układów: rozrodczego, hormonalnego, krwionośnego oraz narząd słuchu i wzroku. U roślin powoduje opóźniony wzrost i zmiany w budowie zewnętrznej, u zwierząt zaburzenia neurologiczne, nieprawidłowości w funkcjonowaniu układu krążenia, zakłócenia wzrostu.

Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r.⁶⁴ w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Dopuszczalne poziomy pól elektroenergetycznych w środowisku zróżnicowano dla: terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności. Wartość dopuszczalna dla miejsc dostępnych dla ludności wynosi 28-10000 V/m (w zależności od częstotliwości), natomiast dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową 1 kV/m.

W 2022 r. GIOS, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Środowiska w Poznaniu przeprowadził „Ocenę poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2021 w województwie wielkopolskim”. Na terenie gminy Czempin został zlokalizowany punkt badawczy. Na ogólną liczbę pomiarów natężenia pola elektromagnetycznego przeprowadzonych w województwie wielkopolskim w 2021 r. składają się 83 pomiary w stałej sieci monitoringu oraz 29 pomiarów w sieci monitoringu badawczego. W przypadku 53 pomiarów stwierdzono wyniki poniżej dolnej granicy oznaczalności sondy pomiarowej, w tym w sieci stałej – 36, a w badawczej – 17. W stałej sieci monitoringu najwyższe wartości natężenia pola elektromagnetycznego zanotowano w Poznaniu na os. Jana III Sobieskiego 42 i w Swarzędzu przy ul. Grudzińskiego 16. Najwyższe wartości pomiarów w sieci monitoringu badawczego stwierdzono w punktach pomiarowych w Biedrusku przy ul. Rubinowej oraz w Plewiskach przy ul. Szkolnej. Należy zauważyć, że miejscowości takie jak Biedrusko, Plewiska, a także Koziegłowy i Swadzim znajdują się w strefie podmiejskiej aglomeracji poznańskiej. Rozwój społeczno-gospodarczy tych terenów zintensyfikował procesy urbanizacyjne. Dlatego też poziom natężenia pól elektromagnetycznych na tych obszarach jest wyższy niż w gminach wiejskich o niskiej średniej gęstości zaludnienia, w których wynosi on poniżej 1 V/m.

Średnia natężenia pola elektromagnetycznego z pomiarów monitoringowych ze stałej sieci monitoringu w województwie wielkopolskim jest wyższa o około 35% w stosunku do średniego natężenia pola elektromagnetycznego z sieci monitoringu badawczego. Przewyższa też średnią natężenia pola elektromagnetycznego dla całego województwa wielkopolskiego. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych odnotowane w 2021 r. w Wielkopolsce uznaje się za dotrzymane w obszarze pomiarowym, ponieważ wartość wskaźnika WM_E utrzymuje się na poziomie 0,15–0,16, czyli nie przekracza wartości 1. W żadnym z punktów pomiarowych nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego natężenia PEM. Dla stałej sieci monitoringu średni poziom pola elektromagnetycznego wyniósł 3% wartości poziomu dopuszczalnego natężenia pola. Natomiast w monitoringu badawczym, średni poziom natężenia PEM wyniósł 2% dopuszczalnego poziomu. W latach 2019–2020 średnie natężenie pola elektromagnetycznego w województwie wielkopolskim utrzymywało się na zbliżonym poziomie i nieznacznie przekraczało 0,4 V/m. Natomiast w 2021 r.

⁶⁴ Dz.U., poz. 2448

Średnie natężenie pola elektromagnetycznego w województwie wzrosło o około 50% w stosunku do lat poprzednich. Powyższe analizy wykazują, że zarówno średnie arytmetyczne z punktów pomiarowych z obydwu kategorii obszarów, jak i średnie ze wszystkich punktów pomiarowych w województwie nie przekraczają 1 V/m w żadnym roku pomiarowym. Największe wartości zaobserwowano na obszarze Poznania. Natomiast najmniejsze na terenach wiejskich, za wyjątkiem terenów pod aglomeracją poznańską (Plewiska, Biedrusko, Koziegłowy, Swadzim).

Do 27 grudnia 2021 roku Urząd Komunikacji Elektronicznej (UKE) wydał 18682 pozwoleń uprawniających do używania urządzeń radiowych dla stacji bazowych telefonii komórkowej pracujących w technologii: 5G2100, 5G2600, GSM900, GSM1800, UMTS, LTE oraz stacji wykorzystujących technologię CDMA w województwie wielkopolskim. W 2021 r., w stosunku do roku poprzedniego, odnotowano około 0,2% wzrost liczby wydanych pozwoleń. Największy wzrost pozwoleń – o 143%, odnotowano dla stacji typu: 5G2100, spadła natomiast liczba pozwoleń dla stacji typu GSM i UMTS. Rozmieszczenie stacji bazowych na obszarze województwa nie jest równomierne, najwięcej stacji zlokalizowanych jest w dużych miastach i terenach podmiejskich.

W roku 2021 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu przeprowadził 6 kontroli w terenie w zakresie poziomów pól elektromagnetycznych, w podmiotach eksploatujących instalacje emitujące pola elektromagnetyczne w środowisku, w tym 5 kontroli planowych oraz jedną kontrolę pozaplanową (interwencyjną). Przeprowadzono również kontrole dokumentacyjne – zweryfikowano 150 sprawozdań z pomiarów przekazanych do WIOŚ przez prowadzących instalację oraz użytkowników urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne. Kontrola dokumentacyjna wiąże się z analizą i oceną sprawozdań z pomiarów przekazywanych na podstawie art. 122a ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zarówno w przypadku kontroli terenowych jak i dokumentacyjnych nie stwierdzono przekroczeń poziomów dopuszczalnych pól elektromagnetycznych

Przez obszar opracowania nie przebiegają żadne napowietrzne linie elektroenergetyczne. Należy jednak zauważyć, że wszystkie obiekty infrastrukturalne, w tym linie średniego napięcia 15 KV mają wyznaczone pasy ochrony. Sposób zagospodarowania przedmiotowych obszarów wynika z ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, aktów wykonawczych (załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie), Polskich Norm, w tym Polskiej Normy nr PN-E-05100-1 „Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa” czy nr PN-E-05115:2002 „Instalacje elektroenergetyczne prądu przemiennego o napięciu wyższym od 1 kV”. Zakres oddziaływania elektromagnetycznego wynika natomiast z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

10) Klimat lokalny

Klimat Gminy Czempin jest charakterystyczny dla klimatu Wielkopolsko-Kujawskiej. Stosunki klimatyczne w omawianym rejonie są kształtowane przez napływające masy powietrza: w 52% polarno-morskiego, w 28% przez masy powietrza polarnokontynentalnego, w 6% - przez masy powietrza arktycznego i w 7% - zwrotnikowego. Orografia terenu nie zakłóca kierunku napływu mas, jedynie w pewnym stopniu modyfikuje kierunek wiatru w warstwie przyziemnej. Ogólnie można przyjąć, że przeważają wiatry wiejące z sektora zachodniego (W) i południowo-zachodniego (SW), o średniej prędkości notowanej najczęściej w ciągu roku wynoszącej około 4m/s. Wiatry zachodnie występują najczęściej od czerwca do września, a południowo-zachodnie – jesienią oraz zimą. Wiatry z kierunku wschodniego występują głównie wczesną wiosną, a wiatry północne zaznaczają swą obecność rzadko, w porze od kwietnia do lipca – R.Domański, S.Kozarski, 1986.

Tabela 3: Temperatura, opady oraz usłonecznienie w 2021 r.

TEMPERATURA						
Sezon	Najniższa temperatura	Najwyższa temperatura	Średnia temperatura	Średnia temperatura – wielolecie 1971-2000	Średnia temperatura – wielolecie 1981-2010	Średnia temperatura – wielolecie 1991-2020
Zima	-12° - -11°C	12° -13°C.	0°-1° C	0° - -1°C	0° - -1°	0° - -1° C
Wiosna	-5° - -4°C	22° -23°C	7° -8°C	8° -9°C	8° - 9°C	9° - 10° C
Lato	9° -10°C	30° - 31°C	18° - 19°C	17° - 18°C	18° - 19°C	18° - 19°C
Jesień	-2° - -1°C	24° -25°C	9° -10°C	8° - 9°C	8° -9°C	9° -10°C
Rok	-8° - -7°C	29° - 30°C	8° - 9°	8° - 9°C	8° - 9°C	9°-10°C
SUMA OPADÓW						
Sezon	Suma opadów		Wielolecie 1971-2000	Wielolecie 1981-2010	Wielolecie 1991-2020	
Zima	100 – 120 mm		75 - 100 mm	80 - 100 mm	100-120 mm	
Wiosna	100 - 120 mm		100 - 125 mm	100 - 120 mm	120-140 mm	
Lato	190 - 220 mm		175 – 200 mm	175 - 200 mm	200-225 mm	
Jesień	70 - 90 mm		100 - 125 mm	100 - 120 mm	100-120 mm	
Rok	500-550 mm		500 – 550 mm	500 – 550 mm	500 – 550 mm	
USŁONECZNIENIE						
Sezon	Usłonecznienie		Wielolecie 1971-2000	Wielolecie 1981-2010	Wielolecie 1991-2020	
Zima	160 – 180 h		130 - - 150 h	140 – 160 h	160 – 180 h	
Wiosna	500 - 520 h		500 – 520 h	540 - 560 h	600 – 620 h	
Lato	600 – 700 h		680 – 700 h	740 – 770 h	750 – 800 h	
Jesień	280 - 320 h		280 – 290 h	300 – 310 h	320-340 h	
Rok	1600 - 1800 h		1620 – 1640 h	1700 – 1750 h	1850 – 1900 h	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych IMiGW – PIB

Temperatura wahała się zatem w 2021 r. od -12° zimą do ponad 30° latem. Pod względem temperatury i usłonecznienia rok 2021 nie odbiegał znacząco od wielolecia. Największe różnice wystąpiły w jesiennych sumach opadów, które były niższe niż w wieloleciach.

Tendencje zmian klimatycznych w skali globalnej, to wzrost temperatury oraz częstotliwość i nasilenie zjawisk ekstremalnych. Ocieplenie spowodowane jest przede wszystkim zwiększającą się ilością gazów cieplarnianych wytwarzanych przez człowieka.

11) Szata roślinna i świat zwierzęcy

Obszar opracowania projektu planu miejscowego to teren obecnie prawie w całości użytkowany rolniczo. Uprawiane są tutaj zboża, rzepak oraz rośliny okopowe. Uprawa roślinna nie ma charakteru upraw wieloletnich, ale jednorocznych. Przez obszar opracowania przebiegają rowy obsadzone drzewami i krzewami liściastymi. Przyjmują one postać zadrzewień śródpolnych. Od północy, zachodu oraz wschodu teren opracowania sąsiaduje z kompleksami leśnymi. Dodatkowo od strony północnej obszar opracowania sąsiaduje z obszarem ochrony siedlisk Natura 2000 Będlewo – Bieczyny PLH 300039, ustanowionym rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 marca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Będlewo – Bieczyny (Dz. U., poz. 612). Przedmiotowy obszar Natura 2000 zachodzi fragmentarycznie na obszar opracowania planu

miejscowego od strony północno – zachodniej. Od wschodu poprzez Kanał Olszynka obszar opracowania planu miejscowego graniczy z gruntami rolnymi położonymi na terenie wsi Pecna, gmina Mosina, powiat poznański. Przez obszar opracowania przepływa Kanał Olszynka oraz Rów Dunaja. Flora na obszarze opracowania jest zatem zróżnicowana: z jednej strony sztuczna wprowadzona przez człowieka w postaci upraw polowych, a z drugiej strony naturalna lub częściowo naturalna związana ze starymi zadrzewieniami śródpolnymi, lasami oraz terenami przywodnymi. Stąd też obszar ten może być miejscem zarówno żerowania jak i bytowania zróżnicowanych gatunków zwierząt, które na obszarach upraw polowych mają miejsce żerowania, a na terenach zadrzewień i zakrzewień i lasu bytowania i rozrodu jak np. sarna, dzik, jeleń, lis, bocian, żuraw, ptaki szponiaste (np. myszołów, kania), kaczki, gęsi oraz drobnych zwierząt i owadów. Niewątpliwie istniejące zadrzewienia i zakrzewienia oraz tereny leśne wpływają nie tylko pozytywnie na bioróżnorodność tego obszaru, ale także zapobiegają erozji gleb i pozytywnie wpływają na warunki wilgotnościowe tego obszaru, w tym retencję. Stąd też ze względu na położenie, istniejące zagospodarowanie, w tym cieki wodne oraz obecność zadrzewień śródpolnych na tym obszarze mogą występować gatunki chronione roślin, grzybów i zwierząt o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin.

Zgodnie z podziałem geobotanicznym Polski (J.J. Matuszkiewicz), obszar opracowania planu miejscowego znajduje się w Prowincji Morza Bałtyckiego, Prowincji Środkowoeuropejskiej, Podprowincji Środkowoeuropejskiej Właściwej, Dziale Brandenbursko – Wielkopolskim, Krainie Środkowowielkopolskiej, Okręgu Kościańsko – Opalenickim, styku Podokręgu Kościańskim (B.2.3.d) i Podokręgu Obrzańkiego (B.2.3.c). Zgodnie z mapą potencjalnej roślinności naturalnej Polski (J.J.Matuszkiewicz), obszar opracowania planu miejscowego znajduje się na obszarze potencjalnej roślinności naturalnej higrofilnych lasów liściastych, łęgów, łęgów niżowych, niżowych łęgów wiązowo-dębowych (04-Ficario-Ulmetum chrysosplenietosum), niżowych łęgów jesionowo - olszowych (05 - Fraxino-Alnetum (=Circaeo-Alnetum)), eutroficznych lasów liściastych, grądów, grądów środkowoeuropejskich, odmiany śląsko – wielkopolskiej, formy niżowej, serii ubogiej i serii żyznej (10, 11 - Galio-Carpinetum) oraz lasów szpilkowych, grupie borów sosnowych, kontynentalnych borów mieszanych sosnowo – dębowych (47 Pino-Quercetum (=Querco-Pinetum + Serratulo-Pinetum)).

Zgodnie z uchwałą nr LI/100/23 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazu województwa wielkopolskiego, obszar opracowania znajduje się w przeważającej części w granicach krajobrazu leśnego z przewagą siedlisk lasowych o rzeźbie dolinnej i częściowo w południowo-wschodniej części w granicach krajobrazu wiejskiego z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych, tworzących małe pola o rzeźbie dolinnej, niezaliczonych do niezaliczonym do krajobrazów priorytetowych.

12) Przyrodnicze obszary chronione

Obszar opracowania projektu planu miejscowego fragmentarycznie w części północno-zachodniej znajduje się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk obszaru Natura 2000 PLH300039 Będlewo – Bieczyny. Przedmiotowy obszar Natura 2000 został ustanowiony rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 marca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Będlewo – Bieczyny (PLH300039)⁶⁵. Celem wyznaczenia obszaru jest trwała ochrona lub odtworzenie siedlisk przyrodniczych oraz populacji zagrożonych gatunków zwierząt innych niż ptaki. Przedmiotem ochrony są siedliska przyrodnicze takie jak: ziołorośla górskie, niżowe i górskie

⁶⁵ Dz.U., poz. 612

świeże łąki użytkowane ekstensywnie, grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, kwaśne dąbrowy, łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe oraz zwierzęta, inne niż ptaki: bóbr europejski. Zgodnie z zarządzeniem 3/2019 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Będlewo – Bieczyny PLH300039⁶⁶ obszar opracowania znajduje się na terenie objętym planem zadań ochronnych. Jako zagrożenia istniejące i potencjalne na obszarze Natura 2000 Będlewo – Bieczyny wskazano:

- ekspansja gatunków obcych siedliskowo np. stokłosa bezostnej, ostrożeńca polnego, derenia świdy, szczeci owłosionej, nawłoci późnej, niecierpka drobnokwiatowego;
- utrata siedliska przyrodniczego poprzez stopniowe zmiany składu gatunkowego jego fitocenozy w wyniku regularnego dokaszania brzegów rowów i cieków w trakcie koszenia trwałych użytków zielonych;
- zmiany składu gatunkowego płatów siedliska przyrodniczego w wyniku koszenia skarp i brzegów, deponowanie urobku z odmulania na brzegach;
- wypływanie i wyschnięcie rowów;
- przesuszanie siedlisk skutkujących nadmiernym rozwojem apofitów, w szczególności pokrzywy pospolitej;
- zamieranie jesionów i wiązów prowadzące do zniekształcania składu gatunkowego drzewostanu;
- melioracje osuszające i regulacja koryt cieków;
- odnawianie lasu gatunkami nie łągowymi ograniczającymi bazę pokarmową.

Jako cel działań ochronnych wskazano:

- w przypadku ziołorośli górskich – utrzymanie powierzchni siedliska 0,4 ha w części obszaru Natura 2000 objętej planem zadań ochronnych;
- w przypadku łągowych lasów dębowo – wiązowo – jesionowych: utrzymanie siedliska co najmniej niezadawalającego (U1 – wykazuje powolny trend spadkowy lub jest antropogenicznie pofragmentowana; niewielkie zaburzenia, np. nieoptymalne zagospodarowanie, niewielkie zubożenie strukturalne, zaburzenie typowych dla siedliska procesów ekologicznych, zubożenie różnorodności biologicznej, upośledzenie funkcji, niezadawalający stan niektórych typowych gatunków; zachowanie siedliska w stanie nie pogorszonej w perspektywie 10–20 lat nie jest pewne, ale jest prawdopodobne, o ile uda się zapobiec istniejącym zagrożeniom)
- w przypadku bobra europejskiego – utrzymanie właściwego (FV - liczebność jest stabilna w dłuższym okresie (mogą występować naturalne fluktuacje) oraz populacja wykorzystuje potencjalne możliwości obszaru, oraz struktura wiekowa, rozrodczość i śmiertelność prawdopodobnie nie odbiegają od normy; wielkość wystarczająco duża i jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10–20 lat jest niemal pewne) stanu ochrony.

Obszar Natura 2000 znajdujący się w granicach opracowania planu miejscowego to odcinek nieutwardzonej drogi leśnej wraz z rowami, wzdłuż której znajdują się zadrzewienia i zakrzewienia, fragment lasu oraz pól uprawnych. Jest to zatem ekoton – styk użytkowanych terenów rolniczych, drogi leśnej oraz lasu.

Obszar opracowania w północnej części leży w granicach korytarza ekologicznego dla obszaru natura 2000 z uwzględnieniem potrzeb ochrony kluczowych gatunków dużych ssaków oraz w całości korytarza ekologicznego istotnego dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej⁶⁷.

⁶⁶ Dz.Urz.Woj.Wielkopolskiego, poz. 2140

⁶⁷<https://korytarze.pl/mapa/mapa-korytarzy-ekologicznych-w-polsce>

Jak zostało to już wskazane celem opracowania planu miejscowego jest:

- ochrona otwartej, rolniczej przestrzeni produkcyjnej jako zwartego kompleksu gruntów rolnych i tym samym zabezpieczenie potrzeb żywnościowych mieszkańców gminy oraz kraju;
- ochrona przestrzeni rolniczej przed urbanizacją, a zatem rozczłonkowaniem gruntów rolnych na mniejsze fragmenty i tym samym ograniczeniem lub uniemożliwieniem prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej w zakresie upraw oraz stosowanie środków ochrony roślin i nawozów;
- uniknięcie konfliktów przestrzennych wynikających z bezpośredniego sąsiedztwa terenów rolniczych i terenów zabudowanych, a związanych przede wszystkim z koniecznością ograniczenia możliwości prowadzenia upraw rolnych (kurz, hałas maszyn rolniczych, zapach nawozów naturalnych, inne uciążliwości zapachowe itp.);
- ochronę gruntów leśnych znajdujących się w sąsiedztwie przed antropopresją, rozumianą zarówno jako zapobieganie przed nadmierną penetracją przez ludzi terenów leśnych, płoszeniem zwierzyny, ale także uniemożliwiająca migrację zwierzyny, niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania zbiorowisk leśnych poprzez stosowanie szerokiego rodzaju barier przestrzennych i wizualnych (budynki, budowle, ogrodzenia itp.);
- zabezpieczenie otwartych terenów gminy, stanowiących „zielone płuca”;
- koordynowanie rozwoju jednostek osadniczych poprzez dążenie do skupienia zabudowy w ramach istniejących miejscowości i tym samym ograniczenia wydatków związanych z budową infrastruktury technicznej i transportem;
- ochrona krajobrazu rolniczo – leśnego;
- ochrona środowiska przyrodniczego poprzez zapewnienie możliwości wymiany gatunkowej roślin i zwierząt (migracji), pozostawienie powierzchni nieutwardzonych, zadrzewień i tym samym poprawa odporności środowiska na zanieczyszczenie wynikające z działalności człowieka (np. smog), czy zmiany klimatu (deszcze nawalne, okresy suszy itp.);
- zapewnienie możliwości funkcjonowania korytarza ekologicznego dla obszaru Natura 2000 z uwzględnieniem potrzeb ochrony kluczowych gatunków dużych ssaków oraz korytarza ekologicznego istotnego dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej.

Zatem celem opracowania planu miejscowego jest ochrona i utrzymanie istniejącego zagospodarowania i użytkowania terenu, jako sąsiedztwa terenów cennych przyrodniczo.

13) Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione

Zgodnie z Lokalnym Programem Rewitalizacji Miasta Czempin na lata 2016 – 2023, przyjętym uchwałą nr XLVI/347/17 Rady Miejskiej w Czempiniu obszar objęty projektem planu miejscowego w zakresie obrębu Bieczyny znajduje się w obszarze zdegradowanym, jednakże obszar planu znajduje się poza obszarem rewitalizacji.

Zgodnie z Programem opieki nad zabytkami gminy Czempin na lata 2014 – 2017, przyjętym uchwałą nr XLII/316/14 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 3 marca 2014 r. na obszarze opracowania planu miejscowego jest zlokalizowane zewidencjonowane stanowisko archeologiczne obszaru Bieczyny AZP 57-26/14.

3. Charakterystyka ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Plan miejscowy został zainicjowany uchwałą nr XLIV/408/22 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 31 stycznia 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego dla terenu części obrębu geodezyjnego Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie.

Obszar opracowania obejmuje teren o powierzchni około 87 ha, z czego grunty użytkowane rolniczo stanowią ok. 81 ha. Przez obszar opracowania przebiegają rowy obsadzone drzewami i krzewami liściastymi. Przyjmują one postać zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. Na obszarze opracowania występują także enklawy niewielkich lasów. Jest to teren położony w północnej części gminy. Od północy, zachodu oraz wschodu teren opracowania sąsiaduje z kompleksami leśnymi. Dodatkowo od strony północnej obszar opracowania sąsiaduje z obszarem ochrony siedlisk Natura 2000 Będziewo – Bieczyny PLH 300039, ustanowionym rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 marca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Będziewo – Bieczyny. Przedmiotowy obszar Natura 2000 zachodzi fragmentarycznie na obszar opracowania planu miejscowego od strony północno-zachodniej. Od wschodu poprzez Kanał Olszynka obszar opracowania planu miejscowego graniczy z gruntami rolnymi położonymi na terenie wsi Pecna, gmina Mosina, powiat poznański. Przez obszar opracowania przepływa Kanał Olszynka oraz Rów Dunaja. Obszar opracowania od strony południowo – wschodniej graniczy z drogą powiatową nr 3911P droga wojewódzka nr 310 – Głuchowo – Sierniki – Bieczyny - granica powiatu poznańskiego - (Pecna). Przez obszar opracowania przebiega droga powiatowa nr 2491P (Borkowice) – granica powiatu kościańskiego - Srocko Wielkie – Piechanin – droga wojewódzka nr 310.

Plan miejscowy wyznacza:

- 1) tereny rolnictwa z zakazem zabudowy, oznaczone na rysunku planu symbolami **RN**;
- 2) tereny lasów, oznaczone na rysunku planu symbolami **L**;
- 3) teren wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczony na rysunku planu symbolem **WS**;
- 4) teren drogi dojazdowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **KDD**;
- 5) tereny komunikacji drogi wewnętrznej, oznaczone na rysunku planu symbolami **KR**.

Dla przedmiotowego terenu nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jest to obszar niezabudowany, wykorzystywany rolniczo, otoczony gruntami leśnymi i rolnymi.

1) Ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym

Na obszarze opracowania projektu planu miejscowego należy uwzględnić następujące ograniczenia:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- zakaz lokalizacji zakładów o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- zakaz niszczenia, w tym zasypywania, istniejących cieków i zbiorników wodnych, rowów melioracyjnych, urządzeń wodnych i terenów podmokłych oraz roślinności z nimi związanej;
- zakaz niszczenia zadrzewień i zakrzewień śródpolnych oraz zieleni wysokiej;
- zakaz lokalizacji obiektów budowlanych na terenach wymagających zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- zachowanie korytarza ekologicznego dla obszaru Natura 2000 z uwzględnieniem potrzeb ochrony kluczowych gatunków dużych ssaków oraz istotnego dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej;
- położenie fragmentu obszaru opracowania w obszarze Natura 2000 PLH300039 Będziewo – Bieczyny;

- konieczność stosowania oświetlenia o ciepłej barwie i natężeniu światła dostosowanych do funkcji terenu, ukierunkowanego bezpośrednio na teren lub obiekt, który oświetla, ograniczającego rozpraszanie światła na otoczenie, w tym tereny sąsiednie oraz niewywołującego efektu olśnienia,
- nakaz uwzględniania koncesji nr 27/2001/Ł z dnia 28.03.2017 r na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Kościan – Śrem”, ważną do dnia 28.03.2047, udzieloną przez Ministra Środowiska;
- nakaz uwzględnienia położenia wschodniej części obszaru opracowania projektu planu w granicach złoża węgla brunatnego „Mosina”;
- wytyczne dotyczące wyposażenia w infrastrukturę techniczną, prowadzenia gospodarki wodno – ściekowej, zagospodarowania odpadów oraz wód opadowych i roztopowych;
- wytyczne dotyczące urządzeń wodnych, sieci drenażowej i melioracyjnej;
- nakaz ochrony Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 Pradolina Warszawa – Berlin;
- zakaz lokalizacji budynków, w tym zabudowy zagrodowej z wyłączeniem trafostacji.

Ochrona ww. terenów i ograniczeń w ich zagospodarowaniu wynika z obowiązujących przepisów dotyczących między innymi ochrony zasobów wodnych, złóż kopalin, bezpieczeństwa Państwa, lokalizacji obiektów infrastruktury technicznej względem siebie. Ustalenia, a zatem szczegółowe normy prawne, dla tych ograniczeń nie zostały przeniesione z innych, obowiązujących aktów prawnych do planu miejscowego. Wynika to z ustaleń rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”⁶⁸ Przedmiotowy przepis stanowi zatem odesłanie do innych przepisów obowiązujących w tym zakresie. Przedmiotowe ograniczenia znalazły pośrednio swoje odzwierciedlenie w ustaleniach projektu planu miejscowego, a w szczególności w ustaleniach dotyczących przeznaczenia terenu oraz parametrów zabudowy. Stąd też celem udzielonej koncesji jest ochrona określonych złóż, w celu ich rozpoznania oraz określenia możliwości wydobywczych. Ochrona złóż oraz sposób wykonania koncesji wynika zarówno z ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze jak i ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. W stosunku do niektórych zasobów, np. wód, ich ochrona wynika również z ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju.

Konieczność ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów i ich siedlisk wynika przede wszystkim z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i ustawy z dnia 27 kwietnia 2021 r. Prawo ochrony środowiska oraz przepisów wykonawczych do ww. przepisów. Sposób zagospodarowania i ograniczenia w zagospodarowaniu w przypadku gruntów rolnych wynikają przede wszystkim z ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a w przypadku gruntów leśnych z ustawy z dnia 28 września 2021 r. o lasach. Kwestia zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, w tym także stosowania nawozów reguluje ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków, ale także ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu i przepisy wykonawcze do ww. ustaw.

Ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym wynikające z lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej to wynikające z warunków technicznych, norm branżowych oraz Polskich Norm konieczność zachowania odległości od poszczególnych obiektów infrastruktury technicznej oraz zasad ich wzajemnej lokalizacji względem siebie np. odległości od sieci gazowej w zależności od ciśnienia, odległość od sieci elektroenergetycznej. Jako przykład można tutaj wskazać rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny

⁶⁸ Dz. U., z 2016 r., poz. 283

odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie⁶⁹, Polskie Normy wymienione w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Celem opracowania planu miejscowego jest ochrona istniejącego rolniczego zagospodarowania i użytkowania terenu w kontekście ochrony zasobów przyrody. Co prawda ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy dopuszczają na tym terenach rolniczych zabudowę związaną z obsługą rolnictwa, niemniej jednak:

- granice obszaru opracowania planu miejscowego wyznaczone zostały w taki sposób, że umożliwiają rozwój zwartej jednostki osadniczej Bieczyny, położonej około 500 m na południe od obszaru opracowania planu;;
- obecna struktura gospodarstw rolnych, w tym między innymi zależność pomiędzy wielkością gospodarstwa, a jego efektywnością ekonomiczną oraz zmniejszająca się ilość gospodarstw rolnych nie wskazuje na konieczność wyznaczania w tym terenie nowych obszarów lokalizacji zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych.

Innymi słowy plan miejscowy dotyczy istniejącego obszaru rolniczego, znajdującego się na zapleczu miejscowości Bieczyny i Srocko Wielkie i sąsiadującego z dużymi kompleksami leśnymi. Dodatkowo należy zauważyć, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych grunty pod wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych budynkami mieszkalnymi oraz innymi budynkami i urządzeniami służącymi wyłącznie produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno – spożywczemu stanowią grunty rolne. Występuje zatem pewna fikcja, że zabudowany teren gospodarstwa rolnego stanowi grunt rolny. Niemniej jednak, chociaż taka zabudowa służy gospodarce rolnej, to taki grunt traci swój charakter produkcyjny jako uprawa polowa. Oznacza to, że na takim gruncie nie można prowadzić upraw. Co więcej sposób organizacji obecnych gospodarstw rolnych powoduje, że w coraz większym zakresie są to przedsiębiorstwa, gdzie obszar gospodarstwa jest powierzchnią całkowicie utwardzoną, na której zlokalizowane są zarówno budynki (inwentarskie, magazynowe, ale także chłodnie itp.) jak i skomplikowane urządzenia (generatory, instalacje) i budowle (np. silosy), związane z prowadzoną produkcją rolną. Zatem obecnie gospodarstwo rolne, w zależności od specjalizacji, składa się z upraw polowych, na których prowadzona jest gospodarska rolna i zagrody, w ramach której zlokalizowane są budynki, budowle, przechowywany jest sprzęt rolniczy, a powierzchnia terenu jest utwardzona. Co więcej sposób organizacji obecnych gospodarstw rolnych powoduje, że w coraz większym zakresie są to przedsiębiorstwa, gdzie obszar gospodarstwa jest powierzchnią całkowicie utwardzoną, na której zlokalizowane są zarówno budynki (inwentarskie, magazynowe, ale także chłodnie itp.) jak i skomplikowane urządzenia (generatory, instalacje) i budowle (np. silosy), związane z prowadzoną produkcją rolną. Biorąc pod uwagę ww. cele opracowania planu miejscowego, przedmiotowy plan miejscowy jako służący ochronie i zachowaniu istniejącego stanu zagospodarowania, realizuje się poprzez zakaz zabudowy. Plan miejscowy nie ogranicza jednocześnie możliwości funkcjonowania istniejącej zabudowy zagrodowej, znajdującej się poza obszarem opracowania planu miejscowego. Plan miejscowy nie ogranicza także wyznaczenia nowych terenów zróżnicowanej zabudowy w ramach struktury przestrzennej wsi Bieczyny oraz Srocko Wielkie. Zatem celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie rolniczego użytkowania gruntu, rozumianego jako proces produkcyjny przeprowadzany na gruncie rolniczym przekształcania zasobów w dobra, aby uzyskać zbiory (plony). Proces ten obejmuje zasiewy, pielęgnację i zbiór.

Biorąc pod uwagę prawo własności to plan miejscowy utrzymuje dotychczasowy sposób wykorzystania terenu. Tym samym plan miejscowy nie pozbawia właścicieli możliwości korzystania z ich nieruchomości oraz czerpania z nich pożytków w sposób dotychczasowy. Jak wynika z art. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu

⁶⁹ Dz. U., poz. 640

miejscowego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności. Z przedmiotowego przepisu wynika również, że każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do:

1) zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich;

2) ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych.

W niniejszym przypadku plan miejscowy zachowuje dotychczasowe funkcje, umożliwiając prowadzenie dotychczasowej produkcji rolniczej. Jednocześnie poprzez plan miejscowy następuje ochrona tego obszaru przed utratą jego możliwości produkcyjnych jako upraw polowych. Dodatkowo plan miejscowy poprzez utrzymanie obecnych funkcji umożliwia prawidłowe funkcjonowanie środowiska i jego regenerację jako terenów otwartych, niezabudowanych i nieutwardzonych. Plan miejscowy realizuje zatem nadrzędny cel służący ogółowi obywateli zarówno w skali lokalnej, regionalnej jak i krajowej.

2) Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Obszar opracowania planu miejscowego został już przekształcony przez człowieka w związku z prowadzoną działalnością rolniczą oraz realizacją, przebiegającą przez ten teren, sieci infrastruktury technicznej. Dla tego terenu nie obowiązuje plan miejscowy. Obszar opracowania sąsiaduje z terenami nieprzekształconymi związanymi z prowadzeniem gospodarki leśnej, terenami rolniczymi ograniczonymi Kanałem Olszynka oraz drogą powiatową.

Zatem obszar objęty planem miejscowym jest już przekształcony przez człowieka w związku z prowadzoną przez niego działalnością rolniczą. Zatem lokalizacja na tym terenie zróżnicowanych działalności mogłaby nastąpić wyłącznie w trybie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Plan miejscowy jako rozwiązanie kompleksowe umożliwia określenie funkcji oraz parametrów zabudowy i zagospodarowania terenu, a zatem stwarza ramy do realizacji określonych działalności. Plan miejscowy umożliwia także wprowadzenie zakazu zabudowy. Decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a w szczególności decyzja o warunkach zabudowy, jest odpowiedzią Burmistrza Gminy Czempień, na konkretny wniosek dotyczący konkretnej inwestycji. Jest to zatem podejście indywidualne. Plan miejscowy jest zatem rozwiązaniem bardziej kompleksowym, umożliwiającym jednocześnie większe zaangażowanie zainteresowanych w tworzenie jego ustaleń. Obowiązujące przepisy nie wskazują czasu realizacji planu miejscowego. Może się on zatem realizować przez wiele lat. Niemniej jednak stwarza ramy, w jakich mogą poruszać się poszczególne podmioty zarówno działające na obszarze opracowania planu miejscowego, jak i w jego sąsiedztwie. W niniejszym przypadku przedmiotowy plan miejscowy jest planem ochronnym, mającym zapobiegać nieplanowanej urbanizacji, ograniczaniu zwartości dużych kompleksów rolnych oraz umożliwiającym prowadzenie racjonalnej działalności rolniczej. Stąd też brak realizacji niniejszego projektu to dotychczasowe wykorzystywanie tego terenu jako terenu upraw polowych oraz możliwa urbanizacja w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Zatem brak realizacji projektu planu to prowadzenie dotychczasowej działalności rolniczej i możliwość urbanizacji tego terenu w drodze decyzji o warunkach zabudowy na zróżnicowane funkcje. Stąd też w przypadku braku planu miejscowego prowadzona działalność rolnicza będzie oddziaływać na środowisko w sposób dotychczasowych. To oddziaływanie ulegnie zmianie w przypadku wydania decyzji o warunkach zabudowy, która mogłaby dotyczyć zarówno pojedynczego budynku o znikomym oddziaływaniu

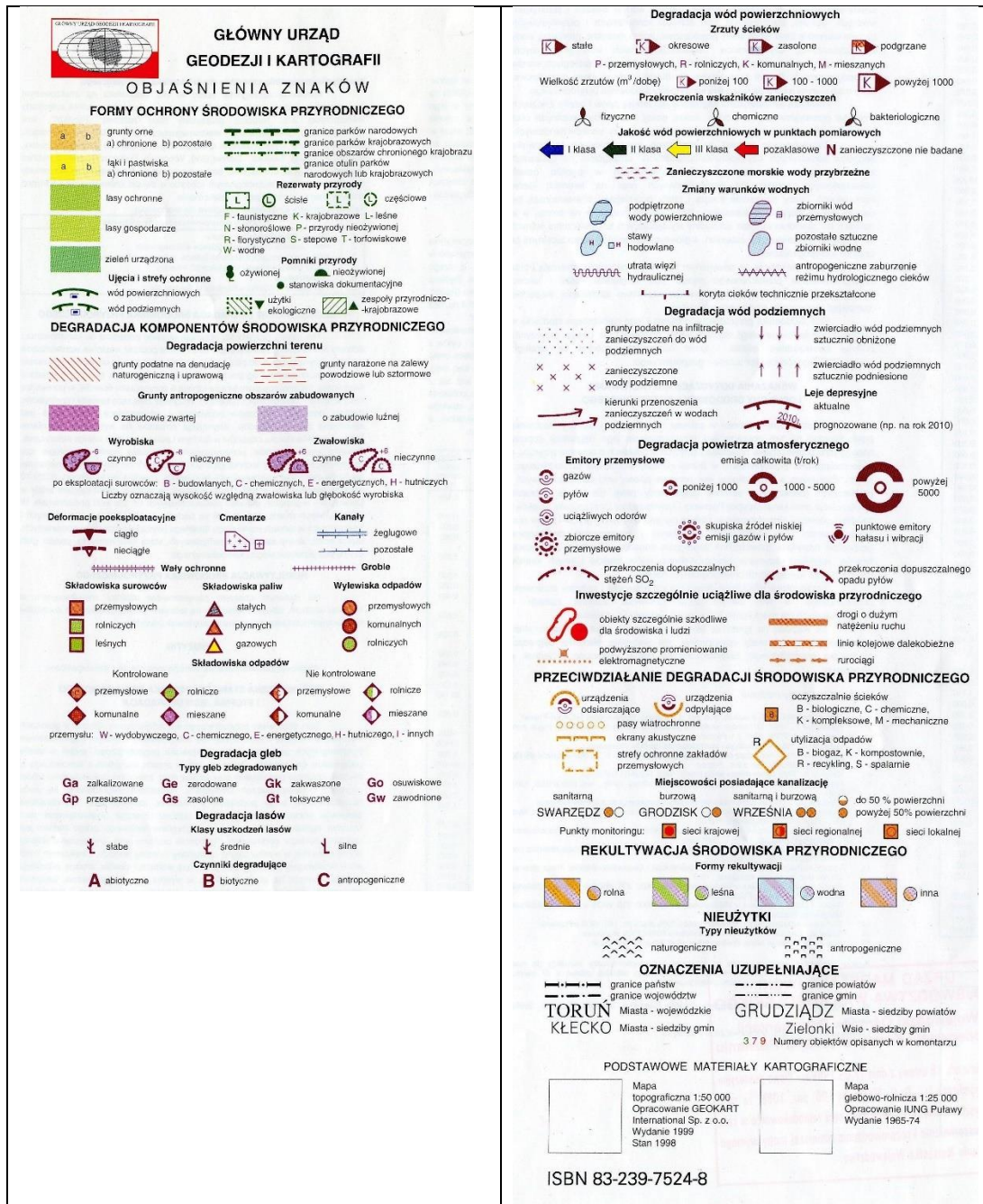
Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części obrębu Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie

obszarowym, jak i przykładowo zabudowy zagrodowej związanej z wielkotowarową produkcją zwierzęcą o znaczącym oddziaływaniu na środowisko.

Zakres informacji o intensywności przekształcenia środowiska pod wpływem działalności człowieka został przedstawiony na mapie sozologicznej, przedstawionej na mapie nr 6. Przedmiotowa mapa nie uwzględnia przebiegu drogi ekspresowej S5.

Mapa 6: Położenie obszaru opracowania projektu planu na tle mapy sozologicznej.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie www.geoportal.gov.pl

3) Istniejące problemy ochrony środowiska

Do istniejących problemów ochrony środowiska na tym terenie należy zaliczyć:

- niska emisja, w tym związana z prowadzoną na tym terenie działalnością rolniczą i konieczność zapewnienia odpowiednich standardów powietrza oraz zapobiegania uciążliwościom zapachowym⁷⁰;
- gospodarowanie wodą, w tym konieczność osiągnięcia założonych celów środowiskowych oraz przeciwdziałania skutkom suszy;

⁷⁰ Kodeks przeciwdziałania uciążliwościom zapachowej, Lista substancji i związków chemicznych, które są przyczyną uciążliwości zapachowej, Bezpieczne odległości od zabudowa dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej – www.gov.pl/web/klimat/uczliwosc-zapachowa

- uporządkowanie gospodarki wodno – ściekowej, w tym zaopatrzenie w wodę, oraz odprowadzanie ścieków, w kontekście zasobów wodnych oraz osiągnięcia celów środowiskowych dla wód;
- właściwa gospodarka odpadami, a zatem identyfikacji odpadów na podstawie dopuszczonych planem działalności i ich zagospodarowanie w kontekście przede wszystkim ochrony gleby i wód przed zanieczyszczeniem.

Rozwiązanie istniejących problemów ochrony środowiska nie zależy tylko i wyłącznie od ustaleń planu miejscowego. Plan miejscowy jako akt prawa miejscowego ustala przeznaczenie terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. Wyposażenie terenu w niezbędną infrastrukturę techniczną (wodociągową, kanalizacyjną, deszczową), gospodarowanie odpadami, czy zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych wynika zarówno z polityki i dokumentów gminnych jak np. Program ochrony Środowiska, ale także polityk, dokumentów i przepisów krajowych np. KPOŚK, czy ustaw branżowych. Plan miejscowy jest zatem nie jedynym, ale jednym z wielu instrumentów wykorzystywanych w ochronie środowiska i racjonalnym wykorzystaniu jego zasobów.

4) Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględnienia w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Do dokumentów rangi międzynarodowej, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia omawianego projektu zmiany planu, zaliczyć można:

- Ramową konwencję ONZ w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro z 1992 r.,
- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (96/62/WE) – nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach
- Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej UE (2000/60/WE), zwaną Ramową Dyrektywą Wodną (RDW);

W wymienionych dokumentach priorytetowe działania związane są m. in. z: przeciwdziałaniem zmianom klimatu, ograniczeniem wpływu zanieczyszczenia powietrza na zdrowie ludzi oraz lepszym wykorzystaniem zasobów naturalnych. Przedmiotowe dokumenty znalazły swoje odzwierciedlenie (implementacji) w dokumentach i przepisach prawa obowiązujących na terytorium kraju. Oznacza to, że przedmiotowe przepisy poprzez ustawy, następnie dokumenty na szczeblu wojewódzkim, powiatowym i ostatecznie gminnym wprowadzane są do dokumentów najniższego szczebla, w tym aktów prawa miejscowego, jakim jest plan miejscowy oraz gminnych dokumentów strategicznych, jakim jest program ochrony środowiska. Są to dokumenty ogólne dotyczące całego świata, których ustalenia w toku implementacji odnoszone są do danego fragmentu powierzchni ziemi poprzez dokumenty różnego szczebla.

Dodatkowo przy sporządzaniu projektu planu miejscowego konieczne było uwzględnienie poniższych dokumentów.

1) **Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020).**

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020), przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 29 października 2013 r. wpisuje się w ramową politykę Unii Europejskiej w zakresie adaptacji do zmian klimatu. Głównym celem SPA2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego

funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu, realizowane poprzez określenie działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach takich jak: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyka, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża.

Z punktu widzenia opracowanego projektu planu miejscowego szczególne znaczenie mają kwestie zabezpieczeń przed zjawiskami ekstremalnymi, w szczególności opadami, dbałość o stan wód i powietrza atmosferycznego, w tym dbałość o urbanizację w ramach istniejących struktur osadniczych i tym samym ograniczenie rozlewania się zabudowy na terenie upraw rolniczych, w sąsiedztwie terenów leśnych. Projekt planu miejscowego utrzymuje dotychczasowe zagospodarowania i użytkowanie terenu.

2) Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Jest to podstawowe narzędzie planistyczne, stanowiące implementację Ramowej Dyrektywy Wodnej, w zakresie podejmowania decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie zostały zdefiniowane jednolite części wód, określony ich stan oraz określone cele środowiskowe oraz terminy ich osiągnięcia.

W kontekście analizowanego projektu planu istotne jest uwzględnienie celi środowiskowych wyznaczonych dla JCWP i JCPWd na obszarze planu. Realizacja przedmiotowych celi środowiskowych następuje nie tylko poprzez ustalenia planu miejscowego, ale także poprzez inne dokumenty dotyczące realizacji infrastruktury technicznej, w tym wodociągowej i kanalizacyjnej, gospodarowania wodą w rolnictwie, w tym retencji i zapobiegania skutkom suszy, gospodarowania odpadami. Stąd też ustalenia planu miejscowego muszą być formułowane w taki sposób, aby realizowały wytyczne polityk, dokumentów i przepisów prawnych dotyczących ochrony zasobów wodnych, ich czystości, przydatności do spożycia, odnawialności i jako akty prawa miejscowego nie mogą być z nimi sprzeczne. W ustaleniach planu miejscowego znalazły się zapisy dotyczące wyposażenia w infrastrukturę techniczną, w tym wodociągową i zagospodarowania ścieków, zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, ograniczenia lokalizacji określonych przedsięwzięć, retencji oraz melioracji. Zatem ustalenia planu muszą być tak sformułowane, aby zapewniały pełną realizację celi środowiskowych określonych w przedmiotowym dokumencie.

3) Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030⁷¹ wraz z Planem gospodarki odpadami dla województwa wielkopolskiego na lata 2019-2025 wraz z planem inwestycyjnym⁷².

W Programie ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030 w oparciu o diagnozę stanu środowiska województwa wielkopolskiego zdefiniowano zagrożenia i problemy, a także oczekiwane zmiany w ochronie środowiska oraz zaproponowano cele i kierunki interwencji Programu w ramach poszczególnych obszarach interwencji.

1. Ochrona klimatu i jakości powietrza – cele:

1.1. Dobra jakość powietrza atmosferycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm w strefach

1.2. Adaptacja do zmian klimatu;

1.3. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;

2. Zagrożenie hałasem – cele:

2.1. Dobry stan klimatu akustycznego, brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu;

⁷¹ uchwała nr XXV/472/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 21 grudnia 2020 r.

⁷² uchwała nr XXI/405/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 28 września 2020r.

- 2.2. Zmniejszenie liczby osób narażonych na ponadnormatywny hałas;
3. Pola elektromagnetyczne – cel:
 - 3.1. Utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych;
4. Gospodarowanie wodami – cele:
 - 4.1. Zwiększenie retencji wodnej województwa;
 - 4.2. Racjonalizacja i ograniczenie zużycia wody;
 - 4.3. Przeciwdziałanie skutkom suszy;
 - 4.4. Osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód;
5. Gospodarka wodno-ściekowa, - cele:
 - 5.1. Poprawa jakości wody;
 - 5.2. Wyrównanie dysproporcji pomiędzy stopniem zwodociągowania i skanalizowania na terenach wiejskich;
6. Zasoby geologiczne – cele:
 - 6.1. Ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas wydobywania kopalin;
 - 6.2. Rekultywacja terenów poeksploatacyjnych;
7. Gleby – cele:
 - 7.1. Ochrona gleb przed degradacją, utrzymanie dobrej jakości gleb;
 - 7.2. Rekultywacja i rewitalizacja terenów zdegradowanych;
8. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów – cele:
 - 8.1. Redukcja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności zmieszanych odpadów komunalnych;
 - 8.2. Ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania;
 - 8.3. Ograniczenie nielegalnego obrotu odpadami;
9. Zasoby przyrodnicze – cel:
 - 9.1. Zwiększenie lesistości województwa i zachowanie dobrego stanu terenów leśnych;
 - 9.2. Zachowanie różnorodności biologicznej;
10. Zagrożenie poważnymi awariami – cel:
 - 10.1. Brak incydentów o znamionach poważnej awarii. Poza głównymi obszarami interwencji w strategii ochrony środowiska uwzględniono również zagadnienia horyzontalne takie, jak działania edukacyjne, czy monitoring środowiska;
11. Edukacja – cel:
 - 11.1. Świadome ekologicznie społeczeństwo;
12. Monitoring środowiska – cel:
 - 12.1. Zapewnienie aktualnych i wiarygodnych informacji o stanie środowiska.

Z punktu widzenia projektu planu najistotniejsze znaczenie mając cele, o których mowa w pkt 1, 4-9, 11-12.

Natomiast w „Planie gospodarki odpadami dla województwa wielkopolskiego na lata 2019-2025 wraz z planem inwestycyjnym” przyjętym uchwałą nr XXII/405/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 28 września 2020 w gospodarce odpadami komunalnymi (w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji) za główne cele uznano m.in. zmniejszenie ilości odpadów, w tym ograniczenie marnotrawienia żywności oraz wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia, zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, doprowadzenie do funkcjonowania systemów zagospodarowania odpadów zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, zmniejszenia udziału niesegregowanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie), zaprzestanie nielegalnego składowania

odpadów ulegających biodegradacji, likwidację miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych, wdrażanie systemu monitorowania gospodarki odpadami komunalnymi. W zakresie gospodarki przeterminowanymi środkami ochrony roślin jako cel wskazano zwiększenie świadomości mieszkańców w zakresie potrzeby zbierania i bezpiecznego unieszkodliwiania przeterminowanych środków ochrony roślin.

4) Program ochrony środowiska dla Gminy Czempin na lata 2000-2023 z perspektywą na lata 2024-2027, przyjęty uchwałą nr XXI/163/20 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 11 maja 2020 r. wskazuje następujące cele, długookresowe, kierunki interwencji oraz zadania ukierunkowane na ochronę środowiska:

Tabela 4: Cele, kierunki interwencji, wybrane zadania oraz ustalenia projektu planu miejscowego

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
Ochrona klimatu i jakości powietrza:		
Ograniczenie emisji zanieczyszczeń	Zmniejszenie emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych wprowadzanych do powietrza: 1.Zwiększenie świadomości społeczeństwa w zakresie potrzeb i możliwości ochrony powietrza, w tym: ograniczanie niskiej emisji, oszczędność energii, stosowanie alternatywnych źródeł energii. 2.Sukcesywna aktualizacja sposobów ogrzewania na terenie Gminy w ramach aktualizacji Planu Gospodarki Niskoemisyjnej. 3.Wspieranie działań na rzecz ograniczenia niskiej emisji poprzez modernizację systemów ogrzewania budynków komunalnych i indywidualnych oraz wprowadzanie odnawialnych źródeł energii. 4. Prowadzenie działań kontrolnych w zakresie zakazu spalania odpadów w indywidualnych systemach grzewczych jako elementu zmian w świadomości społeczeństwa oraz środek prewencyjny. 5.Budowa oraz modernizacja układu drogowego na terenie Gminy.	1.Zakaz lokalizacji określonych przedsięwzięć. 2.Zakaz niszczenia, w tym zasypywania, istniejących cieków i zbiorników wodnych, rowów melioracyjnych, urządzeń wodnych i terenów podmokłych oraz roślinności z nimi związanej. 3. Zakaz niszczenia zadrzewień i zakrzewień śródpolnych oraz zieleni wysokiej. 4.Zachowanie otwartego, rolniczego charakteru terenu, istniejących i lokalizację nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, o charakterze krajobrazowym i wiatrochronnym oraz zieleni wysokiej. 5.Zakaz zabudowy – utrzymanie i ochrona rolniczego charakteru terenu.
Ścieżki rowerowe	Budowa oraz modernizacja układu ścieżek rowerowych na terenie Gminy.	
Poprawa efektywności energetycznej	Poprawa efektywności energetycznej poprzez termomodernizację i wykorzystanie OZE w obiektach użyteczności publicznej oraz obiektach indywidualnych.	

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
Monitoring jakości środowiska	Monitoring jakości powietrza atmosferycznego na terenie Gminy.	
Zagrożenia hałasem:		
Ograniczenie emisji hałasu.	<p>Działania inwestycyjne oraz administracyjne w zakresie dotrzymania standardów poziomów hałasu w środowisku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Integrowanie opracowań planistycznych z problemami zagrożenia hałasem. 2. Monitorowanie natężenia ruchu i poziomu hałasu wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych przechodzących przez teren Gminy. 3. Budowa oraz modernizacja układu drogowego na terenie Gminy. 4. Minimalizacja emisji hałasu komunikacyjnego poprzez budowę ekranów akustycznych wzdłuż tras komunikacyjnych gdzie występują przekroczenia standardów akustycznych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Teren nie podlega ochronie akustycznej – ustalenia planu obejmują utrzymanie dotychczasowego zagospodarowania i użytkowania terenów. 2. Zakaz zabudowy – utrzymanie i ochrona rolniczego charakteru terenu.
Monitoring jakości środowiska.	Monitoring klimatu akustycznego na terenie Gminy.	
Pola elektromagnetyczne		
Ochrona ludzi przed promieniowaniem elektromagnetycznym.	<p>Działania inwestycyjne oraz administracyjne w zakresie dotrzymania standardów poziomów PEM:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Inwentaryzacja i kontrole źródeł emisji promieniowania elektromagnetycznego. 2. Uwzględnienie w MPZP zagadnień pola elektromagnetycznego (pozostawienie w sąsiedztwie linii wysokich napięć wolnych przestrzeni) 3. Minimalizowanie liczby wysokich konstrukcji antenowych i lokalizowanie urządzeń nadawczych kilku użytkowników na jednej konstrukcji wspornej (ze względu na ochronę krajobrazu). 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zakaz zabudowy – utrzymanie i ochrona rolniczego charakteru terenu.
Monitoring jakości środowiska.	Monitoring promieniowanie elektromagnetycznego na terenie Gminy.	
Gospodarowanie wodami:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zarządzanie zasobami wodnymi. 2. Mała retencja. 	<p>Racjonalna gospodarka wodna oraz poprawa bilansu wodnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uwzględnianie w MPZP zagadnień dotyczących gospodarowania wodami. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zakaz lokalizacji określonych przedsięwzięć. 2. Zakaz zabudowy – utrzymanie i ochrona rolniczego charakteru terenu.

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
	<p>2. Wdrażanie programów ochrony wód podziemnych i powierzchniowych.</p> <p>3. Współpraca Gminy z zarządcami urządzeń wodnych w zakresie inwentaryzacji, odbudowy i regulacji oraz prawidłowa eksploatacja systemów melioracji podstawowej i oraz szczegółowej.</p> <p>4. Realizacja programu małej retencji dla Województwa Wielkopolskiego w tym budowa zbiorników retencyjnych.</p>	<p>3. Zakaz niszczenia, w tym zasypywania, istniejących cieków i zbiorników wodnych, rowów melioracyjnych, urządzeń wodnych i terenów podmokłych oraz roślinności z nimi związanej.</p> <p>4. Zakaz niszczenia zadrzewień i zakrzewień śródpolnych oraz zieleni wysokiej.</p> <p>5. Dopuszcza się odbudowę, rozbudowę i przebudowę urządzeń wodnych oraz sieci drenarskiej i melioracyjnej z zachowaniem ustaleń planu oraz w sposób niekolidujący z podstawową funkcją terenu.</p>
<p>Ochrona przed suszą i powodzią.</p>	<p>Minimalizacja skutków suszy i powodzi:</p> <p>1. Podniesienie gotowości centrum zarządzania kryzysowego w przypadku zagrożenia</p> <p>2. Realizacja działań przestrzennych zatrzymujących wody deszczowe w miejscach ich opadu, poprzez: podnoszenie lesistości zwiększającej retencyjność; przekształcanie gruntów ornych w użytki zielone; racjonalną gospodarkę wodami opadowymi na terenach silnie zurbanizowanych.</p>	<p>6. Dopuszcza się kanalizację i rozbiórkę istniejących sieci i urządzeń wodnych, drenarskich i melioracyjnych, tylko i wyłącznie w sytuacji gdy nie spowoduje to pogorszenia stosunków wodnych oraz warunków siedliskowych na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu oraz zachowana zostanie przepustowość oraz ciągłość i spójność z sieciami i urządzeniami wodnymi, drenarskimi oraz melioracyjnymi znajdującymi się zarówno na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu.</p>
<p>Monitoring jakości środowiska.</p>	<p>Monitoring jakości wód podziemnych i powierzchniowych na terenie Gminy.</p>	<p>7. Ustala się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.</p> <p>8. Dopuszcza się stosowanie rozwiązań umożliwiających retencję wód opadowych lub opóźniających jej spływ, w szczególności w postaci zbiorników retencyjnych, oczek wodnych, naturalnych obniżen terenu.</p> <p>9. Przy stosowaniu rozwiązań w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych należy stosować rozwiązania uniemożliwiające</p>

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
		<p>wprowadzenie zanieczyszczeń do gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych, w tym wód zasilających wody Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 – Pradolina Warszawa-Berlin.</p> <p>10. Ustala się zagospodarowanie ścieków, w tym ciekłych odchodów zwierzęcych, oraz nawozów naturalnych, zgodnie z ustaleniami planu.</p> <p>11. Obszar opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 – Pradolina Warszawa-Berlin, dla którego ustala się obowiązek zachowania i ochrony zasobów dyspozycyjnych oraz ochronę przed zanieczyszczeniem, w tym również ochronę przed zanieczyszczeniem gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych zasilających zbiornik.</p>
Gospodarka wodno-ściekowa:		
Zarządzanie zasobami wodnymi, racjonalizacja zużycia wody.	<p>Poprawa systemu zaopatrzenia ludności w wodę oraz racjonalizacja zużycia wody:</p> <p>1. Minimalizacja strat wody na przesyłce wody wodociągowej (przewody magistralne i lokalne).</p> <p>2. Sukcesywna wymiana i renowacja wyeksploatowanych odcinków sieci wodociągowej, zwłaszcza sieci cementowo-azbestowych.</p> <p>3. Opracowanie projektów i budowa sieci wodociągowej.</p>	<p>1. Na obszarze objętym planem ustala się zagospodarowanie mas ziemnych, zgodnie z przepisami odrębnymi, a w szczególności przepisami budowlanymi, o ochronie środowiska oraz o odpadach.</p> <p>2. Ustala się gromadzenie i zagospodarowanie odpadów zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz przepisami odrębnymi.</p>
Racjonalna gospodarka ściekowa.	<p>Poprawa systemu odprowadzania ścieków oraz poprawa jakości wód podziemnych i powierzchniowych:</p> <p>1. Wzmocnienie działań kontrolnych egzekucyjnych w celu eliminacji nielegalnego zrzutu ścieków.</p> <p>2. Opracowanie projektów i budowa sieci kanalizacyjnej.</p> <p>3. Gospodarowanie wodami opadowymi na terenie Gminy</p> <p>4. Opracowanie projektów i budowa sieci kanalizacji deszczowej</p>	<p>3. Ustala się zagospodarowanie ścieków, w tym ciekłych odchodów zwierzęcych, oraz nawozów naturalnych, zgodnie z ustaleniami planu.</p> <p>4. Dopuszcza się kanalizację i rozbiórkę istniejących sieci i urządzeń wodnych, drenarskich i melioracyjnych, tylko i wyłącznie w sytuacji gdy nie spowoduje to pogorszenia</p>

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
	<p>na terenie większych jednostek osadniczych.</p>	<p>stosunków wodnych oraz warunków siedliskowych na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu oraz zachowana zostanie przepustowość oraz ciągłość i spójność z sieciami i urządzeniami wodnymi, drenarskimi oraz melioracyjnymi znajdującymi się zarówno na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu.</p> <p>5. Ustala się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.</p> <p>6. Dopuszcza się stosowanie rozwiązań umożliwiających retencję wód opadowych lub opóźniających jej spływ, w szczególności w postaci zbiorników retencyjnych, oczek wodnych, naturalnych obniżeń terenu.</p> <p>7. Przy stosowaniu rozwiązań w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych należy stosować rozwiązania uniemożliwiające wprowadzenie zanieczyszczeń do gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych, w tym wód zasilających wody Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 – Pradolina Warszawa-Berlin.</p> <p>8. Możliwość utrzymania istniejących urządzeń infrastruktury technicznej z dopuszczeniem rozbudowy, przebudowy i rozbiórki.</p> <p>9. Możliwość lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej.</p> <p>10. Zaopatrzenie w wodę, w tym do celów przeciwpożarowych, z sieci i urządzeń wodociągowych, w tym ujęć własnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.</p> <p>11. Zagospodarowanie ścieków, w tym ciekłych</p>

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
		odchodów zwierzęcych, oraz nawozów naturalnych, zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie prawa wodnego oraz przepisów o nawozach i nawożeniu.
Gleby oraz zasoby geologiczne:		
Ochrona zasobów kopalin	Racjonalna gospodarka zasobami geologicznymi Uwzględnienie w studium uwarunkowań oraz planie zagospodarowania przestrzennego obszarów złóż i objęcie ochroną oraz działania związane z ich poszukiwaniem i rozpoznawaniem Bieżąca rekultywacja terenów poeksploatacyjnych oraz zdegradowanych	1. Zakaz zabudowy – utrzymanie i ochrona rolniczego charakteru terenu. 2. Ustala się gromadzenie i zagospodarowanie odpadów zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz przepisami odrębnymi. 3. Dopuszcza się odbudowę, rozbudowę i przebudowę urządzeń wodnych oraz sieci drenarskiej i melioracyjnej z zachowaniem ustaleń planu oraz w sposób niekolidujący z podstawową funkcją terenu. 4. Dopuszcza się kanalizację i rozbiórkę istniejących sieci i urządzeń wodnych, drenarskich i melioracyjnych, tylko i wyłącznie w sytuacji gdy nie spowoduje to pogorszenia stosunków wodnych oraz warunków siedliskowych na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu oraz zachowana zostanie przepustowość oraz ciągłość i spójność z sieciami i urządzeniami wodnymi, drenarskimi oraz melioracyjnymi znajdującymi się zarówno na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu.
Ochrona gleb	Racjonalna gospodarka zasobami glebowymi: 1. Ochrona i wprowadzenie zadrzewień i zakrzewień przydrożnych, śródpolnych oraz wzdłuż cieków. 2. Propagowanie przestrzegania zasad nawożenia gruntów w zgodzie z kodeksem dobrych praktyk rolniczych. 3. Wspieranie przedsięwzięć mających na celu tworzenie i rozwój gospodarstw ekologicznych oraz wspieranie rolnictwa integrowanego.	5. Ustala się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi. 6. Dopuszcza się stosowanie rozwiązań umożliwiających retencję wód opadowych lub opóźniających jej spływ, w szczególności w postaci zbiorników retencyjnych, oczek wodnych, naturalnych obniżeń terenu.

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
		<p>7. Przy stosowaniu rozwiązań w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych należy stosować rozwiązania uniemożliwiające wprowadzenie zanieczyszczeń do gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych, w tym wód zasilających wody Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 – Pradolina Warszawa-Berlin.</p> <p>8. Zakazuje się niszczenia, w tym zasypywania, istniejących cieków i zbiorników wodnych, rowów melioracyjnych, urządzeń wodnych i terenów podmokłych oraz roślinności z nimi związanej</p> <p>9. Zakazuje się niszczenia zadrzewień i zakrzewień śródpolnych oraz zieleni wysokiej.</p> <p>10. Obszar planu objęty jest koncesją nr 27/2001/Ł z dnia 28.03.2017 r na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Kościan – Śrem”, ważną do dnia 28.03.2047 r., udzieloną przez Ministra Środowiska, w stosunku do wykonania której zastosowanie mają odrębne przepisy, w szczególności w zakresie prawa geologicznego i górniczego.</p> <p>11. Obszar opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 – Pradolina Warszawa-Berlin, dla którego ustala się obowiązek zachowania i ochrony zasobów dyspozycyjnych oraz ochronę przed zanieczyszczeniem, w tym również ochronę przed zanieczyszczeniem gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych zasilających zbiornik.</p>

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
		13. Ustala się ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające z położenia części obszaru w granicach złoża węgla brunatnego „Mosina”, w stosunku do którego zachowania i eksploatacji mają zastosowanie odrębne przepisy w zakresie prawa geologicznego i górnictwa.
Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów:		
<p>1. Poprawa stanu oraz budowa funkcjonalnego systemu gospodarki odpadami.</p> <p>1. Minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów oraz prowadzenie nowoczesnego systemu odzysku i unieszkodliwiania odpadów.</p>	<p>Działania inwestycyjne oraz administracyjne w zakresie poprawy systemu gospodarowania odpadami:</p> <p>1. Intensyfikacja działań w zakresie wdrażania systemu gospodarki odpadami komunalnymi.</p> <p>2. Bieżąca kontrola realizacji przez mieszkańców obowiązków w zakresie utrzymania czystości porządku.</p> <p>3. Likwidacja nielegalnych składowisk odpadów.</p> <p>4. Wsparcie finansowe dla osób fizycznych likwidujących azbest lub wyroby zawierające azbest z terenu nieruchomości położonych na terenie Gminy.</p> <p>5. Zmniejszenie ilości wszystkich odpadów kierowanych na składowiska poprzez rozwój selektywnego zbierania odpadów z wydzieleniem odpadów niebezpiecznych, odpadów zielonych, odpadów poddawanych odzyskowi lub recykling.</p> <p>6. Kontrola i monitoring wytwórców odpadów i podmiotów posiadających instalacje do przetwarzania odpadów oraz kontrola wydawanych decyzji w zakresie gospodarki odpadami</p> <p>Realizacja zadań w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi, przemysłowymi oraz niebezpiecznymi, zawartych w harmonogramie Planu gospodarki odpadami województwa wielkopolskiego.</p>	<p>1. Na obszarze objętym planem ustala się zagospodarowanie mas ziemnych, zgodnie z przepisami odrębnymi, a w szczególności przepisami budowlanymi, o ochronie środowiska oraz o odpadach.</p> <p>2. Ustala się gromadzenie i zagospodarowanie odpadów zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz przepisami odrębnymi.</p>
Zasoby przyrodnicze:		
Opieka nad istniejącymi obszarami.	<p>Racjonalna gospodarka zasobami przyrodniczym:</p> <p>1. Podejmowanie działań w sprawie ustanowienia form ochrony</p>	1. Zakaz zabudowy – utrzymanie i ochrona rolniczego charakteru terenu.

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
	<p>przyrody wynikające z ustawy o ochronie przyrody.</p> <p>2. Bieżąca opieka nad formami ochrony przyrody oraz ochrona cennych przyrodniczo siedlisk na terenie Gminy.</p>	<p>2. Dopuszcza się odbudowę, rozbudowę i przebudowę urządzeń wodnych oraz sieci drenarskiej i melioracyjnej z zachowaniem ustaleń planu oraz w sposób niekolidujący z podstawową funkcją terenu.</p>
<p>Ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody.</p>	<p>Racjonalna gospodarka zasobami przyrodniczymi:</p> <p>1. Wydawanie zezwoleń, przeprowadzanie kontroli, nakładanie kar w związku z czynnościami administracyjnymi określonymi w ustawie o ochronie przyrody.</p> <p>2. Wspieranie przedsięwzięć mających na celu powiększanie terenów zieleni, zadrzewień, zakrzewień, parków, zielonych terenów sportowych oraz ogródków działkowych.</p> <p>3. Sporządzenia szczegółowej waloryzacji przyrodniczej na terenie Gminy.</p> <p>4. Sukcesywna likwidacja zagrożeń związanych z występowaniem na gruntach gminnych barszczów kaukaskich.</p>	<p>3. Dopuszcza się kanalizację i rozbiórkę istniejących sieci i urządzeń wodnych, drenarskich i melioracyjnych, tylko i wyłącznie w sytuacji gdy nie spowoduje to pogorszenia stosunków wodnych oraz warunków siedliskowych na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu oraz zachowana zostanie przepustowość oraz ciągłość i spójność z sieciami i urządzeniami wodnymi, drenarskimi oraz melioracyjnymi znajdującymi się zarówno na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu.</p>
<p>Ochrona i zrównoważony rozwój lasów.</p>	<p>Racjonalna gospodarka zasobami przyrodniczym:</p> <p>1. Rozwój baz dydaktycznych edukacji przyrodniczej oraz realizacja działań z zakresu edukacji ekologicznej.</p> <p>2. Realizacja zrównoważonej gospodarki leśnej m.in. poprzez sukcesywną aktualizację Planów urzędzenia lasów.</p> <p>3. Rozwój monitoringu środowiska leśnego w celu rozpoznania stanu lasu, przeciwdziałania pożarom, rozwojowi szkodników i chorób.</p>	<p>4. Ustala się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.</p> <p>5. Dopuszcza się stosowanie rozwiązań umożliwiających retencję wód opadowych lub opóźniających jej spływ, w szczególności w postaci zbiorników retencyjnych, oczek wodnych, naturalnych obniżen terenu.</p> <p>6. Zakazuje się niszczenia, w tym zasypywania, istniejących cieków i zbiorników wodnych, rowów melioracyjnych, urządzeń wodnych i terenów podmokłych oraz roślinności z nimi związanej</p> <p>7. Zakazuje się niszczenia zadrzewień i zakrzewień śródpolnych oraz zieleni wysokiej.</p> <p>8. Ustala się zachowanie korytarza ekologicznego dla obszaru Natura 2000 z uwzględnieniem potrzeb</p>

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
		<p>ochrony kluczowych gatunków dużych ssaków oraz istotnego dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej.</p> <p>9. Nakazuje się stosowanie oświetlenia zewnętrznego o ciepłej barwie i natężeniu światła dostosowanych do funkcji terenu, ukierunkowanego bezpośrednio na teren lub obiekt, który oświetla, ograniczającego rozpraszanie światła na otoczenie, w tym tereny sąsiednie oraz niewywołującego efektu olśnienia.</p> <p>10. Przy zagospodarowaniu terenów zgodnie z ustaleniami planu, należy zapewnić ochronę dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk, zgodnie z przepisami odrębnymi.</p> <p>11. Ustala się zachowanie otwartego, rolniczego charakteru terenu, istniejących i lokalizację nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, o charakterze krajobrazowym i wiatrochronnym oraz zieleni wysokiej.</p> <p>12. Zakazuje się lokalizacji obiektów i urządzeń stanowiących barierę przestrzenną lub wizualną, uniemożliwiającą swobodne przemieszczanie się komponentów środowiska.</p> <p>13. Zakazuje się lokalizacji urządzeń, wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, a w szczególności wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych z wyjątkiem mikroinstalacji dla potrzeb budowli dopuszczonych ustaleniami planu.</p> <p>14. Obowiązek uwzględnienia położenia części obszaru opracowania planu w</p>

Cele	Kierunki interwencji i wybrane zadania	Ustalenia projektu planu miejscowego
		granicach obszaru Natura 2000 PLH300039 Będlewo – Bieczyny.
Zagrożenia poważnymi awariami:		
Przeciwdziałanie poważnym awariom oraz zwiększenie bezpieczeństwa.	Działania kontrolne i administracyjne zwiększające bezpieczeństwo: 1.Prowadzenie i aktualizacja rejestru poważnych awarii. 2.Zwiększenie świadomości społecznej dotyczącej zasad postępowania w przypadku wystąpienia poważnej awarii.	1.Zakaz lokalizacji określonych działalności. 2.Ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej.
Przeciwdziałanie poważnym awariom oraz zwiększenie bezpieczeństwa transportu substancji niebezpiecznych.	Działania kontrolne i administracyjne zwiększające bezpieczeństwo: 1.Zwiększenie bezpieczeństwa transportu substancji niebezpiecznych poprzez zastosowanie efektywnych i sprawdzonych rozwiązań (minimalizacja ryzyka). 2.Kontrole sprawności technicznej pojazdów i warunków transportowania materiałów niebezpiecznych. 3.Odpowiednie wyposażenie pojazdów transportujących substancje niebezpieczne (m.in. środki gaśnicze, znaki ostrzegawcze).	
Edukacja ekologiczna:		
Działalność organizacyjna oraz informacyjna z zakresu ochrony środowiska	Zwiększenie świadomości ekologicznej mieszkańców: 1.Wspieranie szkolnych kół zainteresowań o tematyce ekologicznej oraz konkursów o tematyce ekologicznej. 2.Prowadzenie działań edukacyjnych oraz organizacja kampanii informacyjnych dotyczących zagadnień ochrony środowiska. 3.Udział Gminy w akcjach ekologicznych. 4.Dążenie do osiągnięcia wspólnej polityki środowiskowej z sąsiednimi jednostkami samorządu terytorialnego.	1.Plan miejscowy jako akt prawa miejscowego wskazujący parametry zabudowy i zagospodarowania terenów.

Źródło: Opracowanie własne

Przedmiotowe działania dotyczą obszaru całej gminy Czempień. W tabeli wskazano, w jaki sposób ustalenia planu miejscowego wpisują się w lokalny, ale uwzględniający uwarunkowania dokumentów powiatowych, wojewódzkich, krajowych i międzynarodowych, dokument dotyczący ochrony

środowiska. Ustalenia projektu planu miejscowego wpisują się w ustalenia przedmiotowego Programu. Z tych względów projekt planu miejscowego realizuje wytyczne dokumentów wyższego rzędu.

5) Projektowana zmiana kierunków zagospodarowania terenu

Dla obszaru objętego projektem planu miejscowego nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Przedmiotowy obszar jest obecnie wykorzystywany rolniczo. Plan miejscowy nie zmienia kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie rolniczego aktualnego sposobu zagospodarowania i przeznaczenia tego terenu.

Biorąc pod uwagę ww. cele opracowania planu miejscowego, przedmiotowy plan miejscowy jako służący ochronie i zachowaniu istniejącego stanu zagospodarowania, realizuje się poprzez zakaz zabudowy. Plan miejscowy nie ogranicza jednocześnie możliwości funkcjonowania istniejącej zabudowy zagrodowej, znajdującej się poza obszarem opracowania planu miejscowego. Plan miejscowy nie ogranicza także wyznaczenia nowych terenów zróżnicowanej zabudowy w ramach struktury przestrzennej wsi Bieczyny oraz Srocko Wielkie. Obszar opracowania planu został tak określony, aby obejmował on wyłącznie grunty wykorzystywane rolniczo i w niewielkim zakresie grunty leśne, położone w sąsiedztwie kompleksów leśnych, gdzie jakakolwiek zabudowa jest przyrodniczo, społecznie i ekonomicznie nieuzasadniona.

6) Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Obszar opracowania projektu planu miejscowego obejmuje obszar o powierzchni około 87 ha. Plan miejscowy wyznacza:

- 1) tereny rolnictwa z zakazem zabudowy, oznaczone na rysunku planu symbolami **RN**;
- 2) tereny lasów, oznaczone na rysunku planu symbolami **L**;
- 3) teren wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczony na rysunku planu symbolem **WS**;
- 4) teren drogi dojazdowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **KDD**;
- 5) tereny komunikacji drogi wewnętrznej, oznaczone na rysunku planu symbolami **KR**.

7) Zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń projektu planu miejscowego

Plan miejscowy dotyczy obszarów wykorzystywanych rolniczo, fragmentarycznie zalesionych, położonych w sąsiedztwie Kanatu Olszynka oraz kompleksów leśnych. Celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie dotychczasowego rolniczego zagospodarowania i użytkowania terenu.

Do zagrożeń, jakie mogą się pojawić na etapie funkcjonowania planu miejscowego można zaliczyć niewłaściwe wykonanie planu miejscowego w zakresie:

- gospodarki wodno – ściekowej;
- gospodarki odpadami;
- sposobu użytkowania terenu – niezgodnie z przeznaczeniem wyznaczonym w planie miejscowym w zakresie funkcji oraz gabarytów obiektów;
- zanieczyszczenia środowiska tj. stosowania rozwiązań niezgodnych z ustaleniami planu miejscowego, udzielonymi pozwoleniami oraz obowiązującymi przepisami w tym zakresie.

Plan miejscowy zawiera uregulowania dotyczą ww. kwestii. Ich egzekucją zajmować się będą natomiast organy właściwe według swojej kompetencji rzeczowej i miejscowej.

Dodatkowym zagrożeniem jest wystąpienie katastrofy ekologicznej. Może ono być wynikiem zarówno działalności na obszarze opracowania planu miejscowego, działalności prowadzonych na sąsiednich terenach, ale także zupełnie niezależnych, związanych z możliwością transportu istniejącym układem drogowym (drogi powiatowe) substancji niebezpiecznych. Zatem przedmiotowe ryzyko może być związane z realizacją ustaleń planu, jak i niezależnie od jego ustaleń.

4. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Projekt planu miejscowego dotyczy obszaru dla którego nie obowiązuje plan miejscowy. Obszar planu miejscowego jest obecnie wykorzystywany rolniczo. Znajdują się tutaj pojedyncze skupiska leśne oraz zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne. W sąsiedztwie obszaru opracowania planu występują zarówno tereny leśne, tereny rolnicze, Kanał Olszynka oraz droga powiatowa. Środowisko na tym obszarze zostało już przekształcone w związku z prowadzoną działalnością rolniczą. Celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie istniejącego rolniczego zagospodarowania i użytkowania terenów i tym samym ograniczenie potencjalnej urbanizacji tego terenu. Zatem zakres przekształceń będzie miał charakter:

- bezpośredni – mogą one powstawać bezpośrednio w związku z realizacją oraz funkcjonowaniem działalności,
- pośredni lub wtórny – mogą one występować jako wpływ innego bezpośredniego oddziaływania (wpływ drugiego, trzeciego stopnia w zależności od tego jaka jest przyczyna powstania),
- skumulowany – mogą one przejawiać się jako suma skutków realizacji różnych rodzajów działalności rozpatrywanych łącznie, także sumarycznie z oddziaływaniem istniejących już wcześniej przedsięwzięć,
- krótkoterminowe i chwilowe – najczęściej oddziaływania te powstają w związku z bezpośrednim momentem realizacji przedsięwzięcia, niekiedy także w krótkim okresie jego późniejszego funkcjonowania,
- średnioterminowe – wiążą się one zarówno z okresem realizacji inwestycji, jej rozruchem, jak również z chwilą jej całkowitego wdrożenia,
- długoterminowe i stałe – których konsekwencje są widoczne lub odczuwalne bezpośrednio lub pośrednio, trwale i nieprzerwanie, bezustannie po wystąpieniu oddziaływania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym następuje ustalenie przeznaczenia terenu funkcji, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy (parametry). Oznacza to, że plan miejscowy poprzez swoje zapisy określa maksymalne ramy inwestycji możliwych do realizacji na danym terenie. Jednocześnie plan miejscowy nie określa czasu ich realizacji. Stąd też możliwe są do przewidzenia tylko kierunki zjawisk, które potencjalnie będą zachodziły w środowisku w wyniku realizacji projektu planu.

Odwołanie w projekcie planu miejscowego do przepisów odrębnych jest odwołaniem do aktu prawnego – ustawy, rozporządzenia, uchwały dotyczącej danego zagadnienia. Plan miejscowy jako akt prawa miejscowego musi być zgodny z innymi obowiązującymi przepisami, jednakże nie może powielać treści tych przepisów w swojej treści. Jednocześnie ustalenia projektu planu miejscowego nie mogą zakazywać rozwiązań, które są dopuszczone w aktach wyższego rzędu. Dynamika życia społeczno – gospodarczego powoduje, że przepisy dotyczące danych dziedzin podlegają zmianom i dostosowaniu do aktualnego stanu wiedzy oraz potrzeb. Z tych względów odwołanie w projekcie planu miejscowego do konkretnej ustawy, rozporządzenia, uchwały, w przypadku zmiany tego aktu w całości, części lub jego uchyleniu, zastąpieniu innym aktem prawnym, powodowałoby nieaktualność samego planu miejscowego. Najważniejsze przepisy, ale nie wszystkie, które miały wpływ na ustalenia projektu planu miejscowego zostały wymienione w rozdziale 1.2). Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne, a także w przypisach niniejszej prognozy. Należy także zauważyć, że Rządowe Centrum Legislacji prowadzi pod adresem www.rcl.gov.pl Publiczny Portal Informacji o Prawie, poprzez który

zapewnia obywatelom dostęp do obowiązujących przepisów prawa, również w systemie hasłowym (dziedzinowym).

Poniżej przedstawiono najistotniejsze oddziaływania ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego na najważniejsze elementy środowiska.

1) Powierzchnia ziemi, zasoby i krajobraz

Obszar opracowania projektu planu miejscowego dotyczy terenu już przekształconego przez człowieka w związku z prowadzoną działalnością rolniczą oraz przebiegająca przez jego teren infrastrukturą techniczną.

Celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie rolniczego charakteru terenu, w tym rolniczego krajobrazu z zadrzewieniami i zakrzewieniami oraz niewielkimi skupiskami leśnymi. Z tych względów w projekcie planu miejscowego zakazano lokalizacji budynków, w tym zabudowy zagrodowej, ale dopuszczono lokalizację budowli jako obiektów infrastruktury technicznej.

Stąd też w związku z prowadzoną działalnością rolniczą oraz możliwością realizacji infrastruktury technicznej dalszym przekształceniom podlegać będzie powierzchnia ziemi, a w szczególności gleba. Przekształcenie to będzie miało charakter stały, w cyku corocznym w przypadku działalności rolniczej i jednorazowy w przypadku realizacji infrastruktury technicznej. Zatem zagospodarowanie mas ziemnych związanych z realizacją inwestycji tj. humusu, jako górnej warstwy gleby, bogatej w materię organiczną, uregulowane jest nie tylko w przepisach dotyczących realizacji inwestycji, w tym ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, ale także w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Gleba stanowi zasób i nadal będzie ona wykorzystywana w prowadzeniu upraw polowych.

Prowadzona na obszarze planu miejscowego działalność wiązać się będzie z powstawaniem odpadów, zarówno związanych z rolnictwem i niekoniecznie magazynowanych na terenie opracowania, ale na terenie gospodarstwa rolnego i związanymi z realizacją infrastruktury technicznej.

Na obszarze opracowania planu miejscowego w jego wschodniej części występuje złożę węgla brunatnego „Mosina” (WB 786), w stosunku do którego zachowania i eksploatacji mają zastosowanie odrębne przepisy w zakresie prawa geologicznego i górniczego. Na obszarze opracowania projektu planu miejscowego nie występują ani tereny ani obszary górnicze. Obszar opracowania objęty jest koncesją nr 27/2001/Ł z dnia 28.03.2017 r na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Kościan – Śrem”, ważną do dnia 28.03.2047, udzieloną przez Ministra Środowiska. Niemniej jednak sposób wykonywania przedmiotowej koncesji wynika z odrębnych przepisów, a ustalenia projektu planu miejscowego nie ograniczają w żaden sposób jej wykonywania. Natomiast rozpoczęcie fazy wydobywczej wymaga uzyskania odrębnej decyzji inwestycyjnej. Przedmiotowa koncesje udzielane są na wiele lat. Nie oznaczają one automatycznie fazy wydobywczej. Niemniej jednak uwzględnienie w planie miejscowym zarówno koncesji jak i złóż jest obowiązkiem wynikającym z ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górniczne. Ujawnienie służy wskazaniu, że na danym obszarze występują zasoby, które ze względu na ich znaczenie społeczno-gospodarcze, w tym energetyczne, może wpływać na sposób zagospodarowania i użytkowania danego terenu.

W projekcie planu miejscowego zawarto zapisy dotyczące lokalizacji infrastruktury technicznej, zagospodarowania mas ziemnych, odpadów, wód opadowych i roztopowych oraz gospodarki wodno – ściekowej. Wykonanie ustaleń planu jako utrzymującego funkcję działalności rolniczej będzie się niewątpliwie wiązać z zapotrzebowaniem na wodę, produkcją odpadów, ścieków, czy emisją substancji i energii do środowiska.

Obszar opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 – Pradolina Warszawa-Berlin. Stąd też w projekcie planu wprowadzono:

- 1) obowiązek zachowania i ochrony zasobów dyspozycyjnych;

- 2) ochronę przed zanieczyszczeniem, w tym również ochronę przed zanieczyszczeniem gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych zasilających zbiornik.

Również w tym przypadku zarządzenie zasobami wodnymi, możliwości ich wykorzystania wynikają z obowiązujących przepisów uregulowanych między innymi w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne.

W projekcie planu wprowadzono zakaz lokalizacji odnawialnych źródeł energii, w tym wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych. Dopuszczono jedynie realizację mikroinstalacji dla potrzeb budowli dopuszczonych ustaleniami planu takimi jak np. przebiegające przez obszar opracowania sieci infrastruktury technicznej. Wprowadzone ograniczenie wynika z faktu kolizji z celami opracowania planu miejscowego, w tym związanymi z utrzymaniem korytarzy ekologicznych dużych zwierząt, a instalacje takie stanowiłyby barierę przestrzenną i mogłyby stanowić barierę wizualną. Zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii⁷³ mikroinstalacja to instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW. Zgodnie z ww. ustawą instalacja odnawialnego źródła energii to obecnie instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła lub chłodu opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia elektryczna lub ciepło lub chłód są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, lub

- b) obiektów budowlanych i urządzeń, stanowiących całość techniczno-użytkową służącą do wytwarzania biogazu, biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego

– a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej, magazyn biogazu lub instalacja magazynowa w rozumieniu art. 3 pkt 10a ustawy – Prawo energetyczne wykorzystywana do magazynowania biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego.

Stąd też na obszarze opracowania planu miejscowego mogą być np. zlokalizowane mikroinstalacje do oświetlenia np. znaków drogowych, obiektów infrastruktury technicznej itp. Na obszarze opracowania planu co do zasady nie przewiduje się lokalizacji budynków. A zatem mikroinstalacje mają stanowić alternatywę do zaopatrzenia przede wszystkim w energię elektryczną obiektów infrastruktury technicznej. Zastosowanie odnawialnych źródeł energii ma zatem umożliwić ograniczenie stosowania paliw kopalnych.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody definiuje walory krajobrazowe jako wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związane z nim rzeźbę terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami definiuje natomiast pojęcie krajobrazu kulturowego, czyli przestrzeni historycznie ukształtowanej w wyniku działalności człowieka, zawierającej wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze. Obie te definicje wskazują na istniejącą zależność pomiędzy naturalnymi walorami środowiska oraz działalnością człowieka i jego wkładem w kreowanie krajobrazu.

Zgodnie z Europejską Konwencją Krajobrazową sporządzoną we Florencji w dniu 20 października 2000 r. krajobraz:

- stanowi komponent otoczenia ludzi, wyrażający ich różnorodność kulturową, przyrodniczą oraz ich tożsamość;
- winien być chroniony, planowany i zagospodarowywany wraz z ogółem społeczeństwa;
- winien podlegać zintegrowaniu z innymi politykami w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego, polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą.

⁷³ Dz. U. z 2023 r., poz. 1436 z późn.zm.

Konwencja traktuje krajobraz jako ważny element życia ludzi zamieszkujących wszędzie: w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również na obszarach odznaczających się wyjątkowym pięknem - dlatego swoim zasięgiem obejmuje całe terytorium Polski. Projekt planu dotyczy krajobrazu przekształconego przez człowieka, związanego z prowadzeniem działalności rolniczej. Celem opracowania planu jest utrzymanie dotychczasowego krajobrazu.

2) Zasoby wodne

Obszar opracowania obejmuje tereny rolnicze i przewiduje dalsze prowadzenie działalności rolniczej. Z tych względów, dla potrzeb rolnictwa, może wystąpić konieczność zaopatrzenia w wodę. Korzystanie z zasobów wodnych jako szczególny sposób korzystania z wód wymagać będzie pozwoleń i zgód wodnoprawnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2017 r. Prawo wodne. Zatem zarówno wykonanie ujęcia własnego, realizacja, przebudowa, likwidacja urządzeń wodnych, czy sposób oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz zagospodarowanie wód opadowych wymagać będzie oceny i zgody właściwego organu, w ramach którego należy gospodarowanie wodami. Uzyskanie zgody zależeć będzie zarówno od skali wykorzystania jak i celu zasobów wodnych.

Urządzenia wodne zdefiniowane zostały w 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 Prawo wodne. Stąd też na obszarze opracowania planu miejscowego mogą powstać przede wszystkim urządzenia wodne związane z istniejącymi ciekami i rowami i związane z poborem wód dla potrzeb rolnictwa.

Ze względu na przebiegający przez obszar opracowania rowy oraz położony w wschodniej części Kanał Olszynka wprowadzono w projekcie planu uregulowania dotyczące ich rozbudowy, przebudowy, rozbiórki, a także likwidacji zwracają uwagę na nie pogorszenie stosunków wodnych oraz siedliskowych i zachowania przepustowości, ciągłości oraz spójności z innymi urządzeniami zarówno na obszarze opracowania planu, jak i w sąsiedztwie. Zatem celem przedmiotowych zapisów jest zapewnienie racjonalnego gospodarowania wodą, w tym zapobiegania skutkom suszy. Plan miejscowy nie nakazuje realizacji urządzeń wodnych, a jedynie swoimi ustaleniami, jeżeli zajdzie taka potrzeba w kształtowaniu zasobów wodnych, ich realizacji.

Na obszarze opracowania wykorzystywane będą środki ochrony roślin oraz nawozy w tym naturalne. Na tym obszarze mogą zostać wykorzystane nawozy naturalne w postaci gnojówki i gnojowicy, przeznaczone do rolniczego wykorzystania jako nawozy. Ze względu na brak możliwości zabudowy na tym obszarze nie powinny pojawić się ciekłe odchody zwierzęce. Ustalenia planu jednakże wskazują sposób postępowania, gdyby taki rodzaj ścieków na obszarze opracowania się pojawił.

Projekt planu zawiera także zapisy dotyczące urządzeń wodnych, sieci drenarskiej i melioracyjnej oraz zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, w tym możliwości retencji wody.

W projekcie planu zwrócono również uwagę na kwestie zadrzewień i zakrzewień jako możliwy potencjalny absorbent nadmiaru wód w przypadku deszczy nawalnych, mogący jednocześnie wpływać na filtrację wody i absorpcję niektórych zanieczyszczeń. Rolę zieleni wysokiej wprowadzono zatem zarówno w kontekście retencji jak i zapobiegania, w tym wysuszenia i erozji np. wietrznej, gleb. Dopuszczenie zastosowania różnorodnych form retencji wody, musi spełniać także ww. wymagania, ale przede wszystkim wymagania wynikające z ww. ustawy z dnia 21 lipca 2017 r. Prawo wodne oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych i roztopowych do wód lub urządzeń wodnych. Przedmiotowe zapisy mają umożliwić racjonalne zagospodarowanie wodą na tym terenie tj. zatrzymania jej w przypadku niedoborów i właściwego zagospodarowania i odprowadzenia w przypadku nadmiaru. Wprowadzone w planie zapisy mają umożliwić realizację urządzeń, które z jednej strony zapobiegają skutkom suszy (przesuszeniu gruntu

i związanemu z tym łatwiejszemu nagrzewaniu się powierzchni), a drugiej strony nadmiarowi wody – zalewaniu gruntu. W przypadku zagospodarowania nadmiaru wód opadowych istotne jest nie tylko zapobieganie przed zalaniem niektórych terenów, ale zebranie ewentualnego nadmiaru wód opadowych i roztopowych na miejscu, przetrzymanie ich do czasu całkowitego wchłonięcia przez grunt, w tym rośliny lub wyparowania. Celem jest zatem zatrzymanie wód, szczególnie tej występującej w nadmiarze, na miejscu, a nie odprowadzanie ich zróżnicowanymi systemami do rzek i w konsekwencji morza. Zatem przy realizacji ustaleń projektu planu należy uwzględnić konieczność zebrania wód opadowych oraz ich właściwego i jeżeli jest to wymagane przepisami oczyszczenia oraz zagospodarowania. Jest to również bardzo istotne z punktu widzenia prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej, w kontekście położenia obszaru na terenie silnie zagrożonym suszą (III klasa).

Zatem wykorzystanie zasobów wodnych w związku z prowadzoną działalnością rolniczą podlegać będzie weryfikacji w kontekście realizacji celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWP i JCWPd na obszarze opracowania planu.

3) Różnorodność biologiczna, fauna i flora

Obszar opracowania projektu planu miejscowego to teren obecnie prawie w całości użytkowany rolniczo. Przez obszar opracowania przebiegają rowy obsadzone drzewami i krzewami liściastymi. Przyjmują one postać zadrzewień śródpolnych. Na obszarze opracowania występują także enklawy niewielkich lasów. Od północy, zachodu oraz wschodu teren opracowania sąsiaduje z kompleksami leśnymi. Dodatkowo od strony północnej obszar opracowania sąsiaduje z obszarem ochrony siedlisk Natura 2000 Będlewo – Bieczyny PLH 300039, ustanowionym rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 marca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Będlewo – Bieczyny. Przedmiotowy obszar Natura 2000 wchodzi fragmentarycznie w zakres opracowania planu od strony północno-zachodniej. Od wschodu poprzez Kanał Olszynka obszar opracowania planu miejscowego graniczy z gruntami rolnymi położonymi na terenie wsi Pecna, gmina Mosina, powiat poznański. Przez obszar opracowania przepływa Kanał Olszynka oraz Rów Dunaja. Flora na obszarze opracowania jest zatem zróżnicowana: z jednej strony sztuczna wprowadzona przez człowieka w postaci upraw polowych, a z drugiej strony naturalna lub częściowo naturalna związana ze starymi zadrzewieniami śródpolnymi, lasami oraz terenami przywodnymi. Występująca na obszarze planu fauna powiązana jest zatem z istniejącymi na tym terenie siedliskami.

Obszar opracowania w północnej części leży w granicach korytarza ekologicznego dla obszaru Natura 2000 z uwzględnieniem potrzeb ochrony kluczowych gatunków dużych ssaków oraz w całości korytarza ekologicznego istotnego dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej.

Jak zostało to już wskazane celem opracowania planu miejscowego jest:

- ochrona otwartej, rolniczej przestrzeni produkcyjnej jako zwartego kompleksu gruntów rolnych i tym samym zabezpieczenie potrzeb żywnościowych mieszkańców gminy oraz kraju;
- ochrona przestrzeni rolniczej przed urbanizacją, a zatem rozczłonkowaniem gruntów rolnych na mniejsze fragmenty i tym samym ograniczeniem lub uniemożliwieniem prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej w zakresie upraw oraz stosowanie środków ochrony roślin i nawozów;
- uniknięcie konfliktów przestrzennych wynikających z bezpośredniego sąsiedztwa terenów rolniczych i terenów zabudowanych, a związanych przede wszystkim z koniecznością ograniczenia możliwości prowadzenia upraw rolnych (kurz, hałas maszyn rolniczych, zapach nawozów naturalnych, inne uciążliwości zapachowe itp.);
- ochronę gruntów leśnych znajdujących się w sąsiedztwie przed antropopresją, rozumianą zarówno jako zapobieganie przed nadmierną penetracją przez ludzi terenów leśnych, płoszeniem zwierzyny, ale także uniemożliwiająca migrację zwierzyny, niezbędnej do

prawidłowego funkcjonowania zbiorowisk leśnych poprzez stosowanie szerokiego rodzaju barier przestrzennych i wizualnych (budynki, budowle, ogrodzenia itp.);

- zabezpieczenie otwartych terenów gminy, stanowiących „zielone płuca”;
- koordynowanie rozwoju jednostek osadniczych poprzez dążenie do skupienia zabudowy w ramach istniejących miejscowości i tym samym ograniczenia wydatków związanych z budową infrastruktury technicznej i transportem;
- ochrona krajobrazu rolniczo – leśnego;
- ochrona środowiska przyrodniczego poprzez zapewnienie możliwości wymiany gatunkowej roślin i zwierząt (migracji), pozostawienie powierzchni nieutwardzonych, zadrzewień i tym samym poprawa odporności środowiska na zanieczyszczenie wynikające z działalności człowieka (np. smog), czy zmiany klimatu (deszcze nawalne, okresy suszy itp.);
- zapewnienie możliwości funkcjonowania korytarza ekologicznego dla obszaru Natura 2000 z uwzględnieniem potrzeb ochrony kluczowych gatunków dużych ssaków oraz korytarza ekologicznego istotnego dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej.

Zatem celem opracowania planu miejscowego jest ochrona i utrzymanie istniejącego rolniczego zagospodarowania i użytkowania terenu, jako sąsiedztwa terenów cennych przyrodniczo. W tym kontekście celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie istniejących siedlisk. Z tych względów w projekcie planu miejscowego znalazły się zapisy dotyczące utrzymania warunków wilgotnościowych obszaru, w tym retencji, utrzymania zadrzewień i zakrzewień, ograniczenia w zakresie realizacji inwestycji, które mogłyby stanowić barierę przestrzenną i wizualną, zachowania korytarza ekologicznych.

Stąd też nie przewiduje się negatywnego wpływu ustaleń projektu planu na obszary chronione, a w szczególności:

- gatunki, których dotyczy art. 4 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednoczona Dyrektywy 79/409/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa);
- gatunki, wymienione w załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;
- gatunki, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów;
- gatunki, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin;
- gatunki, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

4) Ludzie

Spośród celi opracowania planu miejscowego wskazano zabezpieczenie otwartych terenów gminy, stanowiących „zielone płuca” oraz ochrona środowiska przyrodniczego poprzez zapewnienie możliwości wymiany gatunkowej roślin i zwierząt (migracji), pozostawienie powierzchni nieutwardzonych, zadrzewień i tym samym poprawa odporności środowiska na zanieczyszczenie wynikające z działalności człowieka (np. smog), czy zmiany klimatu (deszcze nawalne, okresy suszy itp.).

W projekcie planu zawarto zapisy służące realizacji ww. celi. Stąd też należy przyjąć, że utrzymanie dotychczasowego rolniczego charakteru tego terenu, z zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi, enklawami lasów ma służyć zapewnieniu ludziom zdrowego i odpornego na antropopresję środowiska życia.

5) System powiązań przyrodniczych, w tym obszary chronione

Obszar opracowania projektu planu miejscowego fragmentarycznie, w części północno-zachodniej znajduje się w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Natura 2000 PLH300039 Będziewo – Bieczyny. Przedmiotowy obszar został wskazany na rysunku planu wraz z odniesieniem w projekcie uchwały. Projekt planu miejscowego nie stoi w sprzeczności celem ustanowienia przedmiotowego obszaru Natura 2000 oraz zadaniami ochronnym wskazanymi w rozporządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Będziewo – Bieczyny PLH300039.

Mając na uwadze cele opracowania projektu planu miejscowego, w projekcie zidentyfikowano również korytarze ekologiczne przebiegające przez obszar opracowania planu miejscowego oraz wprowadzono ustalenia dotyczące retencji, melioracji, drenażu, zagospodarowania wód opadowych, realizacji urządzeń wodnych, zadrzewień i zakrzewień śródpolnych oraz ograniczenia, w tym zakaz zabudowy, służące zachowaniu bioróżnorodności i warunków siedliskowych. Stąd też należy przyjąć, że ustalenia projektu planu pozytywnie wpłyną na system powiązań przyrodniczych, w tym obszary chronione.

6) Powietrze, klimat i środowisko akustyczne

Celem opracowania projektu planu jest utrzymanie dotychczasowego, rolniczego charakteru terenu. Z tych względów w projekcie planu miejscowego wprowadzono ograniczenia w zagospodarowaniu, w tym zakaz zabudowy. Na jakość powietrza i środowisko akustyczne wpływ będą miały maszyny i urządzenia wykorzystywane w produkcji rolnej, a w szczególności ich stan techniczny. Na jakość powietrza wpływ będzie miał także stosowanie Kodeksu dobrej praktyki rolniczej przy stosowaniu środków ochrony roślin oraz nawożeniu. Utrzymanie dotychczasowego rolniczego sposobu zagospodarowania i użytkowania nie wpłynie na klimat. Zatem na jakość przedmiotowych komponentów środowiska największy wpływ będzie miała świadomość i wiedza rolników w zakresie racjonalnego i zgodnego z najlepszymi dostępnymi technikami i wiedzą prowadzenia gospodarki rolnej.

7) Pole elektromagnetyczne

Przez obszar opracowania planu miejscowego nie przebiegają i nie są planowane napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokich napięć. Projekt planu miejscowego dotyczy obszaru rolniczego, który ma być nadal wykorzystywany rolniczo. Biorąc pod uwagę wyznaczone w projekcie planu funkcje oraz istniejące zagospodarowanie nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w tym zakresie.

8) Zabytki i dobra materialne

Zgodnie z Lokalnym Programem Rewitalizacji Miasta Czempień na lata 2016 – 2023, przyjętym uchwałą nr XLVI/347/17 Rady Miejskiej w Czempiniu obszar objęty projektem planu miejscowego w zakresie obrębu Bieczyny znajduje się w obszarze zdegradowanym, jednakże obszar opracowania projektu planu znajduje się poza obszarem rewitalizacji.

Zgodnie z Programem opieki nad zabytkami gminy Czempień na lata 2014 – 2017, przyjętym uchwałą nr XLII/316/14 Rady Miejskiej w Czempiniu z dnia 3 marca 2014 r. na obszarze opracowania planu miejscowego jest zlokalizowane zewidencjonowane stanowisko archeologiczne obszaru Bieczyny AZP 57-26/14. W projekcie planu miejscowego wprowadzono zapisy dotyczące postępowania w przypadku realizacji na obszarze zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego.

Zgodnie z Encyklopedią PWN dobra materialne to materialne środki zaspakajania potrzeb ludzkich. A zatem opracowania planu miejscowego, określenie jego przeznaczenia umożliwia

racjonalne zagospodarowania nieruchomościami i realizację zróżnicowanych celów dotyczących ich potencjalnego i zgodnego z występującymi uwarunkowaniami zagospodarowania.

9) Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu miejscowego na całość kształt komponentów środowiska przyrodniczego

Projekt planu miejscowego dotyczy obszarów już przekształconych przez człowieka w związku z prowadzoną przez niego działalnością rolniczą. Celem opracowania planu jest utrzymanie dotychczasowego, rolniczego sposobu zagospodarowania i użytkowania tego terenu. Zatem plan miejscowy pełni w tym przypadku funkcję ochronną – utrzymanie istniejącego stanu, tak aby obszar ten mógł wypełniać swoją rolę jako miejsce upraw polowych, ale także jako zróżnicowane siedlisko i korytarze ekologiczne. Zatem celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie rolniczego użytkowania gruntu, rozumianego jako proces produkcyjny przeprowadzany na gruncie rolniczym przekształcania zasobów w dobra, aby uzyskać zbiory (plony). Proces ten obejmuje zasiewy, pielęgnację i zbiór. Stąd też należy przyjąć, że skutki oddziaływania projektu planu miejscowego na całość kształt komponentów środowiska przyrodniczego będą miały charakter:

- 1) neutralny, polegający co najmniej na utrzymaniu stanu dotychczasowego i jego nie pogorszenie albo
- 2) pozytywny, umożliwiający prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej, zabezpieczony przed nieplanowaną urbanizacją i tym samym umożliwiający wypełnianie roli środowiskowej jako korytarza ekologicznego, czy zróżnicowanych siedlisk przyrodniczych.

10) Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Obszar opracowania projektu planu miejscowego:

- jest fragmentarycznie położony w granicach obszaru Natura 2000 Będlewo – Bieczyny PLH300039;
- jest położony bezpośrednio przy Kanale Olszynka;
- nie jest przewidziany pod zabudowę;
- nie jest przewidziany do lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej
- położony jest w centralnej części województwa wielkopolskiego i nie sąsiaduje z żadną granicą państwową;
- jest położony w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

Biorąc pod uwagę powierzchnię obszaru opracowania planu miejscowego, wyznaczoną funkcję obejmującą utrzymanie istniejącego rolniczego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu i jego położenie nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko. Do ewentualnego zagrożenia mogłoby dojść w przypadku katastrofy naturalnej bądź ekologicznej (np. skażenie wskutek wypadku samochodowego, awarii sieci kanalizacji sanitarnej czy oczyszczalni ścieków i zrzutu ścieków, przywiezienia na obszar bądź składowania substancji niebezpiecznych lub toksycznych) i dostania się zanieczyszczeń do gruntów oraz wód Kanału Olszynka, bądź też infiltracji zanieczyszczeń do wód GZWP nr 150 Pradolina Warszawa – Berlin. Niemniej jednak, nawet w tej sytuacji oddziaływanie to będzie mieć charakter lokalny.

11) Alternatywne rozwiązania

W niniejszym przypadku można zastosować następujące rozwiązania;

- 1) brak jakichkolwiek działań i realizację zabudowy w drodze decyzji o warunkach zabudowy;

- 2) opracowanie niniejszego projektu planu miejscowego;
- 3) opracowanie projektu planu miejscowego wskazującego możliwości zabudowy na tym obszarze.

Wariant 1 i wariant 3 to założenie urbanizacji tego terenu, ale w różnej skali. Stoi to w sprzeczności z polityką zawartą w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz celem opracowania planu miejscowego. Wariant 2 realizuje cel opracowania planu miejscowego polegającego na utrzymaniu istniejącego rolniczego zagospodarowania i użytkowania tego terenu, zarówno w kontekście rolniczej przestrzeni produkcyjnej, ale również zróżnicowanych ekosystemów, już funkcjonujących na tym terenie, a istotnych dla trwałości i stabilności środowiska przyrodniczego. Wariant 2 jest zatem wariantem utrzymującym obecny stan, a zatem wariantem optymalnym z punktu widzenia potrzeb i możliwości w zakresie wykorzystania zasobów środowiska.

12) Zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W projekcie planu miejscowego przewidziano rozwiązania mające na celu minimalizację ewentualnego negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze:

- zakazuje się lokalizacji określonych przedsięwzięć;
- zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych;
- konieczność ochrony zasobów dyspozycyjnych i czystości GZWP nr 150 Pradolina Warszawa – Berlin, celem ochrony zasobów wodnych;
- dopuszczenie budowy, odbudowy, rozbudowy, przebudowy i rozbiórki sieci i urządzeń wodnych, drenarskich i melioracyjnych z dopuszczeniem kanalizacji tylko i wyłącznie w przypadku gdy nie spowoduje to pogorszenia stosunków wodnych oraz warunków siedliskowych na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu oraz zachowana zostanie przepustowość oraz ciągłość i spójność z sieciami i urządzeniami wodnymi, drenarskimi oraz melioracyjnymi znajdującymi się zarówno na obszarze opracowania planu jak i poza obszarem opracowania planu;
- wprowadzenie zapisów dotyczącej obsługi infrastrukturalnej obszaru, w tym zaopatrzenia w wodę, zagospodarowania ścieków, zagospodarowania odpadów i wód opadowych i roztopowych;
- ustalenia dotyczące zadrzewień oraz zakrzewień oraz zieleni wysokiej, jako elementu retencji, jako elementu wpływającego na utrzymanie stosunków wilgotnościowych na obszarze, poprawie bioróżnorodności oraz ochronie gleb;
- nakaz stosowania oświetlenia zewnętrznego o ciepłej barwie i natężeniu światła dostosowanych do funkcji terenu, ukierunkowanego bezpośrednio na teren lub obiekt, który oświetla, ograniczającego rozpraszanie światła na otoczenie, w tym tereny sąsiednie oraz niewywołującego efektu olśnienia, celem zapewnienia ochrony cyklu dobowego ludzi, roślin i zwierząt poprzez zapisy dotyczące rodzaju, natężenia oraz kierunku stosowanego oświetlenia;
- przy zagospodarowaniu terenów zgodnie z ustaleniami planu, należy zapewnić ochronę dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk, zgodnie z przepisami odrębnymi.;
- uwzględnienia położenia fragmentu obszaru opracowania w granicach obszaru Natura 2000;
- ustalenia dotyczące prowadzenia inwestycji w strefie ochronnej stanowiska archeologicznego;
- zakaz lokalizacji obiektów i urządzeń stanowiących barierę przestrzenną lub wizualną, uniemożliwiającą swobodne przemieszczanie się komponentów środowiska;

- zakaz lokalizacji urządzeń, wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, a w szczególności wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, z wyłączeniem mikroinstalacji dla potrzeb budowli dopuszczonych ustaleniami planu, celem ograniczenia barier przestrzennych;
- zachowanie korytarza ekologicznego dla obszaru Natura 2000 z uwzględnieniem potrzeb ochrony kluczowych gatunków dużych ssaków oraz istotnego dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej.

5. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Realizacja postanowień dokumentu nastąpi na skutek przyjęcia przez Radę Miejską w Czempiniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Skutki realizacji projektowanych inwestycji na środowisko są monitorowane i określane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska realizowanego na terenie województwa przez GIOŚ. Badania monitoringowe przeprowadza się w sposób cykliczny, stosując ujednolicone metody zbierania, gromadzenia i przetwarzania danych. GIOŚ prowadzi monitoring jakości powietrza, wód powierzchniowych, wód podziemnych, hałasu, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb.

Niektóre działania kontrolne będą prowadzone przez gminę w ramach kompetencji, jakie władze gminy posiadają. Takie działania będą dotyczyły sposobu zagospodarowywania odpadów, lokalizowania nielegalnych składowisk śmieci, sposobu odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych, wycinki drzew i krzewów. Są to działania prowadzone na bieżąco w ramach zadań powierzonych samorządom gminnym, a sposób ich realizacji określony jest w przepisach prawa oraz w dokumentach strategicznych gminy.

Zgodnie z art 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. W ramach monitoringu należy uwzględnić:

- stopień wykorzystania zasobów środowiska, w tym wody niezbędnej dla potrzeb działalności wskazanych w planie (np. ilość ujęć dla potrzeb rolnictwa oraz weryfikacja konieczności uzyskania zgód i pozwoleń wodnoprawnych) oraz ilości i rodzaju powstających ścieków;
- ocena stanu fitosanitarnego istniejących zadrzewień i zakrzewień, zieleni wysokiej oraz lasów;
- ilość wprowadzonych nowych zadrzewień i zakrzewień oraz zieleni wysokiej;
- rozwiązania dotyczące retencji przyjęte na obszarze opracowania planu;
- uciążliwości powstałe w wyniku realizacji planu, a związane z emisją hałasu, zapachów i odorów, nadmiernym oświetleniem terenu itp.;
- ilość i rodzaj powstających na tym terenie odpadów.

Jak wynika z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przynajmniej raz w ciągu kadencji Rada Miejska w Czempiniu, na podstawie analiz przygotowanych przez Burmistrza Gminy Czempień winna dokonać oceny aktualności obowiązującego studium i planów miejscowych zarówno w aspekcie faktycznych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie realizacji planów miejscowych i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, ale także realizacji infrastruktury technicznej obsługującej wyznaczoną zabudowę oraz realizacji polityk, strategii, planów w zakresie ochrony środowiska, gospodarowania odpadami w kontekście wyznaczonych terenów oraz funkcji i rozwiązań. Mimo, że przedmiotowa analiza nie może być zakwalifikowana jako monitoring środowiska, niemniej jednak pozwala dostrzec,

a zatem zinventaryzować zmiany jakie zachodzą w środowisku, w związku z jego przekształceniami wynikającymi z realizacji planów miejscowych oraz decyzji lokalizacyjnych.

Monitoring środowiska wynikać będzie także z analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska, a także indywidualnych badań, kontroli w związku z opracowywaniem dokumentów strategicznych, rozpatrywaniu wniosków o wydanie decyzji środowiskowych, decyzji o wycinkę drzew, czy także projektowaniu inwestycji celu publicznego, a dotyczących obszaru opracowania projektu planu miejscowego. Projekt planu miejscowego wyznacza ramy dla lokalizacji przedsięwzięć mogących wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko – inwestycji celu publicznego. Stąd też w tym przypadku szczegółowy wpływ danej, konkretnej inwestycji na środowisko, będzie przedmiotem odrębnej oceny oddziaływania na środowisko.

Również aktualizacja gminnych programów takich jak program ochrony środowiska wymaga oceny stanu środowiska na terenie gminy, wynikającego ze sposobu jego zagospodarowania i wykorzystania przez człowieka oraz wskazania celów i kierunków działań minimalizujących ten wpływ. Przedstawione w niniejszym opracowaniu odniesienie się do obowiązującego Programu ochrony środowiska nie tylko wskazuje na ile projekt planu miejscowego realizuje przyjęte w nim założenia, wynikające z dokumentów wyższego rzędu, ale także pozwala stwierdzić, jaki jest zakres przekształceń i wymaganych kontroli.

6. Ocena rozwiązań przyjętych w projekcie planu miejscowego, podsumowanie i wnioski

Projekt planu miejscowego dotyczy obszaru o powierzchni około 87 ha, z czego grunty użytkowane rolniczo stanowią ok. 81 ha. Przez obszar opracowania przebiegają rowy obsadzone drzewami i krzewami liściastymi. Przyjmują one postać zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. Na obszarze opracowania występują także enklawy niewielkich lasów. Jest to teren położony w północnej części gminy. Od północy, zachodu oraz wschodu teren opracowania sąsiaduje z kompleksami leśnymi. Dodatkowo od strony północnej obszar opracowania sąsiaduje z obszarem ochrony siedlisk Natura 2000 Będziewo – Bieczyny PLH 300039, ustanowionym rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 marca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Będziewo – Bieczyny. Przedmiotowy obszar Natura 2000 zachodzi fragmentarycznie na obszar opracowania planu miejscowego w części północno-zachodniej. Od wschodu poprzez Kanał Olszynka obszar opracowania planu miejscowego graniczy z gruntami rolnymi położonymi na terenie wsi Pecna, gmina Mosina, powiat poznański. Przez obszar opracowania przepływa Kanał Olszynka oraz Rów Dunaja. Obszar opracowania od strony południowo – wschodniej graniczy z drogą powiatową nr 3911P droga wojewódzka nr 310 – Głuchowo – Sierniki – Bieczyny - granica powiatu poznańskiego - (Pecna). Przez obszar opracowania przebiega droga powiatowa nr 2491P (Borkowice) – granica powiatu kościańskiego - Srocko Wielkie – Piechanin – droga wojewódzka nr 310.

Dla obszaru opracowania planu miejscowego nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jest to obszar niezabudowany, wykorzystywany rolniczo, otoczony gruntami leśnymi i rolnymi.

Z uzasadnienia do ww. uchwały wynika, że celem opracowania planu miejscowego jest ochrona gruntów rolnych zlokalizowanych w bliskim sąsiedztwie gruntów leśnych, przed intensywnym jej zabudowaniem wywołanym niekontrolowanym rozrastaniem się jednostek osadniczych. W celu ochrony "zielonych płuc" gminy Czempień, należy ograniczyć rozwój zabudowy na obszarach przyleśnych oraz na dużych kompleksach gruntów rolnych zlokalizowanych w sąsiedztwie gruntów leśnych. Wyznaczenie terenów na potrzeby upraw polowych pozwoli na ograniczenie zabudowy i umożliwi ochronę gruntów rolnych, a co za tym idzie pobliskich gruntów leśnych, w szczególności

przed: intensywnym rozrostem zabudowy mieszkaniowej, rozwojem zabudowy przemysłowo-usługowej w tym mogącej zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w miejscowościach Bieczyny i Srocko Wielkie. Celem opracowania planu miejscowego jest:

- ochrona otwartej, rolniczej przestrzeni produkcyjnej jako zwartego kompleksu gruntów rolnych i tym samym zabezpieczenie potrzeb żywnościowych mieszkańców gminy oraz kraju;
- ochrona przestrzeni rolniczej przed urbanizacją, a zatem rozczłonkowywaniem gruntów rolnych na mniejsze fragmenty i tym samym ograniczeniem lub uniemożliwieniem prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej w zakresie upraw oraz stosowanie środków ochrony roślin i nawozów;
- uniknięcie konfliktów przestrzennych wynikających z bezpośredniego sąsiedztwa terenów rolniczych i terenów zabudowanych, a związanych przede wszystkim z koniecznością ograniczenia możliwości prowadzenia upraw rolnych (kurz, hałas maszyn rolniczych, zapach nawozów naturalnych, inne uciążliwości zapachowe itp.);
- ochronę gruntów leśnych znajdujących się w sąsiedztwie przed antropopresją, rozumianą zarówno jako zapobieganie przed nadmierną penetracją przez ludzi terenów leśnych, płoszeniem zwierzyny, ale także uniemożliwiająca migrację zwierzyny, niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania zbiorowisk leśnych poprzez stosowanie szerokiego rodzaju barier przestrzennych i wizualnych (budynki, budowle, ogrodzenia itp.);
- zabezpieczenie otwartych terenów gminy, stanowiących „zielone płuca”;
- koordynowanie rozwoju jednostek osadniczych poprzez dążenie do skupienia zabudowy w ramach istniejących miejscowości i tym samym ograniczenia wydatków związanych z budową infrastruktury technicznej i transportem;
- ochrona krajobrazu rolniczo – leśnego;
- ochrona środowiska przyrodniczego poprzez zapewnienie możliwości wymiany gatunkowej roślin i zwierząt (migracji), pozostawienie powierzchni nieutwardzonych, zadrzewień i tym samym poprawa odporności środowiska na zanieczyszczenie wynikające z działalności człowieka (np. smog), czy zmiany klimatu (deszcze nawalne, okresy suszy itp.);
- zapewnienie możliwości funkcjonowania korytarza ekologicznego dla obszaru Natura 2000 z uwzględnieniem potrzeb ochrony kluczowych gatunków dużych ssaków oraz korytarza ekologicznego istotnego dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej.

Plan miejscowy realizuje politykę przestrzenną zawartą w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czempień. Środowisko uległo już w tym miejscu przekształceniu w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej. Zatem celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie aktualnego rolniczego sposobu zagospodarowania i przeznaczenia tego terenu.

7. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Opracowana prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części obrębu Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania oparto się na szeregu dokumentów wykonanych na potrzeby gminy oraz na podstawie przepisów prawa. W rozdziale I opisano cel i zakres projektu planu miejscowego oraz metody sporządzania prognozy. Dla rozpoznania stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego w rozdziale II przeanalizowane zostały kolejno jego składniki: położenie geograficzne, ukształtowanie powierzchni ziemi, rzeźba terenu, geologia, surowce mineralne, warunki glebowe, stosunki wodne, gospodarka wodno – ściekowa oraz odpadami, warunki akustyczne, klimat,

szata roślinna i zwierzęcia, w tym wpływ na obszary chronione oraz zabytki i kulturowe obszary chronione.

W rozdziale III zawarto charakterystykę ustaleń projektu planu miejscowego w tym celu ochrony środowiska oraz potencjalne zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu. Obszar objęty projektem planu to obszar obecnie wykorzystywany rolniczo. Celem opracowania projektu planu jest utrzymanie dotychczasowego rolniczego użytkowania i zagospodarowania terenu. Granice obszaru opracowania planu miejscowego wyznaczone zostały w taki sposób, że umożliwiają rozwój zwartej jednostki osadniczej Bieczyny, położonej ok 500 m na południe od obszaru opracowania projektu planu, a obecna struktura gospodarstw rolnych, w tym między innymi zależność pomiędzy wielkością gospodarstwa, a jego efektywnością ekonomiczną oraz zmniejszająca się ilość gospodarstw rolnych nie wskazuje na konieczność wyznaczania w tym terenie nowych obszarów lokalizacji zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych. Zatem granice opracowania planu miejscowego wyznaczone zostały w taki sposób, aby obejmowały one teren wykorzystywany rolniczo, oddalony od miejscowości, a zatem ze względów społecznych, ekonomicznych i technicznych niewskazany do jakiegokolwiek urbanizacji. Z tych względów w projekcie planu miejscowego wprowadzone zostały ograniczenia, w tym zakaz zabudowy. Plan miejscowy nie blokuje możliwości rozbudowy i budowy zabudowy zagrodowej w ramach istniejącej struktury miejscowości Bieczyny i Srocko Wielkie. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych grunty pod wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych budynkami mieszkalnymi oraz innymi budynkami i urządzeniami służącymi wyłącznie produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno – spożywczemu stanowią grunty rolne. Występuje zatem pewna fikcja, że zabudowany teren gospodarstwa rolnego stanowi grunt rolny. Niemniej jednak, chociaż taka zabudowa służy gospodarce rolnej, to taki grunt traci swój charakter produkcyjny jako uprawa polowa. Oznacza to, że na takim gruncie nie można prowadzić upraw. Co więcej sposób organizacji obecnych gospodarstw rolnych powoduje, że w coraz większym zakresie są to przedsiębiorstwa, gdzie obszar gospodarstwa jest powierzchnią całkowicie utwardzoną, na której zlokalizowane są zarówno budynki (inwentarskie, magazynowe, ale także chłodnie itp.) jak i skomplikowane urządzenia (generatory, instalacje) i budowle (np. silosy), związane z prowadzoną produkcją rolną. Zatem obecnie gospodarstwo rolne, w zależności od specjalizacji, składa się z upraw polowych, na których prowadzona jest gospodarska rolna i zagrody, w ramach której zlokalizowane są budynki, budowle, przechowywany jest sprzęt rolniczy, a powierzchnia terenu jest utwardzona. Zatem celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie rolniczego użytkowania gruntu, rozumianego jako proces produkcyjny przeprowadzany na gruncie rolniczym przekształcania zasobów w dobra, aby uzyskać zbiory (plony). Proces ten obejmuje zasiewy, pielęgnację i zbiór. Biorąc pod uwagę ww. cele opracowania planu miejscowego, przedmiotowy plan miejscowy jako służący ochronie i zachowaniu istniejącego stanu zagospodarowania, realizuje się poprzez między innymi poprzez zakaz zabudowy. Dodatkowo na tym terenie należy uwzględnić występowanie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych. W projekcie planu uregulowano kwestie dotyczące wyposażenia w infrastrukturę techniczną.

W rozdziale IV opisano potencjalne oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska w tym obszary chronione. Analiza wykazała, że obszar opracowania planu miejscowego sąsiaduje z terenami rolniczymi i leśnymi, a celem opracowania planu miejscowego jest utrzymanie rolniczego charakteru tego terenu. Niemniej jednak w projekcie planu zawarto ustalenia zarówno dotyczące retencji, zachowania zadrzewień i zakrzewień oraz zieleni wysokiej, melioracji i drenażu. Biorąc zatem pod uwagę ustalenia projektu planu miejscowego jego wpływ na zróżnicowane komponenty środowiska ma być co najmniej neutralny (utrzymanie stanu dotychczasowego). Wartością dodaną będzie zwiększenie bioróżnorodności, poprzez zwiększenie zadrzewień i zakrzewień, czy realizacja celi środowiskowych dla wód powierzchniowych i podziemnych. Jednocześnie sposób korzystania ze

środowiska na terenach rolnych, w tym korzystania z zasobów wodnych podlegać będzie kontroli właściwych organów i instytucji.

W rozdziale V przeanalizowano metody analizy skutków planu miejscowego, a w rozdziale VI ocenę rozwiązań przyjętych w projekcie planu.

8. Oświadczenie autora prognozy

Niniejszym oświadczam, że jestem autorką Prognozy oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części obrębu Bieczyny oraz dla terenu części obrębu Srocko Wielkie. oraz spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko .

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Autorzy prognozy:

mgr Michalina Szeliga

